

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 185

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

9 iunie 2017

Cuprins

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Comitetul Regiunilor

A 120-a sesiune plenară, 7 și 8 decembrie 2016

2017/C 185/01	Rezoluția Comitetului European al Regiunilor – Programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2017	1
---------------	--	---

AVIZE

Comitetul Regiunilor

A 120-a sesiune plenară, 7 și 8 decembrie 2016

2017/C 185/02	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Programul REFIT: perspectiva locală și regională	8
2017/C 185/03	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Turismul ca motor pentru cooperarea regională în UE .	15
2017/C 185/04	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Economia colaborativă și platformele online: o perspectivă comună a orașelor și regiunilor	24
2017/C 185/05	Avizul Comitetului European al Regiunilor – O nouă agendă pentru competențe în Europa	29
2017/C 185/06	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Reglementarea volatilității prețurilor la produsele agricole	36
2017/C 185/07	Avizul Comitetului European al Regiunilor — Revizuirea Directivei serviciilor mass-media audiovizuale	41
2017/C 185/08	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Plan de acțiune privind integrarea resortisanților din țările terțe	55

RO

III *Acte pregătitoare*

COMITETUL REGIUNILOR

A 120-a sesiune plenară, 7 și 8 decembrie 2016

2017/C 185/09	Avizul Comitetului European al Regiunilor – FEIS 2.0	62
2017/C 185/10	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Modificarea Directivei privind detașarea lucrătorilor . . .	75
2017/C 185/11	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice	82
2017/C 185/12	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Reforma sistemului european comun de azil	91
2017/C 185/13	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Migrația legală	105

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 120-A SESIUNE PLENARĂ, 7 ȘI 8 DECEMBRIE 2016**Rezoluția Comitetului European al Regiunilor – Programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2017**

(2017/C 185/01)

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Având în vedere:

- Comunicarea Comisiei Europene privind programul său de lucru pentru 2017, din 25 octombrie 2016;
 - rezoluțiile CoR din 4 iunie 2015 privind prioritățile pentru 2015-2020 și din 15 iunie 2016 privind contribuția la programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2017;
 - Protocolul de cooperare cu Comisia Europeană, din februarie 2012;
1. observă cu îngrijorare că, la 60 de ani de la înființarea sa, Uniunea Europeană trece printr-o criză profundă, nivelul de încredere în proiectul european rămânând scăzut, și că este nevoie de o reformă; în același timp, subliniază că cetățenii își exprimă an după an convingerea că, dintre toate nivelurile de guvernare din UE, nivelul local și cel regional se bucură de cea mai mare încredere. Din acest motiv, CoR se va implica în dialoguri cu cetățenii, cu participarea activă a liderilor locali și regionali, pe teme legate de necesitățile și specificitățile locale, contribuind astfel la procesul de reflecție asupra Europei;
 2. este de acord cu Comisia în privința faptului că dificultățile de ordin general cu care se confruntă UE sunt legate de:
 - necesitatea de a converti redresarea economică în crearea de locuri de muncă durabile și în reducerea inegalităților;
 - furnizarea de mecanisme europene de solidaritate, în special în ceea ce privește gestionarea migrației;
 - asigurarea păcii și a stabilității într-o lume din ce în ce mai agitată și garantarea faptului că UE este pregătită să facă față unei amenințări teroriste sporite;
 - necesitatea de a îndeplini angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris și de a derula politici ambițioase și echilibrate de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a efectelor acestora;
 - incertitudinea în ceea ce privește consecințele referendumului din Regatul Unit;
 3. deși împărtășește convingerea Comisiei că aceste provocări necesită o abordare ascendentă, gestionată de cetățeni și bazată pe o guvernare pe mai multe niveluri, subliniază că acțiunea UE trebuie să se axeze pe capacitatea cetățenilor;

4. subliniază necesitatea de a implica autoritățile locale și regionale în pregătirea **Cărții albe privind viitorul Europei** și îndeamnă Comisia să țină seama de avizele CoR pe această temă și să implice Comitetul în faza de consultare;

Locuri de muncă, creștere, investiții și politica de coeziune

5. regretă că programul de lucru al Comisiei nu acordă suficientă atenție rolului esențial al unor **fonduri structurale și de investiții europene** (fondurile ESI) care trebuie să fie la dispoziția tuturor cetățenilor și regiunilor din Europa și să servească la consolidarea coeziunii, promovarea inovării și concretizarea unei solidarități europene reale, în slujba unei dezvoltări armonioase a UE în ansamblu. Invită Comisia să configureze viitorul politicii de coeziune după 2020, aceasta fiind principala politică de investiții a UE, care trebuie să se bazeze pe o abordare locală și pe o viziune teritorială actualizată; în același timp, CoR încurajează Comisia să depună în continuare eforturi de îmbunătățire și simplificare a procedurilor legate de fondurile ESI, în vederea reducerii birocrăției și creșterii ratei de absorbție;

6. își reiterează solicitarea ca cheltuielile publice suportate de statele membre și de autoritățile locale și naționale pentru cofinanțarea fondurilor ESI să nu fie incluse în cheltuielile structurale definite în Pactul de stabilitate și de creștere, deoarece aceste investiții contribuie la îndeplinirea priorităților europene, având și un efect de pârghie pentru creșterea economică europeană;

7. salută propunerea de extindere a **Fondului european pentru investiții strategice (FEIS)** atât în ceea ce privește durata, cât și capacitatea financiară, dar observă că acest anunț a fost făcut fără să fi fost efectuată o evaluare cuprinzătoare a impactului sau o evaluare independentă înainte de prezentarea propunerii Comisiei; subliniază necesitatea de a dezvolta în continuare sinergia între FEIS și alte fonduri ale UE, în special fondurile ESI, și de a simplifica procedurile, astfel încât să se reducă birocrăția și să se stimuleze creșterea ratei de absorbție a fondurilor UE; subliniază și necesitatea consolidării celui de al treilea pilon al Planului de investiții; invită Comisia și Banca Europeană de Investiții să își intensifice eforturile de popularizare la fața locului, de eliminare a dezechilibrelor geografice ale FEIS, cu scopul de a optimiza integrarea investițiilor și sinergia în vederea unei programări unitare a intervențiilor politicii de coeziune, și de publicare a unor informații mai detaliate în ceea ce privește proiectele finanțate prin FEIS, evidențiind în special adăugarea acestora;

8. se angajează să contribuie încă dintr-o etapă timpurie la dezbaterile pe marginea propunerii privind viitorul **cadru financiar multianual de după 2020**, inclusiv reforma resurselor proprii;

9. solicită adoptarea rapidă a „**Regulamentului Omnibus**”, pentru a îmbunătăți impactul programelor finanțate din fonduri ESI care sunt deja incluse în perioada de programare actuală și pentru a asigura o mai bună utilizare a acestora;

10. evidențiază necesitatea de a continua implementarea **Agendei urbane a UE** și subliniază importanța includerii dimensiunii urbane în alte politici ale UE; își reiterează, în acest sens, solicitarea de elaborare a unei Cărți albe privind Agenda urbană a UE;

11. își reiterează apelul referitor la elaborarea unei agende europene privind locuințele, care ar schimba, dintr-o perspectivă orizontală, abordarea, până în prezent fragmentată, a chestiunii locuințelor, prin intermediul unor politici sectoriale precum Agenda urbană, dezvoltarea durabilă, politica de coeziune, politica în domeniul concurenței, ori al unor inițiative sociale precum pilonul european al drepturilor sociale;

12. subliniază nevoia unui cod de conduită privind implicarea autorităților locale și regionale în **semestrul european 2017** și solicită ca analiza anuală a creșterii să fie completată de o analiză teritorială, cu includerea unui capitol specific privind aspectul teritorial în rapoartele de țară, precum și publicarea unor orientări, destinate statelor membre, privind implicarea autorităților locale și regionale în programele naționale de reformă;

13. sprijină preocuparea permanentă a Comisiei pentru investiții, care se traduce în identificarea de măsuri menite să promoveze investițiile în contextul semestrului european; în acest sens, trimite la **Declarația sa de la Bratislava „Investiții și conectare”**, în care se subliniază că creșterea locală și regională stimulată prin investiții trebuie să se bazeze pe strategii de dezvoltare teritorială, și evidențiază că este important să se garanteze că bugetele publice care sprijină investițiile de calitate acționează în sinergie cu alte resurse financiare de la nivel regional, local, național și european;

14. apreciază intenția Comisiei de a depune în continuare eforturi pentru îndeplinirea **obiectivelor de dezvoltare durabilă** și subliniază că Europa are nevoie de o strategie pe termen lung care să asigure o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și care să ofere orientare semestrului european; o astfel de strategie ar trebui să plece de la evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei Europa 2020;

15. salută accentul pus de Comisie pe șomajul în rândul tinerilor, prin consolidarea **Garanției pentru tineret a UE** și a **Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor**, dar și prin înființarea unui **Corp european de solidaritate**, care ar urma să beneficieze de implicarea timpurie, proactivă și credibilă a autorităților locale și regionale, a organizațiilor de tineret și a societății civile în general;

16. regretă lipsa de inițiative care să abordeze problema șomajului de lungă durată, dar și care să ia în considerare modalități de asigurare împotriva șomajului la nivel european, care să vină în completarea sistemelor naționale în caz de recesiune ciclică severă și să contribuie la evitarea concretizării șocurilor asimetrice într-un dezavantaj structural pentru întreaga Europa;

17. solicită ca punctele forte și provocările de la nivel local și regional, inclusiv nevoile lor divergente privind piața forței de muncă, să fie luate în considerare în **Agenda privind noi competențe în Europa** și așteaptă cu interes să colaboreze la elaborarea unui cadru de calitate pentru stagii și a unei propuneri privind o mai mare mobilitate pentru ucenici;

18. așteaptă propunerea Comisiei privind o mai bună abordare a provocărilor legate de echilibrul dintre viața profesională și cea privată, în special în ceea ce privește prezența femeilor pe piața forței de muncă;

19. intenționează să se concentreze, în perioada premergătoare **Anului european al patrimoniului cultural 2018**, asupra culturii și patrimoniului cultural, precum și asupra relațiilor culturale internaționale ale UE, care sunt componente esențiale pentru consolidarea identității europene și promovarea valorilor fundamentale ale Europei, a incluziunii sociale, a inovării și a dialogului intercultural, precum și a turismului cultural și istoric;

20. subliniază necesitatea de a considera **evaluarea la jumătatea perioadei a programului Orizont 2020** și consultarea preconizată privind viitorul program-cadru pentru cercetare și inovare drept un proces unic și organic, menit să rezolve problemei decalajului în materie de inovare din Europa; anunță că CoR va contribui în timp util la revizuirea **planului de acțiune pentru bioeconomie**, programată pentru 2017;

Uniunea economică și monetară

21. ia notă de faptul că **Cartea albă privind viitorul Europei** va include și propuneri privind viitorul UEM și ar aprecia adoptarea de reforme care să consolideze legitimitatea democratică a guvernării UEM;

22. subliniază că, în vederea îmbunătățirii **dimensiunii sociale a UEM**, este esențial să se elimine atât decalajele sociale, cât și cele regionale; salută intenția Comisiei de a propune un pilon al drepturilor sociale care să stabilească principiile unei Uniuni clădite pe justiție socială, și susține principiile subsidiarității și proporționalității;

23. salută propunerea de **revizuire a Pactului de stabilitate și de creștere**, dar îndeamnă Comisia să țină seama de nevoia de a accentua caracterul favorabil creșterii al acestuia, în special sub aspectul investițiilor care facilitează creșterea; își reiterează apelul precedent la o evaluare completă a impactului teritorial al **normelor statistice europene** asupra investițiilor publice;

Uniunea energetică și politica în domeniul climei

24. salută angajamentul Comisiei de a promova **eficiența energetică și energia din surse regenerabile** în cadrul unei politici cuprinzătoare privind uniunea energetică, alături de **norme de guvernare** solide, măsuri adecvate de sprijinire a inovării și o revizuire a structurii pieței energiei electrice, dar și îmbunătățirea în continuare a infrastructurii energetice, pentru a asigura conexiuni interregionale și transfrontaliere și sprijin pentru descentralizarea sistemelor energetice, ca măsură în direcția unei piețe interne a energiei care să fie durabilă și flexibilă;

25. recomandă în mod special ca politicile UE în materie de organizare a pieței energiei electrice și de energie din surse regenerabile să fie coordonate și echilibrate, acordând atenția cuvenită preocupărilor locale și regionale, cum ar fi accesul micilor furnizori de energie la rețeaua de distribuție;

26. sprijină punerea în aplicare a **Acordului de la Paris** și subliniază faptul că reducerea decalajului dintre angajamentele naționale și efortul necesar pentru a limita încălzirea globală mult sub pragul de 2 °C va necesita integrarea eforturilor depuse de orașe și regiuni în angajamentele naționale, precum și coordonarea orizontală și verticală, inclusiv la nivelul UE și al CCONUSC. Prin urmare, CoR solicită Comisiei să susțină solicitarea Comitetului de a include acest aspect în angajamentele stabilite la nivel național, de a îmbunătăți instituționalizarea NAZCA și activitățile așa-numiților „campioni ai climei” în cadrul Secretariatului CCONUSC, precum și de a facilita schimbul de experiențe la nivel local și regional. De asemenea, CoR solicită Comisiei să încurajeze proiecte de cercetare privind orașele, regiunile și schimbările climatice, pentru a contribui la lucrările viitoare ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice;

27. solicită Comisiei Europene să coopereze cu CoR, pentru a duce mai departe ideea contribuțiilor inițiate la nivel regional și local, încurajând adoptarea de măsuri la aceste niveluri, în vederea îndeplinirii obiectivelor convenite la COP21 de la Paris;

28. invită Comisia să își actualizeze **obiectivele în materie de climă și energie**, pentru a ajunge la o reducere cu 50 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990, și pentru a integra adaptarea în politici și în finanțare, la toate nivelurile. Comisia ar trebui să sprijine inițiativele voluntare de promovare a tranziției la o economie rezilientă și cu emisii reduse de dioxid de carbon în orașe și regiuni. În raportul de evaluare al Comisiei referitor la **Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice** este nevoie de o clarificare în ceea ce privește capacitatea orașelor și regiunilor;

Dezvoltarea durabilă

29. încurajează Comisia să sprijine punerea în aplicare a **strategiilor de reducere a riscurilor de dezastre** în orașe și regiuni, mai ales în regiunile transfrontaliere, și să se asigure că investițiile UE slujesc la respectarea standardelor de reducere a riscurilor de dezastre;

30. salută lansarea **Platformei UE privind risipa de alimente și pierderile alimentare** și solicită Comisiei să intervină în domeniul risipei de alimente, stabilind un obiectiv ambițios de reducere a acesteia; obiectivul ar trebui integrat într-o strategie paneuropeană privind sistemele alimentare durabile, care să acopere aspectele legate de protecția biodiversității, mediu, sănătate, comerț, resurse și gestionarea terenurilor, precum și valoarea socială și culturală a alimentelor;

31. invită Comisia să ia în considerare recomandările CoR în procesul de punere în aplicare a **planului de acțiune privind economia circulară** și să prezinte, la începutul anului 2017, conform planificării, varianta revizuită a **Directivei privind apa potabilă**, propunerea de regulament privind cerințele minime de calitate pentru apa reutilizată, precum și strategia privind utilizarea, reutilizarea și reciclarea ambalajelor din plastic, care ar urma să stabilească obiective clare și ambițioase în materie de deșeuri din plastic și de percolare; solicită Comisiei să propună și alte inițiative, referitoare la construcții și demolări, la dispozițiile privind proiectarea ecologică și la consumul de materii prime, materiale și componente secundare;

32. se declară dispus și pregătit să își intensifice cooperarea cu Comisia în privința acțiunilor de mult preconizate referitor la obiectivul prioritar nr. 4 al celui de **Al 7-lea program de acțiune pentru mediu 2014-2020 al Uniunii Europene**, prin intermediul Platformei tehnice pentru cooperare în domeniul mediului; regretă că inițiativele programate pentru 2017 nu au caracter legislativ și își reiterează apelul la prezentarea unei propuneri de directivă a UE care să instituie dispoziții de asigurare a conformității pentru întregul *acquis* de mediu al UE, precum și a unei noi directive privind accesul la justiție în domeniul mediului;

33. în conformitate cu recenta „Declarație Cork 2.0”, își reiterează solicitarea referitoare la o carte albă **privind zonele rurale**, care să servească drept punct de plecare pentru o politică de dezvoltare rurală pentru perioada de după 2020, și solicită măsuri concrete de „testare în mediul rural” a politicilor UE, având în vedere faptul că zonele rurale sunt adesea neglijate și deconectate de la principalele evoluții politice;

34. în contextul pregătirii PAC de după 2020, subliniază legătura puternică dintre dezvoltarea rurală și agricultură și solicită, prin urmare, măsuri de sprijin destinate exploatațiilor agricole familiale, în special pentru a face față volatilității prețurilor la produsele agricole;

35. va depune în continuare eforturi pentru o **governanță a durabilă a oceanelor**, în beneficiul regiunilor maritime și de coastă europene și al economiilor – maritimă și marină – ale acestora; pentru a promova creșterea albastră și ocuparea forței de muncă, CoR va colabora îndeaproape cu regiunile și cu toate părțile interesate în ceea ce privește guvernarea și consolidarea capacităților, abordarea provocărilor specifice lanțului de producție alimentară, reducerea presiunii asupra mediului generate de practicile de pescuit ilegale și de poluare, precum și cunoașterea mediului marin, știința și inovarea;

36. regretă că programul de lucru al Comisiei pentru 2017 nu acordă suficientă atenție **sănătății**, în condițiile în care Comisia ar trebui să sprijine statele membre și regiunile lor în eforturile pe care le depun pentru îmbunătățirea prevenției, pentru reformarea și optimizarea sistemelor lor de sănătate, în special cu ajutorul soluțiilor de **e-sănătate**, precum și pentru elaborarea unor strategii globale în materie de demografie;

Strategia privind piața unică, IMM-urile, industria, concurența și piața unică digitală

37. salută intenția Comisiei de a prezenta măsuri de consolidare a **pieței interne a bunurilor**, în special în ceea ce privește recunoașterea reciprocă și produsele neconforme, și subliniază necesitatea de a continua activitățile privind finalizarea pieței interne a serviciilor, care reprezintă, pe bună dreptate, o prioritate importantă a Strategiei privind piața unică;

38. își reiterează apelul la includerea pilonului privind piața unică în cadrul semestrului european, cu instituirea unui sistem de monitorizare și evaluare periodică;

39. ia la cunoștință faptul că Comisia Europeană intenționează să susțină industria Europei și subliniază că **competitivitatea industrială europeană** depinde și de competitivitatea lanțului de aprovizionare și că politica comercială joacă un rol important în această privință;

40. subliniază importanța elaborării unei reglementări mai inteligente și a reducerii sarcinilor administrative impuse IMM-urilor, în special prin consolidarea **Programului REFIT** și prin garantarea faptului că impactul asupra IMM-urilor este luat în considerare în mod sistematic în procesul de elaborare a noilor norme;

41. își exprimă sprijinul pentru înființarea unui „**Forum al orașelor privind economia colaborativă**”, cu participarea CoR în calitate de principală parte interesată; de asemenea, constată cu regret lipsa oricărei propuneri privind apărarea drepturilor în contextul noilor forme de ocupare a forței de muncă, rezultate în urma digitalizării;

42. subliniază necesitatea revizuirii **deciziei și cadrului privind serviciile de interes economic general (SIEG)** și invită Comisia să lanseze o consultare publică în 2017, pentru a permite autorităților locale și regionale să își prezinte punctul de vedere cu privire la dificultățile întâmpinate în materie de control al ajutoarelor de stat în contextul finanțării SIEG;

43. subliniază rolul-cheie pe care îl joacă un sistem de achiziții eficient în asigurarea capacității autorităților regionale și locale de a îndeplini obiectivele UE în materie de investiții și invită Comisia să ofere asistență pentru a asigura punerea deplină în aplicare a **directivelor privind achizițiile publice** și să evalueze dificultățile cu care se confruntă autoritățile locale și regionale în punerea în aplicare a directivelor privind achizițiile publice;

44. își reiterează apelul la o **strategie europeană reînnoită dedicată turismului**, în cadrul unei linii bugetare speciale pentru turism în UE, și îndeamnă Comisia și statele membre să faciliteze accesul la finanțare al întreprinderilor turistice mici și mijlocii;

45. salută eforturile Comisiei de a finaliza punerea în aplicare a Strategiei privind piața unică digitală, inclusiv prin achiziții publice electronice, și își va prezenta punctul de vedere prin intermediul nou-createi **Platforme participative comune pentru banda largă**; subliniază necesitatea ca toate teritoriile europene să beneficieze de piața unică digitală, având acces la conexiuni în bandă largă de mare viteză;

Justiția, securitatea, drepturile fundamentale și migrația

46. subliniază faptul că **migrația** este un proces complex și pe mai multe niveluri, în care țările, regiunile și orașele de destinație și de origine joacă un rol important. Este important să se promoveze un dialog consolidat și o cooperare mai strânsă între statele membre și instituțiile din UE și din țările de origine și de tranzit ale migranților, precum și cu nivelurile regional și local din aceste țări;

47. prin urmare, solicită Comisiei să ia în considerare recomandările CoR referitoare la protecția refugiaților în țările lor de origine și la noul cadru pentru acordurile de parteneriat;

48. solicită să se acorde sprijin autorităților locale și regionale în procesul de punere în aplicare a **reformei sistemului european comun de azil** și a altor instrumente ale UE elaborate pe baza **Agendei europene privind migrația**, cum ar fi dispozițiile revizuite privind migrația legală și planul de acțiune privind integrarea; solicită Comisiei să includă recomandările CoR privind integrarea migranților în evaluarea sa la jumătatea perioadei a Agendei europene privind migrația; amintește că integrarea este un proces bazat atât pe drepturi, cât și pe obligații;

49. își exprimă îngrijorarea cu privire la dificultățile legate de monitorizarea prezenței **minorilor neînsoțiți** și la riscul ca ei să cadă victime traficului de ființe umane și exploatării; solicită insistent punerea în aplicare a unor programe de integrare și de formare, atât pentru minori, cât și pentru administrațiile locale și regionale care se ocupă de primirea lor; solicită totodată implicarea comunităților de origine ale minorilor deja stabiliți în țara-gazdă, astfel încât aceștia să fie în măsură să locuiască temporar în familii-gazdă sau în spații dotate în mod corespunzător, în care să le poată fi sprijinită dezvoltarea din punct de vedere social, emoțional și cognitiv;

50. invită Comisia să ofere autorităților locale și regionale informații specifice și practice privind posibilitățile de finanțare pentru **primirea și integrarea migranților** și își reiterează apelul la promovarea accesului direct al autorităților locale și regionale la instrumentele de finanțare relevante al UE;

51. invită Comisia să sprijine autoritățile locale și regionale în elaborarea unor **strategii de prevenire a radicalizării**, să colecteze și să disemineze în continuare bune practici cu privire la modalitățile de prevenire a radicalizării, prin elaborarea de politici la nivel local și regional, și să sprijine procesul de cooperare a orașelor pentru combaterea radicalizării;

Politica comercială a UE

52. ia notă de intenția Comisiei de a purta în continuare negocieri comerciale cu **SUA, Japonia, Mercosur, Mexic, Tunisia și țările ASEAN**, precum și de a căuta noi mandate pentru a deschide negocieri cu Turcia, Australia, Noua Zeelandă și Chile, dar consideră că Comisia ar trebui să depună mai multe eforturi pentru a demonstra valoarea lor adăugată;

53. reiterează, mai ales în perspectiva unei **viitoare agende comerciale** ambițioase, faptul că Comisia ar trebui să însoțească fiecare inițiativă semnificativă din domeniul politicii comerciale cu evaluări ale impactului teritorial;

Stabilitatea și cooperarea în afara Uniunii Europene

54. salută faptul că **Strategia globală a UE** prevede în mod explicit reînnoirea parteneriatelor externe și declară că UE va sprijini diferitele metode de asigurare a rezilienței în vecinătatea sa, vizând situațiile cele mai grave de instabilitate guvernamentală, economică, socială și în domeniile climei și energiei, și elaborând totodată politici mai eficiente în domeniul migrației pentru Europa și partenerii săi;

55. subliniază contribuția CoR, prin intermediul **comitetelor sale consultative mixte** și al **grupurilor de lucru** și prin organizarea Zilelor Extinderii cu parteneri din țările în curs de aderare, la obiectivul politicii de extindere a Comisiei, de a încuraja stabilitatea și prosperitatea împărtășită cu țările candidate și potențial candidate;

56. subliniază faptul că **politica europeană de vecinătate (PEV)** nu poate avea un efect durabil decât în cazul în care generează avantaje concrete pentru toți beneficiarii și subliniază că trebuie menținut un echilibru între vecinătatea estică și cea sudică; subliniază rolul autorităților locale și regionale în ancorarea democrației și a statului de drept în societate, solicitând să se acorde mai mult sprijin reformelor de descentralizare din țările din vecinătate;

57. subliniază că cooperarea regională are o contribuție semnificativă la stabilitatea globală și îndeamnă Comisia să intensifice cooperarea cu **Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană (ARLEM)**, cu **Conferința autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic (CORLEAP)**, precum și cu Grupul operativ CoR-Ucraina al CoR, în special cu ocazia punerii în aplicare a programelor regionale și a noilor inițiative;

58. subliniază faptul că este necesar ca, în procesul de punere în aplicare a PEV revizuite, să se acorde prioritate inițiativelor de susținere a proceselor de descentralizare, de înfrățire și de consolidare a capacităților administrative la nivel subnațional; atrage atenția asupra „Inițiativei de la Nicosia”, pe care CoR a lansat-o în sprijinul orașelor libiene și care a contribuit la acordarea de sprijin tehnic pe măsura nevoilor de refacere a capacităților orașelor respective de a furniza servicii; solicită Comisiei să acorde o susținere sporită unor astfel de modalități ascendente de cooperare și să furnizeze suficiente resurse administrative și financiare; reiterează faptul că este necesar să se introducă instrumente noi pentru consolidarea capacităților în țările în curs de aderare și în cele din cadrul PEV, care să înlocuiască fostul **Instrument pentru administrație locală**;

59. sprijină evoluțiile recente, în urma fuziunii dintre **Convenția primarilor din UE privind clima și energia** și **Convenția primarilor**, pentru a crea cea mai mare coalitie de orașe angajate în acțiuni în domeniul climei, și este pregătit să își utilizeze canalele internaționale, contactele, omologii și parteneriatele (ARLEM pentru Convenția Sud și Convenția Africa, CORLEAP pentru Convenția Est, ICLEI și Parteneriatul pentru urbanizare UE-China pentru America de Nord și Asia de Sud-Est etc.) pentru a spori eforturile de atenuare și adaptare, precum și reziliența la schimbările climatice și la provocările în materie de dezvoltare durabilă;

60. invită Comisia să coopereze îndeaproape cu CoR pentru a promova preocupările specifice, experiența și contribuțiile orașelor europene la noua structură de guvernanta a Convenției Globale;

61. salută propunerea privind un **nou cadru de parteneriat** cu țările terțe și noul plan european de investiții externe și solicită ca autoritățile regionale și locale să fie implicate în acest proces;

62. îndeamnă Comisia să promoveze implicarea activă a autorităților locale și regionale în cooperarea pentru dezvoltare în cadrul negocierilor privind revizuirea **Consensului european privind dezvoltarea și punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite** și privind **Acordul post-Cotonou**, care va fi tema centrală a Forumului cooperării descentralizate al CoR, în martie 2017;

Cetățenia, guvernanta și o mai bună legiferare

63. invită Comisia să revizuiască **inițiativa cetățenească europeană** (ICE), pentru a simplifica și îmbunătăți cadrul juridic al acestui instrument;

64. salută inițiativa REFIT a Comisiei și, în special, propunerea de a evalua transparența și controlul democratic al procedurilor privind actele delegate și de punere în aplicare, precum și anumite acte secundare;

65. își reiterează solicitarea de a include **evaluări ale impactului teritorial** în etapa de evaluare a impactului noii legislații a UE, acolo unde este cazul; sugerează o cooperare mai strânsă între CoR și nou-înființatul centru de competență privind politicile teritoriale, din Cadrul centrului comun de cercetare, la evaluarea punerii în aplicare a legislației UE;

66. solicită o mai mare transparență, cooperare și eficiență a instituțiilor UE și salută angajamentul lor comun, în conformitate cu **Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare**, de a stabili obiective și priorități generale, în special pentru propunerile legislative; solicită ca CoR să ia parte la toate etapele procesului legislativ, pentru a-și valorifica pe deplin potențialul în cadrul ciclului legislativ;

67. se așteaptă la o cooperare tot mai strânsă cu Comisia Europeană și Parlamentul European în ceea ce privește monitorizarea **subsidiarității**, precum și în contextul conferinței din 2017 dedicate principiului subsidiarității;

68. încredințează președintelui mandatul de a transmite prezenta rezoluție Comisiei Europene, Parlamentului European, Președinției slovace a Consiliului UE și președintelui Consiliului European.

Bruxelles, 8 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 120-A SESIUNE PLENARĂ, 7 ȘI 8 DECEMBRIE 2016

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Programul REFIT: perspectiva locală și regională

(2017/C 185/02)

Raportor: domnul François DECOSTER (FR-ALDE),
vicepreședinte al Consiliului Regional Nord-Pas-de-Calais-Picardie

Document de referință: scrisoarea de sesizare a Comisiei Europene din 13 ianuarie 2016

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. sprijină eforturile Comisiei Europene de a garanta că politicile europene reflectă mai bine preocupările autorităților naționale, regionale și locale și reamintește că aceasta trebuie să fie o responsabilitate comună a tuturor nivelurilor de guvernare;
2. susține opinia conform căreia o mai bună legiferare nu înseamnă numai mai puțină legiferare la nivelul UE, ci și stabilirea nivelului la care obiectivele avute în vedere pot fi atinse în modul cel mai eficient, și subliniază că aplicarea efectivă a principiului subsidiarității reprezintă un element-cheie pentru o mai bună legiferare;
3. subliniază că orice fel de reglementare trebuie să găsească justul echilibru între preocupări și așteptări la fel de îndreptățite legate, pe de o parte, de „securitate” (individuală, juridică, administrativă, financiară) și, de cealaltă parte, de eficiență, „libertate” ori flexibilitate; a ține în echilibru aceste preocupări în contexte concrete reprezintă sarcina procesului democratic și este răspunderea reprezentanților aleși în mod democratic de la toate nivelurile să le explice cetățenilor soluțiile negociate și compromisurile inevitabile;
4. ține seama de activitatea Grupului la nivel înalt privind sarcina administrativă (Grupul Stoiber), de raportul său final și de opiniile critice ale acestuia;
5. ia notă de semnarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare (AII) de către Consiliu, Comisie și Parlament, la 13 aprilie 2016, și speră ca acest nou acord să contribuie la îmbunătățirea procesului de decizie al UE în toate etapele – planificare, redactare, adoptare, implementare și evaluare; este însă preocupat de faptul că rolurile specifice ale reprezentanților democratic aleși ai nivelurilor local și regional, precum și rolul CoR, nu sunt menționate în AII privind o mai bună legiferare în niciun alt context decât cel de „părți interesate”, în pofida ponderii și mandatului care le este acordat în temeiul Tratatului de la Lisabona;
6. dorește să fie implicat în inițiativele ulterioare privind interpretarea și punerea în aplicare a noului acord, astfel încât potențialul Comitetului ca organ consultativ în ciclul legislativ să fie exploatat pe deplin; reamintește că un mare număr de membri ai CoR dețin competențe în materie de implementare a politicilor europene;
7. salută solicitarea Comisiei Europene de a elabora un „aviz exploratoriu mai amplu”, care să ofere „sugestii suplimentare cu privire la cerințele impuse prin legiferarea UE și modalități mai simple de a obține aceleași rezultate sau rezultate mai bune”;

8. salută faptul că Comisia Europeană i-a solicitat să elaboreze avize exploratorii în domenii specifice de politică, precum – dar nu numai – mediul, energia, serviciile financiare și agricultura, domenii în care autoritățile locale și regionale pot identifica sarcinile existente și pot oferi sugestii de îmbunătățire care să corespundă nevoilor lor;
9. arată că acest aviz exploratoriu mai amplu reprezintă o trecere în revistă a efectelor legiferării asupra autorităților locale și regionale și încurajează analiza orientată pe politici și sectoare specifice, pentru a identifica blocajele și poverile;
10. salută abordarea generală de a implica în mod specific actorii regionali și locali în consultările vizând o mai bună legiferare; salută în acest sens, de exemplu, raportul „Provinciile neerlandeze pentru o mai bună legislație a UE” și atrage atenția asupra blocajelor identificate și asupra soluțiilor specifice propuse;
11. își exprimă în acest context acordul privind instituirea Pactului de la Amsterdam pentru punerea concretă în aplicare a Agendei urbane a UE, întrucât aspectul mai bune legiferări joacă un rol important în parteneriatele tematice. În acest cadru a fost elaborat și raportul „*Bridge, o mai bună legiferare a UE pentru autoritățile locale și regionale*”, în care sunt trecute în revistă exemple de situații concrete în care practica la nivel local și regional se confruntă cu dificultăți în privința legiferării la nivel european;
12. îndeamnă Comisia Europeană să examineze soluțiile propuse legate de legiferarea sectorială, de proporționalitate, de blocajele transfrontaliere, de ajutoarele de stat și de presiunea auditării și să le ia în considerare în momentul elaborării noilor reglementări;
13. recunoaște rolul specific jucat de autoritățile locale și regionale într-o serie de domenii afectate substanțial de legiferarea UE, precum și rolul lor de autorități de transpunere a legislației UE și de autorități de management al fondurilor UE și subliniază că responsabilitățile lor specifice le permit să aprecieze corect care sunt domeniile problematice ale cadrelor de legiferare și, eventual, unde se impun modificări;
14. consideră că toate nivelurile de guvernare trebuie să se asigure că legislația este adecvată, eficace și eficientă și că nu creează sarcini și costuri inutile, protejând totodată cetățenii, consumatorii, sustenabilitatea și mediul;
15. înțelege că instituțiile UE trebuie să le dovedească tuturor cetățenilor valoarea cadrelor de legiferare, precum și valoarea adăugată a legislației UE, cu respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
16. recunoaște că dificultățile economice recente au creat un climat în care costurile suplimentare generate de suprareglementare au dus la exacerbarea reducerilor bugetare pentru multe autorități locale și regionale. Acest lucru s-a întâmplat acolo unde resursele disponibile erau deja diminuate. Acest lucru s-a dovedit a fi împovărător și a dus la o presiune mai mare asupra acestor autorități, care au încercat să reducă costurile administrative în timp ce li se cerea tot mai multă acțiune. CoR reamintește că, în opinia sa, constrângerile administrative trebuie să sufere o simplificare și o reducere acolo unde au un impact asupra principalelor sarcini care le revin autorităților locale și regionale;
17. apreciază faptul că rapoartele și avizele adoptate anterior de Parlamentul European, CESE și CoR au confirmat importanța unei acțiuni coordonate a UE, în spiritul parteneriatului cu instituțiile naționale și cu instituțiile UE, precum și cu autoritățile locale și regionale;
18. subliniază că autoritățile locale și regionale au un rol central în a-i sprijini pe cetățeni să depășească dificultățile cauzate de problemele economice de durată, nu în ultimul rând cu ajutorul programelor UE, și reamintește că securitatea juridică și un acces mai ușor la programele UE, recunoscând, în același timp, necesitatea unor reforme structurale, reprezintă condiții prelabile esențiale pentru a putea îndeplini acest rol;
19. observă că finanțarea UE este importantă pentru ca multe autorități locale și regionale să poată pune în aplicare legislația UE, și, în special, pentru punerea în aplicare a politicii de coeziune în mod selectiv, în funcție de capacitatea economică;

20. recunoaște că gradul de accesibilitate a programelor UE și a regimurilor de legiferare aferente poate genera dificultăți semnificative în ce privește interpretarea cadrelor legale, a normelor de punere în aplicare, de auditare și de raportare și atrage în acest sens atenția că, deseori, regimul de audit, mai ales sub aspectul arhivării pe termen lung, generează dificultăți pentru sponsorii proiectelor, așa cum se arată și în Avizul CoR privind simplificarea fondurilor ESI;

21. salută Rezoluția Parlamentului European referitoare la Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT): situația actuală și perspective ⁽¹⁾, în care este confirmat rolul important jucat de CoR ca instituție politică, și este de acord că programul REFIT nu ar trebui folosit pentru a submina standardele;

22. deși sprijină obiectivul de reducere a birocrăției și înlăturare a poverilor inutile în materie de legiferare, subliniază că REFIT nu trebuie considerat un pretext pentru reducerea nivelului de ambiție, în special în domenii precum mediul, siguranța alimentară, sănătatea și drepturile consumatorului;

23. sprijină obiectivul ca, în toate cazurile în care este posibil, legislația UE să fie transpusă la nivel național ca atare, iar reglementările europene să fie suplimentate numai în cazul în care anumite motive obiective și specifice impun acest lucru. Statele membre și regiunile trebuie să aibă totuși posibilitatea de a se pronunța, de la caz la caz, cu privire la ceea ce este necesar pentru o transpunere adecvată. Propunerea Comisiei referitoare la justificarea sistematică a practicii de suprareglementare ar putea contribui la o transparență sporită. Cu toate acestea, exigențele sporite în ceea ce privește asumarea răspunderii pentru transpunerea la nivel național și regional nu trebuie să ducă la o imixtiune în chestiunile de organizare și în procedurile administrative naționale;

24. subliniază că, la evaluarea legislației, este important să se țină seama atât de costuri, cât și de beneficiile și inconvenientele – societale, de mediu și de altă natură – pe care le presupun pentru cetățeni și economie, precum și de așa-zisul „cost al non-Europei” ⁽²⁾, cu alte cuvinte costurile pe care le-ar avea absența unei acțiuni comune la nivel european într-un anumit sector;

25. în acest context, solicită Comisiei să elaboreze o definiție standard la nivelul UE a suprareglementării, pentru a oferi astfel securitate juridică în implementarea și aplicarea legislației UE și a reduce birocrăția excesivă ⁽³⁾;

Recomandări specifice

26. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze elaborarea de metode digitale și de instrumente TIC, inclusiv în contextul planului de acțiune al UE pentru e-Guvernare, pentru a furniza un format și un proces comun de colectare a datelor solicitate pentru nevoile de monitorizare și raportare, reducându-se pe această cale sarcina administrativă rezultată din introducerea datelor, atât în bazele de date naționale, cât și în cele europene;

27. subliniază importanța „verificărilor adecvării”, care pot identifica duplicări și inconsecvențe care au apărut de-a lungul timpului în urma introducerii unei serii de obiective și de noi inițiative politice, în special în ce privește cerințele de raportare și conformitate;

28. subliniază necesitatea unei mai bune înțelegeri a gamei de obligații de raportare introduse pentru a certifica conformitatea cu legislația UE; propune ca cerințele de raportare pentru autoritățile locale și regionale să fie, pe cât posibil, enumerate și standardizate și ca metodologiile de raportare să vizeze reducerea sarcinii administrative pentru cetățeni și IMM-uri, precum și pentru autoritățile locale și regionale;

Comunicarea, consultarea și limbajul

29. recunoaște că limbajul și modul de formulare pot constitui fie un obstacol, fie o invitație la participare; un limbaj ușor accesibil și inteligibil reprezintă o componentă esențială a schimbării legislative și de legiferare;

30. consideră că asigurarea incluziunii necesită un limbaj, structuri și norme simple și clare, pentru a face în așa fel încât UE, scopul ei, programele, politicile, legislația și ajutorul practic să fie accesibile tuturor;

⁽¹⁾ P8_TA/2016/0104.

⁽²⁾ Studiul Parlamentului European privind Analiza costului non-Europei, 2014-2019.

⁽³⁾ Avizul privind adecvarea reglementărilor UE (REFIT), 2013.

31. insistă pe lângă Comisia Europeană să simplifice, prin urmare, limbajul folosit și să asigure înțelegerea cât mai largă a acestuia și propune ca utilizarea limbajului tehnic să fie redusă la minimum, cu respectarea cerințelor legale;
32. consideră că este necesară o interpretare mai ușor de înțeles pentru utilizator și mai coerentă a normelor și reglementărilor UE, inclusiv, de exemplu, cerințe de audit proporționale, o utilizare în mai mare măsură a sumelor forfetare, formulare de solicitare, de rambursare și de raportare simplificate și o mai clară interpretare a normelor (de exemplu, în ce privește legislația în domeniul ajutoarelor de stat și achizițiilor publice);
33. înțelege că UE trebuie să acorde atenția cuvenită unei strategii de comunicare active, menite să implice partenerii, să susțină activitatea și să atragă investițiile;
34. subliniază rolul formativ și informativ pe care atât autoritățile locale, cât și cele regionale îl joacă pentru proprii cetățeni, astfel încât aceștia să-și însușească politicile și programele europene;
35. subliniază rolul centrelor de informare Europe Direct în informarea cetățenilor cu privire la legislația și programele UE, adaptându-și conținutul și limbajul la cel al cetățenilor;
36. ia notă de faptul că centrele de cunoaștere, cum ar fi Europa Decentraal din Țările de Jos, joacă un rol important în facilitarea unei puneri în aplicare și a unei interpretări corecte a legislației UE. Experții acestor centre au un rol important în furnizarea de informații și consiliere gratuite autorităților locale și regionale și asociațiilor acestora. Pe de altă parte, nivelul ridicat al cererii de consultanță de furnizat de către centrele de cunoaștere dovedește necesitatea simplificării legislației UE;
37. apreciază faptul că practicile curente invită cetățenii să ia parte la consultări. Cu toate acestea, contribuțiile aduse de către cetățeni în mod individual sunt rare, întrucât participarea la majoritatea consultărilor este limitată din pricina limbajului inaccesibil, a uzului de termeni și contexte tehnice, consultările fiind deci în mare măsură neprimitoare. Prin urmare, ele nu permit un acces real, cu excepția unui grup redus de cetățeni, care dispun de competențele și de limbajul specializat care să le permită să ia parte. Este important să se asigure că toate părțile interesate, în special societatea civilă au acces în măsură egală la textele consultărilor, care ar trebui traduse în toate limbile oficiale ale UE și formulate într-un mod cât mai simplu, clar și ușor de înțeles cu puțință, astfel încât să ofere un maximum de informații privind propunerile legislative recomandate;
38. este de părere că acest tip de consultare la nivelul cetățeanului ar trebui să completeze, și nu să înlocuiască regimul de consultare publică structurată, și nici să reducă rolul organelor instituționale relevante, recunoscute prin Tratatul de la Lisabona;
39. reamintește că este important ca, în etapa inițiativei legislative, să se efectueze o consultare specifică a adunărilor legislative regionale și locale, prin intermediul CoR, întrucât acestea, fiind reprezentantele teritoriilor lor, constituie vocea democratică a nevoilor reale ale cetățenilor, inclusiv ale acelor care nu sunt în măsură să-și facă auzit propriul glas;
40. în acest sens este nevoie ca instituțiile regionale și locale să fie luate în considerare în mod prioritar în raport cu întreprinderile private, atât în virtutea rolului lor recunoscut prin Tratatul de la Lisabona, cât și pentru că ele constituie expresia democrației și a reprezentării politice;

Programe și finanțare: asistență tehnică, consultanță și raportare

41. solicită Comisiei să creeze un „ghișeu unic” pentru consultanță cu privire la legiferare, astfel încât să se asigure că solicitanților de fonduri UE li se oferă sfaturi clare, neambigue, adecvate și la momentul oportun;
42. propune să se ceară opinia practicienilor în cursul unei perioade de programare, astfel încât eventualele îmbunătățiri ale cadrului legislativ și de reglementare să poată fi bazate pe experiențele practice;
43. propune un mecanism specific de utilizare a fondurilor destinate asistenței tehnice spre a înființa echipe juridice aferente programelor, la care toți solicitanții să aibă acces în mod gratuit și care să ofere o consultanță robustă și coerentă, pe baza interpretării uniforme, deja adoptată și avizată de Comisia Europeană, a reglementărilor juridice și pe baza practicii existente cu privire la normele aplicabile fondurilor UE, înlăturând astfel o marte parte din insecuritatea și riscul de răspundere cu care se confruntă în prezent beneficiarul final;

44. este de părere că soluțiile de management trebuie să creeze o separare clară între administrația programelor și realizarea proiectelor/programelor, pentru a se evita eventualele conflicte de interese și tratamente inechitabile la evaluare;
45. sugerează maximizarea fondurilor de finanțare, cu respectarea plafonului bugetar actual, pentru a adopta o abordare a realizării obiectivelor bazată pe programe, prin combinarea unei serii de proiecte și prin măsurarea succesului în funcție de rezultatele per obiectiv, și nu a rezultatelor fiecărui proiect în parte – în domenii precum cel energetic, pentru a lua numai un exemplu;
46. propune explorarea posibilităților de a se dezvolta și îmbunătăți modelele de inginerie financiară, inclusiv fondurile specializate de capital de risc pentru sectoare-cheie, o aliniere mai eficientă a fondurilor din subvenții cu JESSICA, pentru a se stimula piața investițiilor imobiliare, precum și posibilitatea unei scheme de microcredit bazată pe JASMINE, pentru a sprijini întreprinderile nou-înființate și micile întreprinderi;
47. propune sporirea posibilităților de finanțare echivalentă, în special provenită din sectorul privat, pentru a se asigura disponibilitatea fondurilor pentru ca autoritățile locale și regionale să facă față nevoilor locale;
48. solicită Comisiei să propună un mecanism prin care creditele de finanțare nefolosite și dezangajate să fie reintegrate în bugetul UE ca venituri alocate și returnate statului membru respectiv, astfel încât să se garanteze alocarea și utilizarea acestor fonduri în cadrul politicilor sectoriale din acel stat membru pentru care s-a votat atribuirea lor;
49. în prezent, neutilizarea creditelor de finanțare se datorează, mai ales, configurației imperfecte, complicate și prea detaliate a sistemului de punere în aplicare și unei definiri inadecvate a priorităților. În acest scop, este esențial să se comunice adecvat atât cu autoritățile locale și regionale, cât și cu organele naționale, pentru a redefini și clarifica prioritățile, astfel încât beneficiarii să nu fie dezavantajați;
50. prin urmare, este esențial să se asigure mai ales siguranța planificării și fiabilitatea programelor multianuale finanțate, ca trăsătură intrinsecă pentru atingerea obiectivelor acestora. O mai mare flexibilitate a cadrului financiar multianual nu trebuie așadar să conducă la o situație în care au loc realocări sau se finanțează noi inițiative politice în detrimentul programelor deja aprobate;
51. propune o repartizare clară a rolurilor partenerilor în procesul de raportare și de monitorizare a programelor finanțate cu ajutorul UE în cadrul autorităților locale sau regionale, inclusiv analizarea cheltuielilor și a rezultatelor și conceperea de măsuri de corectare, și cere Comisiei să acorde asistență autorităților locale și regionale (inclusiv fonduri), în situațiile în care simplificarea – cu caracter legislativ sau nu – implică o creștere a costurilor publice de prestare a serviciilor;

Politica de coeziune

52. solicită Comisiei Europene să ia măsuri suplimentare pentru simplificarea politicii de coeziune, ținând seama de propunerile autorităților locale și regionale, așa cum au fost acestea exprimate în avizul Comitetului „Simplificarea fondurilor ESI din perspectiva autorităților locale și regionale”, raportor: Petr Osvald (CZ-PSE) ⁽⁴⁾;
53. reamintește că fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI) reprezintă principalul instrument al UE pentru promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în toate statele membre și că simplificarea acestora este esențială pentru realizarea obiectivelor politice; ar trebui avute în vedere îmbunătățiri imediate în perioada actuală de programare, precum și o simplificare pe termen lung, care ar putea duce la o revizuire de substanță a mecanismelor actuale de funcționare și a legislației;
54. atrage în mod deosebit atenția asupra necesității de simplificare, constând în modificări legislative și nelegislative, în domeniile legate de auditare, cerințele și îndrumarea în materie de raportare, ajutoarele de stat, achizițiile publice și suprareglementare;

⁽⁴⁾ CdR 8/2016.

55. observă că eforturile de simplificare necesită o cooperare în arii specifice între toate serviciile relevante ale Comisiei, în special între DG REGIO, DG EMPL, DG COMP și DG GROW;

56. solicită Comisiei Europene să furnizeze mai multe informații și mai mult sprijin pentru formarea autorităților regionale și locale în domeniul sinergiilor dintre fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI) și Fondul european pentru investiții strategice (FEIS);

Cercetarea și inovarea

57. solicită simplificarea proceselor de solicitare și de raportare pentru fondurile destinate cercetării și inovării, inclusiv prin aplicarea mai consecventă a costurilor standard, în special în ce privește auditarea;

Politica agricolă comună și dezvoltarea rurală

58. subliniază recomandările din avizul său privind *simplificarea politicii agricole comune (PAC)*, adoptat în octombrie 2015 ⁽⁵⁾;

59. reiterează necesitatea unei consolidări a principiului încrederii față de beneficiarii finali, optând pentru o obligație mai puțin strictă de prezentare a documentelor justificative pentru cheltuielile efectuate în cursul etapei de raportare finală și intervenind în etapa controlului, cu concentrarea atenției pe rezultatele proiectelor finanțate;

60. este îngrijorat de faptul că, în ciuda obiectivelor declarate ale noii PAC de reducere a legislației la nivelul UE, volumul reglementărilor Comisiei a crescut prin intermediul actelor delegate;

61. își reiterează apelul privind necesitatea unei coerențe și unei complementarități sporite între PAC și alte politici ale UE, cum ar fi politica privind mediul (și finanțarea); mai multă coerență este necesară în special între fondul pentru dezvoltare rurală și restul fondurilor structurale și de investiții europene (ESI), care, împreună, asigură un cadru strategic comun bazat pe obiectivele politice generale ale Strategiei Europa 2020;

62. consideră că ar trebui să fie asigurată compatibilitatea PAC cu obiectivul coeziunii teritoriale consacrat prin Tratatul de la Lisabona și că trebuie să se evite ca măsurile luate la nivelul UE să intensifice dezechilibrele teritoriale sau să contribuie la punerea în pericol a serviciilor publice, de exemplu în zonele rurale;

Simplificarea pentru IMM-uri

63. consideră că este deosebit de important să se țină seama pe deplin de nevoile efective ale actorilor din mediul de afaceri regional și local în contextul procesului în curs privind o mai bună legiferare pentru IMM-uri;

64. arată că platforma REFIT trebuie să acorde suficientă atenție și sarcinii administrative ce apasă asupra autorităților. Este important să se prevină transferul sarcinii administrative de la întreprinderi la administrațiile publice și invers;

65. observă că, dintr-o consultare a câștigătorilor premiului „Regiune europeană întreprinzătoare” pe care îl acordă CoR, a rezultat că domeniile prioritare pentru simplificare sau domeniile în care simplificările introduse prin legiferarea existentă nu au atins încă un nivel satisfăcător cuprind participarea IMM-urilor la proiecte finanțate prin FEDR, accesul IMM-urilor la achizițiile publice, drepturile consumatorilor și REACH. Și cerințele de raportare privind datele statistice în domeniul comerțului (Intrastat) au fost identificate drept necesitând luarea de măsuri în mod prioritar;

66. consideră că este nevoie de acțiuni în domeniul simplificării administrative pentru IMM-uri, în special în ce privește TVA;

67. solicită adoptarea de măsuri pentru a se simplifica accesul IMM-urilor la achizițiile publice; se teme că gradul de simplificare care va fi introdus prin noile directive și documentul unic european pentru achiziții publice ar putea să nu fie încă suficient pentru a asigura norme de achiziții publice favorabile IMM-urilor;

⁽⁵⁾ CdR 2798/2015.

68. atrage atenția asupra riscului ca măsurile de simplificare menționate să afecteze autonomia autorităților locale și regionale în ce privește adoptarea unor standarde mai stricte, în funcție de împrejurările lor specifice și de nevoile propriilor cetățeni, în special în domenii cum ar fi egalitatea, politica socială, industrială sau de mediu;

69. subliniază că normele UE privind ajutoarele de stat care reglementează serviciile de interes economic general (SIEG) au devenit prea detaliate și complexe, din pricina multitudinii de texte din dreptul secundar și de instrumente legislative fără caracter obligatoriu legate de ajutoarele de stat. O mai amplă simplificare va spori securitatea juridică, va accelera implementarea proiectelor de investiții, va asigura furnizarea la timp a SIEG și va stimula creșterea și ocuparea forței de muncă;

70. subliniază necesitatea de a crește gradul de cunoaștere, în rândul micilor întreprinderi inovatoare, cu privire la noile proceduri de achiziții publice, la avantajele și limitările acestora, precum și la sprijinul disponibil. Normele UE privind achizițiile publice trebuie supuse unei evaluări de impact în termen de trei ani, pentru a se verifica dacă ele au dus la facilitarea accesului la licitații pentru IMM-uri, dacă au redus barierele birocratice și dacă au contribuit la dezvoltarea de parteneriate pe termen lung pentru furnizarea de bunuri și servicii care nu există încă pe piață;

71. reiterează apelul său privind majorarea pragurilor *de minimis* în cazul ajutoarelor de stat acordate pentru SIEG, precum și solicitarea de a se ridica pragul de scutire de la obligația, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE, de a declara ajutoarele de stat sub formă de compensații acordate întreprinderilor însărcinate cu furnizarea SIEG, întrucât aceste măsuri vor aduce o mai mare simplificare pentru autoritățile locale și regionale, precum și pentru entitățile care primesc compensații;

Legislația de mediu

72. atrage atenția asupra avizului său „*Legislația de mediu a UE: îmbunătățirea raportării și a conformității*”, adoptat în aprilie 2016 ⁽⁶⁾, și solicită Comisiei Europene și statelor membre să urmeze recomandările acestuia în ce privește verificarea adecvării obligațiilor în materie de monitorizare și raportare în domeniul politicii de mediu;

73. atrage în mod deosebit atenția asupra recomandărilor specifice formulate în aviz în ce privește obligațiile excesiv de oneroase de audit și raportare, solicitând în special automatizarea instrumentelor de raportare și găsirea de sinergii între obligațiile de raportare pentru diverse directive; își reiterează sugestia de a se institui „tablouri de bord privind implementarea” pentru directivele suplimentare în domeniul legislației de mediu;

74. sprijină opțiunea unei directive orizontale a UE care să instituie dispoziții de asigurare a conformității pentru întregul *acquis* de mediu al UE, pe baza principiilor menționate în avizul CoR la care se face referire mai sus;

75. ia notă de faptul că, în 2013, Uniunea Europeană avea un set amplu de 63 de obiective obligatorii și 68 de obiective fără caracter obligatoriu, majoritatea acestora având ca termene de realizare 2015 și 2020. Impactul acestor obiective asupra administrațiilor subnaționale și a întreprinderilor va trebui evaluat și luat în considerare atunci când se vor propune sau se vor modifica obiective. Obiectivele problematice existente ar trebui eliminate, astfel încât conducerea administrațiilor locale să dispună de suficientă autonomie pentru a adapta măsurile la condițiile economice și de mediu locale;

76. insistă asupra ideii că este nevoie ca responsabilitățile și resursele să fie repartizate în mod corespunzător și asupra necesității unor circuite clare de transmitere a informațiilor între autoritățile locale, cele regionale și nivelul național în ce privește cerințele statelor membre pentru monitorizarea și raportarea în domeniul mediului, spre a se putea garanta că rapoartele și indicatorii privind starea mediului sunt coerenți, eficace și fiabili.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

⁽⁶⁾ CdR 5660/2015.

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Turismul ca motor pentru cooperarea regională în UE

(2017/C 185/03)

Raportor: Hans-Peter WAGNER (AT-PPE), primarul orașului Breitenwang**RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Guvernanța pe mai multe niveluri

1. susține politica UE de a menține poziția de lider a Europei ca regiune a lumii cel mai des vizitată de turiști, care a înregistrat, în 2015, 51,4 % din numărul total de sosiri de la nivel internațional (echivalentul a circa 609 milioane de persoane) ⁽¹⁾, și de a maximiza contribuția turismului la durabilitate, la inovare, la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă;
2. subliniază că, în conformitate cu prevederile articolului 195 din TFUE, turismul intră în sfera de competențe a statelor membre, iar UE are competența de a desfășura acțiuni de sprijinire, coordonare sau completare a acțiunilor întreprinse de statele membre și, ca atare, de autoritățile locale și regionale, în acest domeniu. Ținând cont de competențele autorităților locale și regionale și de faptul că numeroase regiuni au competențe exclusive în materie de turism, ALR le revine un rol esențial în această privință. Având în vedere importanța sectorului turistic pentru piața internă, este nevoie de cooperare între statele membre și nivelurile de guvernanță regional și local în ceea ce privește respectarea principiilor subsidiarității și guvernanței pe mai multe niveluri, precum și de principii și criterii europene comune și de măsuri cu valoare adăugată europeană;
3. invită Comisia Europeană (CE) să revizuiască **strategia privind turismul din 2010**, să lanseze o politică integrată a UE privind turismul în raport cu toate politicile relevante ale UE, să le insufle turiștilor mai multă încredere în sectorul turistic în ansamblu, să consolideze abordarea UE în ceea ce privește caracterul sezonier al turismului și să prezinte un program de lucru multianual pentru turism, cu obiective, indicatori și acțiuni clare;
4. cere statelor membre ale UE ca, pe baza strategiei europene pentru turism, să elaboreze politici naționale în domeniul turismului, în consultare cu autoritățile locale și regionale;
5. solicită ca toate **strategiile macroregionale** ⁽²⁾ să fie completate cu un capitol privind turismul. Solicită Comisiei Europene ca, împreună cu CoR, să elaboreze un repertoriu tematic cu posibile obiective turistice pentru macroregiuni;
6. subliniază că, în prezent, turismul reprezintă unul dintre sectoarele economice cu cea mai rapidă creștere în Europa; un sector care constituie un vector pentru creșterea economică și dezvoltarea la nivel global, creează milioane de locuri de muncă, stimulează exporturile și investițiile și transformă viețile oamenilor; un sector care vine în sprijinul diversității culturale și valorilor împărtășite și care contribuie activ la consolidarea treptată a unei identități europene în rândul generațiilor mai tinere;
7. invită așadar **regiunile și orașele** să elaboreze strategii pentru turism care să se alinieze la strategiile europene și macroregionale și îndeamnă totodată la instituirea unei cooperări public-public și a unor **parteneriate public-privat** pentru dezvoltarea, promovarea și punerea în aplicare a unei noi infrastructuri turistice, ținând seama de exigențele induse de îmbătrânirea populației Europei și oferindu-le cetățenilor vârstnici posibilitatea de a călători fără restricții în interiorul Uniunii. Aceste strategii trebuie să fie însoțite de elaborarea unor planuri de revigorare a destinațiilor turistice, în vederea îmbunătățirii resurselor și amenajărilor, atât publice, cât și private, astfel încât să devină mai competitive. De asemenea, trebuie încurajată realizarea de îmbunătățiri în destinațiile consacrate, unde, cu timpul, resursele existente și-au pierdut din forța de atracție pe care o aveau asupra fluxurilor de turiști;

⁽¹⁾ Date furnizate de către Organizația Mondială a Turismului a Națiunilor Unite (UNWTO), menționate în anuarul regional Eurostat 2016.

⁽²⁾ COM(2009) 248 final, „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice” (EUSBSR); COM(2014) 357 final, „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Adriatice și a Mării Ionice”; COM(2010) 715 final, „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării” (EUSDR); COM(2015) 366 final, „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea alpină” (EUSALP).

8. face apel la statele membre și la Comisia Europeană să permită și să sprijine în mod activ cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile locale și regionale în domeniul turismului;

9. invită la constituirea unor **platforme locale** și regionale ⁽³⁾ **intersectoriale** în vederea dezvoltării strategice, a popularizării și a interconectării destinațiilor ⁽⁴⁾, pentru a continua dialogul și schimbul de bune practici și *know-how* cu privire la utilizarea instrumentelor financiare ale UE;

10. amintește că turismul reprezintă unul dintre cele mai importante domenii de politică pentru cooperarea transfrontalieră în Europa. Structurile de cooperare transfrontalieră, printre care și GECT și euroregiunile, sunt îndemnate să faciliteze cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională prin intermediul unor **strategii turistice transfrontaliere** (de exemplu, în materie de transport sau marketing), contribuind astfel atât la crearea de valoare și la creșterea gradului de ocupare a forței de muncă, cât și la îmbunătățirea ofertei regionale pentru consumatori. Pentru aceasta, GECT ar trebui să recurgă la toate fondurile europene disponibile (de exemplu, FEIS, fondurile ESI, Interreg, Orizont 2020), în colaborare cu organizațiile, grupările și rețelele care dispun de o experiență bogată și au legături cu acest sector;

Turismul și infrastructura

11. solicită să se utilizeze **fonduri** publice și private pentru a îmbunătăți în mod durabil, în regiunile periferice, montane, insulare și în zonele de coastă, infrastructura turistică și de transport ⁽⁵⁾, ce servește deseori și la furnizarea serviciilor de interes general, astfel încât să se asigure **accesibilitatea, aprovizionarea și competitivitatea regiunilor turistice**, și solicită:

- îmbunătățirea sistemului prin care Eurostat (sau alte organizații, cum ar fi Comisia europeană a turismului sau Organizația Mondială a Turismului a Națiunilor Unite) colectează și prelucrează date referitoare la fluxurile de turiști (în tranzit sau către o anumită destinație);
- ca Eurostat să se angajeze să ofere mai multe informații defalcate teritorial [dincolo de NUTS 2 (1)] și să se adapteze la noile necesități și cerințe (de exemplu, prin integrarea aspectului accesibilității, al emisiilor de CO₂). Acest lucru va permite destinațiilor să dispună de date fiabile și comparabile pentru a evalua și a îmbunătăți utilizarea resurselor din perspectiva durabilității;
- promovarea **gestionării capacităților și a destinațiilor turistice** la toate nivelurile de guvernare, ținând cont de congestionarea traficului și de daunele aduse mediului, precum și de suprasolicitarea infrastructurii în regiunile turistice;
- **stimulente financiare** pentru descongestionarea și coordonarea fluxurilor turistice la nivel european ⁽⁶⁾, cu un angajament clar privind atenuarea fluctuațiilor sezoniere;
- **revizuirea Cărții albe a CE** pentru un sistem de mobilitate competitiv la nivel european, în special pentru a reduce traficul de tranzit în regiunile sensibile (inclusiv în aglomerațiile urbane și în spațiile naturale), pentru a asigura continuitatea lanțului de transport „din poartă în poartă” (*door-to-door*), pentru a oferi informații despre mijloacele de transport public și serviciile existente ⁽⁷⁾, pentru a adopta măsuri de promovare a transportului public, în special a transportului feroviar ⁽⁸⁾, precum și măsuri de promovare a pistelor ciclabile și a traseelor de drumeție pe distanțe lungi, la nivel european și național;

12. solicită ca chestiunile legate de combaterea terorismului, securitate (mai ales în spațiile publice) și protecție civilă să fie incluse în strategiile europene, naționale și regionale în materie de turism și, în special, comunicarea în situații de criză și gestionarea acestui tip de situații – în cadrul planurilor și procedurilor de urgență naționale, regionale și locale;

⁽³⁾ Un exemplu de astfel de platformă este Rețeaua regiunilor europene pentru un turism competitiv și durabil (NECSTouR).

⁽⁴⁾ De exemplu, turismul și agricultura, turismul și bunăstarea, turismul și stațiunile balneoclimaterice, turismul și sportul, turismul și artizanatul local și industriile culturale și creative, industria și muzeele.

⁽⁵⁾ Iar aceasta, inclusiv în regiuni periferice și ultraperiferice, în regiuni muntoase, în insule și în zone de coastă, în regiuni transfrontaliere, în regiuni care se confruntă cu provocări demografice, situri culturale și naturale, atât în destinații noi, cât și în destinații consacrate.

⁽⁶⁾ *Green Routes* („itinerarii verzi”), gestionarea traficului prin taxe aplicate la anumite ore ale zilei sau în anumite zile ale săptămânii, prețuri reduse la traversarea cu feribotul/tarife preferențiale pentru turiști pe mijloacele de transport public (în special pentru transportul feroviar).

⁽⁷⁾ Despre opțiuni de transport intermodal accesibile și servicii de emiteră a biletelor de călătorie, printre altele.

⁽⁸⁾ De exemplu, automotoare, transportul bicicletelor pe trenuri transfrontaliere.

Investițiile în sectorul turismului

13. invită Comisia Europeană să-și revizuiască radical, cu ocazia evaluării la jumătatea perioadei a Cadrului financiar multianual, abordarea pe care o adoptă în privința turismului în cadrul fondurilor ESI, dat fiind că, până în prezent, a exclus sprijinul pentru turism prin intermediul acestor fonduri în anumite state membre, în ciuda existenței unor zone mai puțin dezvoltate în multe dintre regiunile acestor state, zone în care turismul reprezintă practic singurul instrument posibil de dezvoltare (de exemplu, parcurile naționale, zonele protejate din punct de vedere ecologic etc.);

14. subliniază faptul că trebuie **să se investească** în competitivitatea sectorului turistic european. IMM-urile în special trebuie să utilizeze în mai mare măsură Strategia pentru piața unică digitală și pachetele de stimulente asociate (FEIS, fondurile ESI, FEPAM, Interreg, URBACT, LIFE, Orizont, COSME, „Europa creativă”, Erasmus+, EaSI) ⁽⁹⁾; În acest sens, sunt de dorit inițiative de sprijin și formare destinate IMM-urilor, în vederea unei utilizări mai eficace a fondurilor;

15. sprijină solicitarea de a se introduce în bugetul anual al UE o **linie bugetară pentru promovarea turismului european**, prin care să fie finanțate și proiectele transfrontaliere și transregionale inovatoare, competitive și durabile, precum și de a se ține seama în mai mare măsură de **investițiile legate de turism** în cadrul politicii regionale a UE de după 2020. Finanțarea din partea UE trebuie să aducă înlesniri IMM-urilor și ar trebui reduse semnificativ sarcinile birocratice legate de gestionarea acestora;

16. face apel la statele membre și la autoritățile lor regionale să includă prioritățile turismului în programele lor operaționale pentru perioada de după 2020, astfel încât autoritățile publice și sectorul privat să aibă acces la fonduri pentru a-și finanța proiectele; conștient fiind de ritmul rapid al schimbărilor demografice, recomandă încurajarea inițiativelor care vizează adaptarea infrastructurii de turism și a mijloacelor de transport la nevoile populației care îmbătrânește;

17. invită statele membre:

- să accelereze digitalizarea sectorului turistic, în special dezvoltarea accesului la internet de mare viteză în bandă largă, în regiunile ultraperiferice, îndepărtate, slab populate și în zonele montane;
- recomandă ca autoritățile publice să exploateze potențialul Agendei digitale pentru Europa și să valorifice posibilitățile pe care le oferă aceasta pentru stimularea serviciilor lor de e-Sănătate, în beneficiul cetățenilor și, deopotrivă, al călătorilor;
- să ia măsuri pentru a se asigura un flux semnificativ de vizitatori pe tot parcursul anului;
- să promoveze creșterea duratei medii de ședere la locul de destinație;
- să îmbunătățească competențele și capacitatea de inserție profesională a lucrătorilor din sector;
- să impună durabilitatea drept unul din principalele criterii în gestionarea produselor și destinațiilor turistice și
- să înființeze forumuri de experți în vederea diseminării celor mai bune practici, în special în rândul IMM-urilor;

18. își exprimă regretul că IMM-urile nu dispun de cunoștințele necesare pentru a utiliza FEIS în suficientă măsură și sprijină crearea în cadrul FEIS a unor **platforme regionale de investiții** care să permită accesul IMM-urilor la informații și know-how, după modelul de dezvoltare regională (ca, de exemplu, proiectul *theALPS* ⁽¹⁰⁾). Dând curs propriei declarații adoptate la Al șaptelea Summit european al regiunilor și orașelor de la Bratislava „Investiții și conectare” ⁽¹¹⁾, CoR recomandă Comisiei Europene și BEI instituirea în comun a unei **platforme de investiții paneuropene** pentru IMM-urile din sectorul turismului și organizarea în comun a unor forumuri locale privind realizarea de investiții în domeniu, în cadrul FEIS. Mai precis, până în 2018, ar trebui derulate cinci proiecte-pilot în regiunile selectate ca model (regiuni ultraperiferice, regiuni rurale/îndepărtate, montane, de frontieră, insulare, de coastă și orașe), implicând, eventual, și rețele precum NECSTouR, Asociația Regiunilor Europene de Graniță, grupările europene de cooperare teritorială sau euroregiunile;

⁽⁹⁾ Guide on EU Funding for the tourism sector 2014-2020. <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18164/attachments/1/translations/en/renditions/pdf>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.thealps.travel/en>.

⁽¹¹⁾ COR-2016-02559-00-00-DECL-REF.

19. invită regiunile și GECT, împreună cu Comitetul director al FEIS și cu BEI să motiveze băncile din regiunile lor, astfel încât acestea să deruleze **programe de investiții** menite să faciliteze investițiile transfrontaliere și accesul IMM-urilor din sector la fondurile UE și la fondurile din sectorul privat (modele de PPP);

20. invită CE să sprijine **microproiectele și proiectele mici transfrontaliere din domeniul turismului**, precum și **proiectele „interpersonale”**, care, mai ales în regiunile de frontieră, au o contribuție majoră la crearea unei conștiințe europene;

21. își reiterează solicitarea ca pragurile *de minimis* în cazul ajutoarelor de stat pentru SIEG, care, adesea, aduc beneficii și infrastructurii legate de turism, să fie majorate la 1 milion EUR pentru fiecare caz, pentru o perioadă de trei ani fiscali. În regiunile în care stabilitatea economică și socială depinde semnificativ de turism și în care șomajul este ridicat, aceste praguri ar trebui să se aplice și investițiilor publice pentru îmbunătățirea infrastructurilor legate de turism, în măsura în care sunt folosite cu regularitate și de localnici. Reamintește totodată că actualul Regulament general de exceptare pe categorii [(UE) nr. 651/2014] aplicabil până în 31 decembrie 2020 include deja ajutoarele pentru cultură și pentru conservarea patrimoniului și ajutoarele pentru infrastructurile sportive și pentru infrastructurile de agrement multifuncționale;

22. subliniază că sectorul turismului reprezintă un element esențial al strategiei multor regiuni mai slab dezvoltate, care dispun de un potențial economic și de mediu semnificativ, încă neexploatat pe deplin;

O mai bună legiferare

23. atrage atenția asupra dificultăților întâmpinate în privința **cadrlui de reglementare** și recomandă ca statele membre să nu împovăreze legislația UE prin reglementări naționale („gold plating”). În cadrul programului REFIT, CoR recomandă Comisiei Europene să inițieze următoarele acțiuni în favoarea turismului:

- simplificarea normelor pentru furnizorii de servicii de internet în bandă largă, precum și măsuri de punere în aplicare a unei abordări bazate pe economia de piață și neutre din punct de vedere tehnologic;
- examinarea obligațiilor de notificare și informare prevăzute de Directiva UE privind drepturile consumatorilor;
- examinarea și, dacă este cazul, revizuirea Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii și evitarea birocrăției și a incertitudinii juridice;
- relaxarea obligației de a furniza informații în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare din industria hotelieră și restaurante;
- simplificarea normelor aplicabile privind transportul lichidelor în traficul aerian ⁽¹²⁾;

24. solicită ca strategiile de revitalizare a centrelor orașelor, atunci când determină necesitățile viitoare de investiții în materie de regenerare sau de infrastructură, să analizeze atent impactul potențial al acestui tip de investiții în ceea ce privește protecția sau creșterea atractivității locale pentru activitățile turistice și îmbunătățirea accesibilității pentru cetățenii și vizitatorii cu mobilitate redusă;

Turismul tematic

25. propune **promovarea proiectelor de turism tematic** ⁽¹³⁾, în sensul de specializare inteligentă (regiuni/orașe inteligente), pentru a contracara efectele negative ale turismului de masă, precum și **crearea titlului de „Capitală europeană a turismului inteligent”**, care să fie atribuit anual la cel mult trei orașe/regiuni din UE, de către reprezentanți ai sectorului turistic, ai CE, ai PE și ai CoR. În acest sens, o atenție deosebită ar trebui acordată promovării destinațiilor turistice sustenabile și competitive, ca valoare adăugată în raport cu inițiativa Destinații europene de excelență (EDEN). Ar trebui luate în considerare zonele din afara centrelor orașelor și a zonelor urbane axate în mod obișnuit pe anumite activități, astfel încât nodurile urbane situate la periferia zonelor metropolitane sau orașele mici și mijlocii să aibă și ele de câștigat;

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 185/2010 al Comisiei din 4 martie 2010 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației (JO L 55, 5.3.2010, p. 1).

⁽¹³⁾ Enoturism, gastronomie, ecoturism, imersiuni lingvistice, turism activ, cicloturism, viața la țară, tradiții, religie, artă, educație, cercetare, practicarea diverselor sporturi la modă, turismul de afaceri și pentru participarea la conferințe și întruniri profesionale, MICE (acronimul pentru *Meetings, Incentives, Conventions and Events* – reuniuni, stimulente, convenții și evenimente) etc.

26. subliniază că turismul urban creează dinamica spațială necesară transformării peisajului urban prin reînnoirea spațiilor publice, a infrastructurii și conectivității, precum și prin dezvoltarea serviciilor publice locale și a dotărilor destinate activităților recreative. Acestea sunt nu numai în folosul turiștilor, ci și al comunităților locale și al cetățenilor;

27. solicită susținerea **turismului cultural, în natură, istoric și religios**, care contribuie la ocuparea forței de muncă, la înțelegerea multiculturală și la dezvoltarea locală, regională și rurală, precum și interconectarea atracțiilor turistice pentru crearea unor trasee turistice tematice la nivel european, național și local, cum ar fi orașele și siturile declarate patrimoniu al umanității de către UNESCO. În acest sens, în Uniunea Europeană ar trebui să se înființeze Rețeaua europeană a Orașelor-Patrimoniu al umanității și să se adopte măsuri specifice pentru conservarea lor și pentru a le face cunoscute;

28. reiterează faptul că turismul medical și balnear este una dintre ramurile sectorului turistic cu cea mai rapidă creștere, care atrage cetățeni europeni vârstnici și vizitatori din țări terțe, și recomandă legături mai strânse între turism și agenda economiei vârstei a treia;

29. subliniază faptul că **turismul rural** consolidează comunitățile locale generând locuri de muncă, stimulând dezvoltarea și protejând mediul, sprijinind cultura rurală, artizanatul și meșteșugurile, și solicită:

- ca regiunile rurale să elaboreze, pe baza planurilor de dezvoltare regională, **strategii integrate și transfrontaliere** pentru dezvoltarea turismului rural; astfel de strategii ar trebui să se axeze pe crearea unor conexiuni fluide de transport, care să asigure o mobilitate fără obstacole către și în interiorul zonelor rurale;
- sprijinirea **parteneriatelor dintre IMM-uri în ceea ce privește oferta**, prin instituirea la nivelul întregului teritoriu a unor servicii intersectoriale de consiliere în materie de inovație, pentru atragerea de oaspeți din zonele urbane;
- înființarea de forumuri și platforme, care să permită IMM-urilor să genereze produse complementare și mai interesante pentru turiști;
- ca zonele rurale să acorde o mai mare atenție patrimoniului cultural în cadrul strategiilor lor de dezvoltare, întrucât acesta contribuie la păstrarea și crearea locurilor de muncă, la sprijinirea întreprinderilor agricole, la protejarea peisajelor culturale, la sprijinirea artizanatului și meșteșugurilor din mediul rural;
- ca politica agricolă comună post-2020 să includă, în acest context, un sprijin concret destinat IMM-urilor din domeniul turismului rural, pentru a promova în continuare agroturismul;

30. subliniază rolul important al turismului gastronomic în crearea de locuri de muncă noi și durabile, și atrage atenția asupra faptului că dezvoltarea acestui sector al turismului are ca scop promovarea produselor tradiționale și locale de calitate. Luând în considerare faptul că mai mult de o treime din sumele cheltuite pentru turism se concentrează pe consumul alimentar, gastronomia reprezintă o sursă sigură și esențială de venit.

31. își reafirmă sprijinul față de inițiativele „Capitalele europene ale culturii” (CEC) și „Marca patrimoniului european” (MPE), precum și față de „Zilele europene ale patrimoniului” și „Premiul Uniunii Europene pentru patrimoniul cultural”;

Schimbările climatice și dezvoltarea durabilă

32. amintește că, în multe regiuni, turismul reprezintă garanția creșterii economice, a veniturilor și a ocupării forței de muncă. CoR invită regiunile să țină seama de **durabilitate**⁽¹⁴⁾ **în procesul de elaborare a strategiilor lor pentru turism**⁽¹⁵⁾, concepând instrumente inovatoare de monitorizare și consolidare a durabilității turismului în cele trei dimensiuni ale sale, socială, economică și de mediu (a se vedea sistemul european de indicatori pentru turism – ETIS), pentru a oferi o abordare holistică, care să anticipeze și să abordeze presiunile crescute asupra mediului ca urmare a activităților legate de turism. Dezvoltarea acestor proiecte ar trebui sprijinită în mod expres prin politica de coeziune a UE;

33. solicită o soluție legislativă europeană la tendința economiei colaborative, care, pe lângă efecte pozitive, aduce cu sine și riscuri, precum lipsa protecției sociale a lucrătorilor, lipsa de dispoziții în ceea ce privește cazarea clienților/turiștilor, transferarea riscurilor de la angajatori la angajați și consecințe fiscale negative, precum și lipsa de control asupra calității destinațiilor;

⁽¹⁴⁾ De exemplu, oferte diversificate în materie de bunăstare, cultură, sport, produse nesezoniere, care să permită menținerea activității pe tot parcursul anului, modele de determinare a impactului ambiental al diverselor tipuri de concedii și modalități de petrecere a timpului liber.

⁽¹⁵⁾ Conform exemplului regiunilor NECSTouR.

34. sprijină dezvoltarea unui turism cultural sustenabil în orașe, care poate avea un efect catalizator vital pentru generarea de venituri în domeniul practicilor inovatoare pentru conservarea și gestionarea patrimoniului. Totodată, turismul în orașe stimulează inovarea. Utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor și conceptul de „oraș inteligent” nu numai că le permit vizitatorilor să trăiască o experiență de calitate, ci îmbunătățesc și calitatea vieții populației locale;

35. invită regiunile turistice ca, în lumina schimbărilor climatice, să își diversifice **prioritățile economice**: în special regiunile montane sau cele de coastă dispun de condiții favorabile pentru producția de energie din surse regenerabile (energie hidroelectrică, eoliană, solară, geotermală, pe bază de biomasă) și să investească, împreună cu sectorul, în proiecte ecologice, prin utilizarea de instrumente cum ar fi *Hotel Energy Solutions* (HES) ⁽¹⁶⁾ și *Nearly Zero Energy Hotels* (neZEH) ⁽¹⁷⁾;

36. invită CE să promoveze în sectorul turistic campanii de sensibilizare cu privire la gestionarea durabilă a resurselor naturale (pentru limitarea consumului de apă și a risipei de alimente și pentru utilizarea detergenților și a articolelor de igienă);

Piața muncii, educația și cercetarea

37. invită Comisia Europeană și statele membre să ia măsuri privind **recunoașterea oficială, la nivel transfrontalier, a calificărilor în domeniul turismului** și să organizeze o formare profesională polivalentă, pentru reducerea caracterului sezonier. Recunoașterea calificărilor trebuie să se întemeieze pe criterii riguroase ⁽¹⁸⁾;

38. subliniază necesitatea de a combate munca nedeclarată sau declarată necorespunzător, practici deosebit de răspândite în sectorul turismului ⁽¹⁹⁾;

39. invită Comisia să elaboreze, în contextul rețelei EURES, împreună cu agențiile naționale de recrutare a forței de muncă, programe specifice pentru turism menite să asigure, **în întreaga UE, plasarea** forței de muncă calificate în zonele cu activitate turistică intensă;

40. solicită ca autoritățile locale și regionale și agențiile de recrutare a forței de muncă să instituie platforme de calificare împreună cu sectorul turismului, pentru ca, în spiritul învățării pe tot parcursul vieții, să îi formeze pe lucrători pentru a dezvolta calitatea (durabilitatea, modul de primire, siguranța etc.) și tehnicile de marketing (digitalizarea) din sectorul turismului;

41. salută adoptarea noilor obiective de dezvoltare durabilă ⁽²⁰⁾ (ODD) de către Adunarea Generală a ONU, în cea de a 70-a sesiune a sa, și subliniază că, dintre cele 17 obiective de dezvoltare durabilă, turismul figurează în mod explicit la obiectivele 8, 12 și 14 pentru capacitatea de a stimula creșterea economică, incluziunea și munca decentă pentru toți, de a promova consumul și a producția durabile și de a încuraja conservarea și dezvoltarea durabilă a resurselor acvatice, evidențiind totodată principalele linii de acțiune: promovare și sensibilizare, crearea și diseminarea de cunoștințe, elaborarea politicilor și consolidarea capacităților și educația;

42. propune, în contextul campaniei educative europene:

- sprijinirea inițiativelor de tip PPP pentru ca, prin îmbinarea formării teoretice cu cea practică ⁽²¹⁾, să fie promovată **profesionalizarea sectorului**;
- crearea unei **rețele de școli profesionale, colegii și universități** în turism și evaluarea impactului programului Erasmus + asupra sectorului turistic;
- crearea unei Academii europene de turism și a unei **catedre Jean Monnet de cercetare europeană în domeniul turismului**;

⁽¹⁶⁾ <http://hotelenergysolutions.net/>.

⁽¹⁷⁾ <http://www.nezeh.eu/home/index.html>.

⁽¹⁸⁾ COM(2016), „Mapping and performance check of the supply side of tourism education and training”; COM(2014) 86 final, „O strategie europeană pentru stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în turismul maritim și costier”.

⁽¹⁹⁾ Rezoluția CES privind munca nedeclarată, martie 2014 (<https://www.etuc.org/documents/etuc-resolution-undeclared-work#.WA9SumeXCUk>).

⁽²⁰⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/>.

⁽²¹⁾ Revista Parlamentului, nr. 437 din 27 iunie 2016, p. 28-29; proiectul-pilot *Youth on the Spot – Special Partnership on tourism*.

43. îndeamnă statele membre, regiunile și orașele să-i integreze pe migranți și pe solicitanții de azil mai rapid pe piața muncii și să utilizeze competențele lingvistice și profesionale ale migranților, dezvoltându-le prin cursuri;

Turismul și cetățenia europeană

44. subliniază că, în ipostaza de turiști în UE, cetățenii europeni se simt consumatori protejați de dreptul Uniunii, care pot circula liber în piața internă a UE și în spațiul Schengen. De aceea, turismul este de o importanță majoră pentru **crearea unei conștiințe a cetățeniei europene** și promovarea înțelegerii reciproce. Prin urmare, ar trebui create stimulente care să îi determine pe cetățenii europeni să își petreacă tot mai multe vacanțe în Europa. CoR îndeamnă Comisia Europeană și statele membre să reflecteze la următoarele idei, cu respectarea principiului subsidiarității și aplicarea guvernanței pe mai multe niveluri:

- bilete InterRail gratuite pentru tinerii europeni la împlinirea vârstei de 18 de ani pentru a le permite acestora să exploreze și să cunoască mai bine Europa, în conformitate cu propunerea Parlamentului European ⁽²²⁾;
- să ofere cetățenilor UE care călătoresc în interiorul Uniunii tarife preferențiale pentru transportul public (inclusiv pentru transportul bicicletelor și pentru sistemele de închiriere a acestora), muzee etc., prin intermediul unui „**card de călătorie al cetățeanului european**” gratuit (*European Citizen Travel Card*), la care statele membre, regiunile și orașele pot să se afilieze voluntar; cardul ar trebui să fie disponibil pe site-urile internet ale CoR și CE, în toate centrele de informare Europe Direct și la toate asociațiile din domeniul turismului participante, și să fie valabil dacă este prezentat împreună cu o carte de identitate sau cu un pașaport valabil într-o țară din UE;
- să creeze **un permis de călătorie european electronic**, o aplicație GPS care să fie compatibilă cu mediile sociale (*DiscoverYrope App*);
- să introducă un „pașaport” al călătorului european (***European Traveller's Pass***) care să cuprindă informații utile pentru cetățeanul UE în ipostază de turist (despre drepturile consumatorilor, asistența medicală, adresele consulatelor din afara Europei, numere de telefon de urgență, informații cu privire la *European Citizen Travel Card*).

45. evidențiază faptul că turismul are o contribuție semnificativă la înțelegerea dintre popoare și la o mai bună înțelegere a celorlalte culturi;

46. propune lansarea de către CE, PE și CoR a unui **premiu mass-media („Premiul Oscar pentru turism”)**, distincție care să fie acordată pentru materiale (tipărite și audiovizuale) care transmit cunoștințe despre patrimoniul cultural și natural european, precum și despre atracțiile turistice de la nivel regional și local din Europa, contribuind astfel la crearea unei conștiințe a cetățeniei europene;

Dimensiunea externă a turismului

47. subliniază **rolul pieței interne** și al **spațiului Schengen** pentru turismul transfrontalier și pentru piețele locale. CoR invită insistent statele membre ale UE să garanteze existența unui spațiu Schengen fără frontiere;

48. salută „pachetul de măsuri privind vizele” ⁽²³⁾ adoptat în aprilie 2014 de către CE și subliniază că **facilitarea eliberării vizelor** este o condiție esențială pentru a înceta turiștii să viziteze Europa ⁽²⁴⁾. În acest context, trebuie să fie atent puse în balanță aspectele de securitate și contribuția economică a turismului; în acest context, Comitetul salută introducerea unui sistem european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) ⁽²⁵⁾ care consolidează securitatea deplasării în spațiul Schengen în temeiul unor acorduri de ridicare a vizelor;

⁽²²⁾ Ideea biletelor InterRail gratuite, care dau drept la transport feroviar nelimitat în și între toate țările participante pentru o perioadă determinată de timp, a fost dezbătută în sesiunea plenară a Parlamentului European de la Strasbourg, din 3-6 octombrie 2016.

⁽²³⁾ COM(2012) 649 final, „Aplicarea și dezvoltarea politicii comune în materie de vize în vederea stimulării creșterii economice în UE”.

⁽²⁴⁾ ETC (2015), „*Improving the Visa Regimes of European Nations to Grow Tourism: A view from the European Travel Commission*”.

⁽²⁵⁾ COM(2016) 731 final, Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui sistem european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/794 și (UE) 2016/1624.

49. propune ca aspectele legate de turism, în special măsurile de îmbunătățire a securității turiștilor europeni în țările din afara UE, să fie abordate în cadrul unui raport al Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană (ARLEM);

50. sprijină nou-createle platforme de cooperare ale UE cu parteneri internaționali (precum China), prin inițiative de tipul Comitetului de dezvoltare a turismului cultural Europa-China OBOR (Strategia de dezvoltare „one belt, one road”) ⁽²⁶⁾;

Promovarea turismului

51. sprijină pe deplin decizia de a desemna anul 2018 drept „An European al Patrimoniului Cultural”, considerând că turismul va fi un factor-cheie al tuturor inițiativelor relevante, și solicită desemnarea unui „An European al Turismului”;

52. solicită coordonarea unor acțiuni comune de **promovare a turismului în țările terțe**, întreprinse de organizația-umbrelă a birourilor naționale de promovare a turismului și „Comisia Europeană a Turismului”;

53. îndeamnă la consolidarea și orientarea ofertei turistice către țări concrete, grupuri de interese, asociații profesionale etc., acordându-se atenție diseminării informațiilor în mod acceptabil și inteligibil, prin intermediul celor mai noi mijloace de comunicare, la scară mondială. Un acces mai bun la informații despre produsele turistice europene poate dinamiza deplasările turistice în interiorul Europei, precum și dinspre țările mai îndepărtate din punct de vedere geografic;

54. îndeamnă Comisia să-și concentreze mai mult atenția asupra interferențelor turismului cu migrația/fluxurile de refugiați, să studieze efectele culturale, economice și sociale și, împreună cu CoR, să identifice potențialele beneficii pentru regiunile afectate (piața forței de muncă etc.);

55. recomandă Comisiei:

- să promoveze **marca europeană (logo-ul UE)**, poziționarea mărcilor la nivel regional, interregional și transnațional, instituirea unor platforme europene de comercializare (programe de comercializare ale UE, de exemplu, pentru regiunea Alpilor sau regiunea mediteraneeană), în scopul promovării Europei pe piețele îndepărtate, ilustrând totodată rolul specific al orașelor și regiunilor și diversitatea patrimoniului lor natural și cultural ⁽²⁷⁾;
- să adopte măsuri de încurajare a cetățenilor europeni să își petreacă mai multe vacanțe în Europa; ar trebui luat în considerare un model de „card de călătorie al cetățeanului european” (**European Citizen Travel Card**), care să le ofere călătorilor informații de ordin general pentru a le înlesni deplasările, în condiții de siguranță sporită, și să le permită să se bucure de avantajele unei călătorii în Europa;
- publicarea pe site-ul internet www.visiteurope.com ⁽²⁸⁾ a unei acțiuni itinerante de promovare a turismului european („**EU tourism roadshow**”) și a unui **Atlas al itinerariilor culturale europene**;
- să ia în considerare introducerea unui **sistem european de clasificare și de asigurare a calității** standardizat, care să vină în completarea sistemelor de la nivel național/regional (de exemplu, stelele pentru clasificarea hotelurilor) și a standardelor de calitate stabilite la nivel național;

Cooperare interinstituțională

56. invită CE să asocieze CoR la Forumul european anual în domeniul turismului și la Zilele europene ale turismului;

57. solicită organizarea unei dezbateri anuale asupra turismului, cu participarea comisiilor și organismelor relevante ale PE și CoR; dezbaterile ar putea include o audiere comună a părților interesate din acest sector;

58. invită viitoarele președinții ale Consiliului UE să introducă pe agenda lor de lucru teme referitoare la turismul european și să invite reprezentanții CoR la dezbaterile respective;

⁽²⁶⁾ Revista Parlamentului, nr. 437, 27 iunie 2016, p. 28-29.

⁽²⁷⁾ Manifestul european pentru turism (2016), *Tourism for Growth and Jobs* („Turismul pentru creștere economică și locuri de muncă”) (<http://www.tourismmanifesto.eu/>).

⁽²⁸⁾ COM(2014) 477 final, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Spre o abordare integrată a patrimoniului cultural european”.

59. sprijină Manifestul privind un turism favorabil creșterii și creării de locuri de muncă ⁽²⁹⁾, o inițiativă a actorilor din domeniul turismului din sectoarele public și privat, și propune semnarea acestui manifest în vederea unirii forțelor pentru ca Europa să rămână o destinație atractivă și pentru ca sectorul turismului să contribuie în continuare la coeziunea economică, socială și teritorială la nivel european;
60. solicită Organizației Mondiale a Turismului (OMT) să sprijine inițiativa sa, în vederea dezvoltării turismului european.
61. îndeamnă guvernele și sectorul privat să promoveze politici și practici de turism responsabil, în conformitate cu principiile Codului mondial de etică în turism al Organizației Mondiale a Turismului, un cadru cuprinzător pentru dezvoltarea durabilă și responsabilă a turismului accesibil tuturor, care să ia în considerare toate aspectele economice, sociale, culturale și de mediu;
62. acordă o atenție specială responsabilității sociale a turismului și îi invită pe cetățenii europeni și neeuropeni să fie turiști și călători informați și responsabili și să respecte obiceiurile și culturile locale.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

⁽²⁹⁾ <http://www.tourismmanifesto.eu/the-manifesto>.

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Economia colaborativă și platformele online: o perspectivă comună a orașelor și regiunilor

(2017/C 185/04)

Raportor: Benedetta BRIGHENTI (IT-PSE), viceprimar al localității Castelnovo Rangone (MO)

Documente de referință: Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Platforme online și piața unică digitală – Oportunități și provocări pentru Europa

COM(2016) 288 final

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: O agendă europeană pentru economia colaborativă

COM(2016) 356 final

I. OBSERVAȚII GENERALE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. observă că, alegând ca titlu al Comunicării publicate la 2 iunie 2016 „O agendă europeană pentru economia colaborativă”, Comisia Europeană și-a reafirmat preferința pentru termenul „economie colaborativă”, și nu pentru cel, mai cuprinzător, de „economie bazată pe partajare”;
2. consideră că trimiterea la aspectul „nelucrative” al economiei colaborative în comunicarea menționată („Tranzacțiile din economia colaborativă nu implică în general un transfer al dreptului de proprietate și pot fi realizate cu sau fără scop lucrativ”) nu este suficientă, având în vedere că schimbările și inovațiile promovate de economia colaborativă nu se limitează la efectele relației dintre oferta și cererea de servicii;
3. subliniază că apreciază deschiderea de care dă dovadă Comisia, prin prezenta comunicare, față de economia colaborativă. Statele membre și autoritățile locale și regionale au nevoie de un cadru de reglementare comun, care să ofere modele și îndrumări;
4. reafirmă, având în vedere apartenența evidentă a fenomenului la mai multe planuri, importanța unei abordări pe mai multe niveluri, însoțită de o strânsă și constantă interacțiune și cooperare între diferitele niveluri instituționale;
5. regretă că programul de lucru al Comisiei pentru 2017 nu conține nicio propunere privind continuarea agendei europene pentru economia colaborativă. Într-adevăr, legislația europeană relevantă nu pare a fi consolidată, iar cadrul relațiilor contractuale dintre platforme și cei care contribuie la acestea nu prezintă siguranță;
6. consideră că această nouă economie depinde, în multe privințe, de responsabilizarea cetățenilor și consumatorilor și că este necesară o abordare normativă bazată pe guvernanța pe mai multe niveluri, pe participare, pe proporționalitate și pe evitarea sarcinilor birocratice;

II. RECOMANDĂRI

7. solicită ca viitoarele inițiative în acest domeniu să fie supuse de către Comisie unei stricte evaluări de impact teritorial, a cărei necesitate a fost scoasă în evidență cu ocazia seminarului dedicat experților în materie de evaluare a impactului urban, organizat de CoR ⁽¹⁾ pe această temă; observă dimensiunea locală și regională marcată a fenomenului, având în vedere că multe inițiative din domeniul economiei colaborative au un impact considerabil, mai ales la nivelul orașelor, fiind adesea urmărite, reglementate și uneori impozitate la nivel local și/sau regional;

⁽¹⁾ UIA, *Urban Impact Assessment* (Evaluarea impactului urban), *The Sharing Economy* (Economia colaborativă), Comisia ECON, 30 iunie 2016.

8. împărtășește opțiunea Comisiei Europene de a evita fragmentarea legislativă și solicită ca acest obiectiv să fie urmărit cu scopul de a permite economiilor locale și regionale să beneficieze de avantajele economiei colaborative. Ca atare, Comisia este invitată să ia în considerare dimensiunea locală și regională a „motive[lor] imperative de interes general”, astfel cum sunt ele definite la articolul 4 alineatul (8) din Directiva privind serviciile;
9. subliniază necesitatea de a aborda un fenomen transversal, cum este cel al economiei colaborative, în contextul Agendei urbane a UE, în special în ceea ce privește trecerea la tehnologia digitală, unul din domeniile prioritare ale Pactului de la Amsterdam;
10. consideră că este indispensabilă o abordare globală capabilă să fructifice *bogăția economică, socială și de mediu* furnizată de aceste sisteme deja existente de gestionare/partajare/schimb de bunuri și servicii, administrate în prezent prin intermediul noilor tehnologii;
11. subliniază că, în ciuda complexității pe care o presupune, o intervenție promptă, menită în principal să evite fragmentarea, ar presupune totuși cu mult mai puține dificultăți decât o armonizare ulterioară a celor 28 de cadre naționale și a nenumărate norme locale și regionale;
12. observă că măsurile excesive de reglementare pot împiedica inovarea. Pe de altă parte, subliniază că absența măsurilor de reglementare poate duce la nesiguranță, descurajând investițiile și dezvoltarea sectorului;
13. consideră că acest aspect este important, inclusiv din perspectiva necesității de a reduce decalajul digital. Riscul de a trata în mod diferit dimensiunile economice menționate ar putea adânci diferențele dintre zonele rurale și cele urbane;
14. constată puternica predominanță a întreprinderilor din SUA în economia colaborativă și subliniază că introducerea unor norme clare la nivelul UE, care să respecte principiile subsidiarității și proporționalității, ar permite întreprinderilor nou-înființate din UE să se dezvolte și să devină mai competitive pe plan mondial; consideră, de asemenea, că trebuie să se țină seama de costul „non-Europei” în domeniul economiei colaborative sau al economiei bazate pe partajare ⁽²⁾;

Definiție

15. consideră că punctul forte al acestei noi abordări privind partajarea/cooperarea/participarea/conectarea rezidă nu numai în utilizarea noilor tehnologii, ci și în *încredere și responsabilitate*, ea având atât valoare economică, cât și socială și „de experiență”.
16. subliniază că organizațiile de întreprinderi din economia colaborativă/bazată pe partajare care au o viziune pe termen lung trebuie să participe activ la elaborarea viitoarelor politici în domeniu;
17. consideră că este prioritar să se identifice și să se stabilească *parametrii și valorile* care trebuie susținute și apărute, astfel încât noua paradigmă să nu îmbrace o formă care „nu ne aparține” și pentru ca aceasta să fie sustenabilă din punct de vedere social. Acest lucru este evident de pildă în sectorul hotelier și al restaurantelor, în care există un risc de concurență neloială între serviciile economiei colaborative și activitățile tradiționale. Un efect poate exista și pe piața imobiliară, printr-o creștere a prețurilor sau prin schimbarea destinației clădirilor. Întrebarea căreia trebuie să i se răspundă la nivel local este în ce măsură platformele de economie colaborativă sunt complementare cu stocul existent de locuințe și cu operatorul hotelier tradițional;
18. consideră că este esențial ca, pentru a asigura protecția drepturilor, să se adopte, acolo unde este posibil și respectând întru totul principiile subsidiarității și proporționalității, concepte și definiții similare, în vederea garantării uniformității și siguranței la nivel european. Este de părere că UE trebuie să definească mai clar conceptele de „prestator de servicii”, „angajator” și „angajat” și să rezolve problema relațiilor dintre consumatori și dintre comercianți în cadrul platformelor online, pentru a putea stabili ulterior ce drepturi și reglementări trebuie luate în considerare;

⁽²⁾ Serviciul de cercetare al Parlamentului European, ianuarie 2016: *The Cost of Non-Europe in the Sharing Economy* (Costul „non-Europei” în domeniul economiei bazate pe partajare)
http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/558777/EPRS_STU%282016%29558777_EN.pdf

19. după cum a afirmat deja în avizul său anterior, „consideră însă că reglementarea piețelor preexistente ar trebui supusă unei revizuii sistematice, pentru a se verifica capacitatea acestora de a crea condițiile pentru procese de inovare continue. Dezbateră privind economia circulară și piața unică digitală ar putea aborda unele dintre domeniile în care EBP ar trebui luată în considerare”⁽³⁾;

20. regretă, cu toate acestea, că nu se face referire la vreo intenție de a implica autoritățile locale și regionale în viitoarele analize și că statelor membre li se lasă o prea mare libertate de acțiune, existând riscul unei fragmentări care ar trebui evitată;

21. consideră că comunicarea Comisiei furnizează elemente și criterii de evaluare, fără a oferi însă un răspuns complet, ea urmând deci să ducă inevitabil la interpretări divergente și la o și mai mare fragmentare a pieței unice; invită așadar Comisia să propună un cadru juridic clar, care să garanteze respectarea principiilor concurenței loiale; regretă, în acest context, că abordarea Comisiei pare a permite legislatorului european să valideze numai o serie de hotărâri judecătorești⁽⁴⁾, în special pe cele privitoare la ce anume semnifică excluderea *transporturilor* din domeniul de aplicare a articolului 2 din Directiva 2006/123/CE privind serviciile;

22. apreciază abordarea Comisiei, care, mulțumită inclusiv datelor reunite în documentul de lucru al serviciilor sale, reușește să prezinte potențialul economic al economiei colaborative. În același timp, invită la analizarea și recunoașterea nu doar a avantajelor economice cuantificabile financiar, ci și a câștigurilor și a economiilor pe care activitățile colaborative le vor genera în termeni sociali și de mediu. Prin urmare, CoR propune să se identifice cea mai bună modalitate de a studia și monitoriza această „avuție” pe care o creează partajarea și care poate astfel deveni componentă activă a economiei circulare, fiind recunoscută ca atare;

23. observă că înființarea de ghișee unice pentru antreprenorii din economia colaborativă/bazată pe partajare, care să reunească toate serviciile de sprijinire a întreprinderilor, poate contribui la diseminarea activităților acestui tip de economie;

Cerințe privind accesul pe piață

24. solicită să se stabilească dacă definiția „prestatorului de servicii” prevăzută de Directiva privind serviciile este în continuare adecvată, având în vedere că formularea actuală acoperă orice activitate economică, inclusiv numeroase activități extrem de rare și fără caracter profesional furnizate de la individ la individ;

25. consideră deosebit de utilă identificarea de „praguri” de acces, „calitative” și „cantitative”, pentru a determina cine trebuie să îndeplinească cerințe privind accesul pe piață, dar și pentru a evita răspândirea activităților care, sub masca economiei colaborative, pot eluda legislația și reglementările;

Protecția utilizatorilor

26. este de părere că Comisia trebuie să clarifice orientările oferite în legătură cu definiția „comerciantului”; consideră că absența scopului lucrativ ar trebui să nu permită ca prestatorul să fie calificat drept comerciant și că la nivelul UE ar trebui utilizate praguri în funcție de frecvența cu care este oferit serviciul;

27. observă că analizele și ratingurile pot juca un rol important, împreună cu cerințele legale, în asigurarea încrederii și protecției consumatorilor și subliniază că platformele ar trebui să facă mai mult pentru combaterea recenziilor false;

Aspecte sociale și de ocupare a forței de muncă

28. observă, totuși, că multe forme de activitate din economia colaborativă par să se situeze la jumătatea distanței dintre munca salariată și cea independentă, situație care generează întrebări serioase în privința condițiilor de muncă, a sănătății și siguranței, a asigurărilor de sănătate, a concediului de boală plătit, a alocațiilor de șomaj și a pensiei de vârstă; subliniază că această situație ar putea duce la apariția unei noi categorii de locuri de muncă precare;

29. subliniază că dezvoltarea anumitor modele antreprenoriale din economia colaborativă produce importante externalități negative la nivel social și la cel al ocupării forței de muncă, în special din cauză că se abuzează de conceptul de „activitate independentă”, și că aceste modele se bazează pe diferențele de condiție socială dintre lucrători, în funcție de legislația națională aplicabilă în țara în care este furnizat serviciul; invită Comisia să definească un cadru mai precis, care să asigure coordonarea între statele membre;

⁽³⁾ Avizul CoR pe tema „Dimensiunea locală și regională a economiei bazate pe partajare”, COR-2015-02698-00-00-AC-TRA, decembrie 2015.

⁽⁴⁾ A se vedea în special cauza C-434/15, Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil no 3 de Barcelona (Spania) la 7 august 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain, S.L. (JO C 363, 3.11.2015, p. 21).

30. invită statele membre, autoritățile locale și regionale, precum și Comisia să promoveze soluții inovatoare la problemele sociale și de ocupare a forței de muncă pe care le generează economia colaborativă, cum ar fi organizațiile de tip cooperatist sau mutual care acordă statutul de lucrător salariat unor persoane care altfel ar fi fost constrânse să opteze, în ciuda voinței lor, pentru statutul de lucrător independent, și le oferă acces la o gamă largă de măsuri de protecție socială;

Impozitare

31. subliniază, pe de altă parte, că orice activitate exercitată prin intermediul unei platforme de intermediere online este complet trasabilă, și că, prin adoptarea de măsuri politice adecvate, economia colaborativă poate fi un instrument capabil să mărească gradul de respectare a normelor fiscale și să reducă sarcinile administrative;

32. invită platformele economiei colaborative să solicite tuturor prestatorilor activi să se conformeze normelor fiscale în vigoare și să coopereze cu autoritățile naționale, regionale și locale în vederea creării de mecanisme de transfer al informațiilor care să asigure respectarea obligațiilor respective, cu aplicarea deplină a legislației referitoare la protecția datelor; subliniază că există deja exemple de astfel de sisteme, care vor trebui generalizate;

33. face trimitere, în special, la cazul taxelor turistice de sejur, care constituie o preocupare majoră pentru numeroase autorități locale și regionale, având în vedere că în multe localități unde acestea există, ele nu sunt percepute pentru sejururile rezervate prin intermediul platformelor economiei colaborative; adaugă că această încălcare a reglementărilor nu poate fi acceptată, deoarece creează o concurență neloială în raport cu structurile de cazare tradiționale și, în plus, reduce încasările autorităților locale și regionale. Totodată, salută acordurile încheiate de anumite orașe cu platformele respective, referitor la colectarea sistematică a acestor taxe;

Platformele

34. subliniază că responsabilitățile sociale ale platformelor, oricare ar fi configurațiile acestora, ar trebui definite mai precis, în special în ceea ce privește sănătatea și siguranța la locul de muncă, precum și formarea; subliniază că dreptul lucrătorilor la informare și la consultare în cadrul întreprinderii, dar și dreptul la negociere și la acțiune colectivă, astfel cum este consacrat la articolele 27 și, respectiv, 28 din Carta drepturilor fundamentale trebuie garantate, indiferent de modelul de afaceri;

35. consideră deosebit de important rolul platformelor online, care constituie un factor multiplicator pentru paradigma economică în cauză, și le cere acestora să își asume responsabilitatea în asigurarea respectării drepturilor utilizatorilor, ale comunității și ale teritoriului, deoarece acest lucru nu reprezintă neapărat o frână sau un obstacol;

36. salută afirmația Comisiei referitoare la faptul că inițiativa privind „fluxul liber de date” va facilita comutarea și portabilitatea acestora între diferite platforme online: este într-adevăr vorba de un element fundamental pentru garantarea concurenței loiale și a protecției utilizatorilor în cadrul pieței unice;

37. invită Comisia să analizeze necesitatea și posibilitatea de a impune platformelor obligația juridică de a furniza o descriere sumară, simplă și ușor de înțeles a termenilor și condițiilor generale de utilizare, pe lângă documentele de uz curent, dat fiind că lungimea și complexitatea acestora din urmă descurajează lectura lor în cazul majorității utilizatorilor, creând o relație foarte asimetrică;

38. salută angajamentul Comisiei de a colabora cu platformele online în vederea instituirii unui cod de conduită referitor la incitarea la ură în mediul online;

39. solicită Comisiei să se orienteze, cât mai curând, către o *abordare globală* a fenomenului, pentru a evita blocarea evoluțiilor și efectelor economiei bazate pe partajare în viitorul apropiat;

40. sprijină posibilitatea de a se întocmi pe termen mediu un statut european specific pentru platformele colaborative, precedat eventual de un proces de etichetare inițiat chiar de platforme sau, dacă acestea nu îl demarează, de către autoritățile publice. Un astfel de proces de etichetare ar trebui să permită platformelor să-și clarifice responsabilitățile și în special să stabilească standarde minime privind normele și principiile aplicabile lucrătorilor din economia colaborativă (remunerație, norme pentru acordarea de puncte și pentru eliminarea din oferta platformei, soluționarea litigiilor etc.);

41. subliniază necesitatea găsirii unui echilibru corect la nivel de reglementare: decidenții politici nu trebuie să blocheze inovarea sau să reglementeze economia colaborativă până la sufocare, dar în același timp trebuie să intervină punctual pentru a evita fragmentarea și a gestiona provocările socioeconomice;

42. solicită Comisiei să notifice, să informeze și să implice toate nivelurile, pentru ca acestea să ia cunoștință de „proiectul pilot” aprobat de Comisie, pe baza propunerii Parlamentului European, și care va consta în studii, activități de monitorizare și programe de formare privind economia colaborativă;
43. solicită să se analizeze și să se aibă în vedere definirea, la nivelul UE, a unor praguri sub care o activitate economică rămâne neprofesională și este prestată „de la individ la individ”, nefiind așadar supusă niciunei cerințe privind accesul pe piață;
44. este de părere că aceste praguri trebuie să fie relative și bazate pe criterii temporale (de exemplu, numărul de nopți de cazare sau numărul de zile/ore lucrate în cazul altor domenii), mai degrabă decât absolute și monetare, pentru a se asigura condiții egale pentru toți, și consideră că ar trebui, de asemenea, ca aceste praguri să fie destul de joase, pentru a preveni abuzurile și a garanta caracterul efectiv ocazional și neprofesional al activității în cauză;
45. solicită ca platformele economiei colaborative din sectorul cazărilor să impună prestatorilor obligația de a respecta normele în materie de taxe de sejur și de a percepe neapărat aceste taxe pentru toate rezervările efectuate prin intermediul lor în orașele și regiunile respective, virându-le apoi autorităților competente; subliniază că există deja mai multe exemple de cooperare de acest tip între autorități și platforme;
46. sprijină înființarea unui „Forum al orașelor privind economia colaborativă”, în vederea partajării experiențelor și a schimbului de bune practici, la care ar trebui să participe, alături de CoR, organizațiile și rețelele europene active în cadrul dimensiunii regionale a economiei colaborative, și care ar trebui să acționeze în coordonare cu parteneriatele tematice relevante din cadrul Agendei urbane a UE; subliniază că un astfel de forum ar constitui o resursă esențială și un partener de primă mărime în cadrul evaluărilor de impact teritorial care se impun în acest sector;
47. îndeamnă toate nivelurile politice să se implice în activitățile din prezent, fără a uita că adevărata provocare politică constă în conceperea economiei colaborative de mâine.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – O nouă agendă pentru competențe în Europa

(2017/C 185/05)

Raportor:	Marie-Louise RÖNNMARK (SE-PSE), membru al Consiliului Local Umeå
Documente de referință:	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – O nouă agendă pentru competențe în Europa – Să consolidăm împreună capitalul uman, capacitatea de inserție profesională și competitivitatea
	COM(2016) 381 final
	Propunere de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții de competențe
	COM(2016) 382 final
	Propunere de recomandare a Consiliului privind Cadrul european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții și de abrogare a Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții
	COM(2016) 383 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Propunere de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții de competențe

Considerentul 11

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Ținând seama de circumstanțele naționale și de resursele disponibile, statele membre ar trebui să axeze punerea în aplicare a garanției de competențe pe grupurile-țintă prioritare (de exemplu șomerii, grupurile defavorizate, anumite grupe de vârstă etc.).	Ținând seama de circumstanțele naționale, regionale și locale și de resursele disponibile și având în vedere că investițiile în capitalul uman pot fi considerate investiții sociale , statele membre ar trebui să axeze punerea în aplicare a garanției de competențe pe grupurile-țintă prioritare (de exemplu șomerii, grupurile defavorizate, anumite grupe de vârstă etc.), cu respectarea competențelor statelor membre.

Expunere de motive

Inițiativele adoptate în cadrul noii agende pentru competențe ar putea fi considerate investiții sociale, ceea ce ar permite mai multă flexibilitate în ceea ce privește cheltuielile publice și utilizarea fondurilor UE pentru a îmbunătăți nivelul de competențe. Măsurile de punere în aplicare a garanției de competențe trebuie să aibă în vedere diversele caracteristici regionale și locale ale piețelor forței de muncă.

Amendamentul 2

Propunere de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții de competențe

Considerentul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Garanția de competențe ar trebui să fie pusă în aplicare în conformitate cu modalitățile de punere în aplicare instituite de statele membre și pe baza angajamentului și interesului fiecărei persoane vizate de a participa la parcursul de sporire a nivelului de competențe.	Garanția de competențe ar trebui să fie pusă în aplicare în conformitate cu modalitățile de punere în aplicare instituite de statele membre și pe baza angajamentului și interesului fiecărei persoane vizate de a participa la parcursul de sporire a nivelului de competențe. <i>Oferta de participare la garanția de competențe trebuie să precizeze în mod explicit obiectivele pe care trebuie să le îndeplinească persoanele slab calificate.</i>

Expunere de motive

În cadrul programelor de formare, angajamentul fiecărei persoane trebuie să urmărească atingerea unor obiective concrete.

Amendamentul 3

Propunere de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții de competențe

Punctul 2

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Să bazeze concepția garanției de competențe pe trei etape: evaluarea competențelor, furnizarea unei oferte de învățare personalizate, flexibile și de calitate, precum și validarea și recunoașterea competențelor dobândite prin parcursul de sporire a nivelului de competențe.	Să bazeze concepția garanției de competențe pe trei etape: evaluarea competențelor, furnizarea unei oferte de învățare personalizate, flexibile și de calitate, <i>cu precizarea explicită a obiectivelor pe care trebuie să le îndeplinească persoanele slab calificate</i>, precum și validarea și recunoașterea competențelor dobândite prin parcursul de sporire a nivelului de competențe.

Expunere de motive

În cadrul programelor de formare, angajamentul fiecărei persoane trebuie să urmărească atingerea unor obiective concrete.

Amendamentul 4

Propunere de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții de competențe

Punctul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Ținând seama de circumstanțele naționale și de resursele disponibile, să identifice grupurile-țintă prioritare pentru punerea în aplicare a garanției de competențe la nivel național. În acest context, ar trebui să fie luate în considerare, de asemenea, egalitatea de gen, diversitatea și diferitele subgrupuri din cadrul populației vizate.	Ținând seama de circumstanțele naționale, <i>regionale și locale</i> și de resursele disponibile <i>și având în vedere că investițiile în capitalul uman pot fi considerate investiții sociale</i>, să identifice grupurile-țintă prioritare pentru punerea în aplicare a garanției de competențe la nivel național. În acest context, ar trebui să fie luate în considerare, de asemenea, egalitatea de gen, diversitatea și diferitele subgrupuri din cadrul populației vizate.

Expunere de motive

Inițiativele adoptate în cadrul noii agende pentru competențe ar putea fi considerate investiții sociale, ceea ce ar permite mai multă flexibilitate în ceea ce privește cheltuielile publice și utilizarea fondurilor UE pentru a îmbunătăți nivelul de competențe. Măsurile de punere în aplicare a garanției de competențe trebuie să aibă în vedere diversele caracteristici regionale și locale ale piețelor forței de muncă.

Amendamentul 5

Propunere de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții de competențe

Punctul 21

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
RECOMANDĂ COMISIEI, Să promoveze utilizarea cadrelor de competență pentru alfabetizare, competențele numerice și competențele digitale, precum și utilizarea instrumentelor de evaluare.	RECOMANDĂ COMISIEI, să elaboreze, la fel ca în cazul competențelor digitale și antreprenoriale, un cadru de referință pentru celelalte competențe-cheie și să promoveze utilizarea cadrelor de competență pentru alfabetizare, competențele numerice și competențele digitale, precum și utilizarea instrumentelor de evaluare, ținând seama de faptul că situația inițială diferă considerabil de la un stat membru la altul.

Expunere de motive

Cadru de referință pentru competențe digitale și antreprenoriale elaborat de Comisie reprezintă o etapă importantă pentru îmbunătățirea rezultatelor. Un astfel de cadru trebuie elaborat și pentru celelalte competențe-cheie și să fie însoțit de documentația necesară pentru desfășurare, evaluare și examinare. La nivelul statelor membre există deja multe inițiative de succes care urmăresc o abordare cuprinzătoare. Orice inițiativă merită să promoveze competențele digitale la nivel european, aflată în aval față de strategiile existente la nivel național, nu trebuie să contravină acestora din urmă.

II. RECOMANDĂRI POLITICE**COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR**

1. subliniază că o nouă agendă pentru competențe este deosebit de importantă pentru dezvoltarea Europei în continuare. Investițiile economice, sociale și culturale au efecte pe termen lung și au mare importanță. Prin urmare, CoR salută noua agendă pentru competențe și cere să se depună toate eforturile pentru punerea sa în aplicare rapidă și eficientă. Este vorba de chestiuni cu relevanță directă pentru nivelul local și regional în Europa;

2. subliniază că piața forței de muncă devine din ce în ce mai fluidă. Oamenii trebuie să fie polivalenți și flexibili pentru a putea să facă față unor schimbări neașteptate și să profite de noile oportunități. Pe lângă aptitudinile ocupaționale specifice, angajatorii sunt din ce în ce mai interesați de competențe „transversale” sau „soft”. Acest lucru este în conformitate cu cerințele vieții și societății moderne, transformând persoane cu competențe multiple nu numai în performeri mai buni pe piața forței de muncă, ci și în persoane mai bine informate, în cetățeni mai implicați și în consumatori mai inteligenți;

3. subliniază că este necesar ca cetățenilor UE cărora le lipsesc competențe de bază să li se ofere, prin formare, posibilitatea de a îndeplini condițiile pentru o participare activă pe piața forței de muncă și de a-și câștiga singuri existența. Acest lucru este important atât din punctul de vedere al individului, cât și al întregii societăți. În ultimul timp, în Europa, apar tot mai multe semnale ale neliniștii sociale, ceea ce arată foarte clar că incluziunea socială este un obiectiv vital al educației și formării profesionale de bază ca mijloc împotriva excluziunii sociale. Cetățenia activă, care înseamnă recunoașterea valorilor democratice și angajamentul conștient și activ pentru respectarea acestor valori, trebuie să-i includă pe toți cetățenii. De aceea, în scopul integrării, este important ca imigranții, inclusiv solicitanții de azil și refugiații, să fie luați în considerare ca beneficiari ai unei forme adecvate de garanție de competențe;

4. subliniază, cu toate acestea, că educația de bază trebuie asigurată, în principal, în etapele cele mai timpurii ale educației și, în orice caz, în etapa școlarizării obligatorii;

5. consideră că noua agendă pentru competențe este o inițiativă importantă pentru a răspunde deficitului de competențe din Europa, acoperind întregul spectru al competențelor necesare, de la cele de bază la cele complexe și de la cele transversale la cele specifice unui anumit sector. Dezvoltarea unei game largi de competențe de la o vârstă timpurie este, desigur, importantă, dar agenda competențelor este relevantă și pentru diferite categorii de adulți: imigranții, cetățenii care trebuie să-și îmbunătățească nivelul de competențe pentru a intra pe piața forței de muncă sau pentru a-și putea păstra locul de muncă, cetățenii care trebuie să se califice pentru un alt domeniu de activitate, persoanele care doresc să aibă mobilitate transfrontalieră, precum și cetățenii care au nevoie de o bază pentru continuarea studiilor sau pentru formare. Consideră, în plus, că este important să se asigure coerența și complementaritatea în cadrul sistemului educațional și de formare și între sisteme, în general – și în special în formarea profesională -, și în formarea la locul de muncă, la momentul aplicării măsurilor de îmbunătățire a nivelului de calificare;

Competențe de bază – garanția de competențe

6. susține propunerea Comisiei privind o garanție de competențe pentru ameliorarea posibilităților de ocupare a forței de muncă și de participare socială deplină a persoanele slab calificate în Europa. Oferta de participare la garanția de competențe ar trebui să precizeze în mod clar obiectivele în ce privește nivelul de competențe sau de calificare care trebuie atins și obligațiile care trebuie îndeplinite de persoanele slab calificate. Oferta ar trebui să ia în considerare nivelul și natura competențelor cerute pe piața muncii și, dacă este posibil, să fructifice aptitudinile profesionale existente. Autoritățile locale și regionale sunt puternic implicate, deoarece au responsabilități în domeniul educației, formării și ocupării forței de muncă;

7. consideră că trebuie să existe o legătură clară între inventarul competențelor existente și activitățile viitoare de formare continuă, sub forma unui plan de învățare personalizat. Un plan de învățare personalizat și bine conceput ar trebui să ofere informații cu privire la structura, scopul și obiectivele formării;

8. de asemenea, consideră că, pentru elaborarea unui plan de învățare personalizat, sunt necesare servicii de calitate și eficiente pentru informarea și orientarea profesională pe tot parcursul vieții. Aceste servicii trebuie să informeze persoana interesată cu privire la oportunitățile de învățare adaptate nevoilor sale, prin care va dobândi competențele necesare pentru a intra în câmpul muncii. Printre acestea se pot număra consilierea, vizitele de studiu sau activitățile practice, consilierea privind finanțarea studiilor și informații despre oportunitățile de formare, precum și despre accesul la diferite forme și structuri de formare și despre persoanele de contact relevante;

9. accentuează faptul că scopul acestor acțiuni de formare este ca cetățenii să dobândească competențele necesare pentru a pătrunde și a se menține în lumea muncii și într-un anumit mediu social; subliniază că este important ca participanții să aibă și posibilitatea de a combina studiul la diferite niveluri în cadrul unui sistem de învățământ și în diferite medii de studiu ce răspund nevoilor individuale. În acest fel, ei pot dobândi rapid competențele necesare pe piața forței de muncă și în societate; de asemenea, sunt ajutați solicitanții de azil și refugiații în procesul de integrare, de exemplu prin dobândirea cunoștințelor lingvistice de bază concomitent cu cursuri la nivel primar, secundar sau terțiar. În plus, ar trebui facilitată formarea la locul de muncă;

10. subliniază că fiecare membru al unui grup-țintă trebuie să aibă posibilitatea de a lua parte la diferite forme de învățare adaptate lui în ce privește locul și timpul, în funcție, de exemplu, de condițiile geografice și sociale; pe lângă aceasta, trebuie ca studiul să poată fi combinat cu alte activități și să fie avute în vedere diferitele moduri de învățare; subliniază că trebuie folosite oportunitățile oferite de noile căi de învățare – sub supraveghere profesională -, printre care diferite forme ale învățării bazate pe TIC, cum ar fi învățarea la distanță (în timp real), învățarea integrată sau alte forme de educație deschisă. Se pornește de la premiza că tehnologia se va dezvolta rapid în următorii ani. Provocarea constă în faptul că pedagogia trebuie să țină pasul cu această dezvoltare;

11. arată că o astfel de structură trebuie să includă activități și pentru grupurile dezavantajate, care trebuie să-și îmbunătățească nivelul de competențe și care nu caută din proprie inițiativă posibilități de formare. Măsurile de acest fel ar trebui să combine instrumente naționale și locale/regionale. De exemplu, autoritățile locale și regionale ar putea fi responsabile pentru identificarea grupurilor-țintă și sensibilizarea și motivarea acestora, iar cei care se califică pentru participare ar trebui să aibă acces la formele de sprijin disponibile la nivel național, cum ar fi finanțarea studiilor, facilități fiscale sau concediu de studiu. CoR subliniază că actorii societății civile, cum ar fi diferite organizații de tineret, pot juca un rol important în procesul de sensibilizare;

12. este de acord cu observația formulată în comunicarea Comisiei, conform căreia, angajatorii nu mai cer în aceeași măsură ca înainte competențe profesionale specifice, ci sunt interesați mai degrabă de competențele transferabile, cum ar fi spiritul de echipă, gândirea creativă și capacitatea de soluționare a problemelor, și apreciază persoanele care pot lucra în diferite domenii. Aceste noi condiții trebuie avute în vedere la planificarea și punerea în aplicare a acțiunilor în domeniul educației. Cu toate acestea, consideră necesară elaborarea de programe educative specifice, destinate noilor sectoare economice, cum ar fi cele ale economiei verzi și albastre;

13. solicită o cooperare mai strânsă pe bază de parteneriat între nivelul național, regional și local, întreprinderi, angajați și sindicate, precum și actori ai societății civile, pentru a valorifica mai bine competențele și calificările dobândite prin învățare non-formală și informală. Validarea competențelor dobândite în afara educației formale poate contribui în mare măsură la identificarea nevoii de noi competențe și calificări;

14. subliniază că, deși conținutul și organizarea sistemelor de educație și formare țin de competența statelor membre, la elaborarea garanției de competențe trebuie avute în vedere contextul național, regional și local și resursele disponibile, ținând seama totodată de faptul că investițiile în capitalul uman trebuie văzute ca investiții sociale. Comitetul subliniază că posibilitățile de cofinanțare ale UE prin programele de finanțare existente sau viitoare sunt decisive pentru punerea în aplicare în statele membre a garanției de competențe;

Competențe-cheie și competențe la nivel mai ridicat și mai complexe pentru cetățeni mai bine calificați

15. salută intenția Comisiei de a-și continua eforturile pentru a ajunge la un consens în ce privește principalele competențe-cheie, astfel încât acestea să fie clar ancorate în liniile directoare la nivel național și în sistemul educațional, și să poată fi evaluate de diferitele niveluri de decizie în cadrul sistemului educațional. Chestiunile legate de importanța competențelor-cheie, al căror scop este să-i ajute pe oameni să răspundă cererii în schimbare rapidă de pe piața forței de muncă, trebuie tematizate în cadrul diferitelor foruri din Europa la nivel național, regional și local. De aceea, este de preferat să existe un dialog strâns între reprezentanții organizațiilor societale, sindicatelor, învățământului, cercetării și societății civile;

16. consideră că este important ca autoritățile locale și regionale – în calitate de furnizori în domeniul educației și formării profesionale – și instituțiile de formare a educatorilor să fie implicate încă de la început în eforturile de dezvoltare a acestor activități, pentru ca aceste competențe să fie puse în practică cât mai curând posibil. CoR face trimitere la importanța cadrului de referință elaborat de Comisie pentru competențele digitale și antreprenoriale ca etape foarte importante într-un astfel de proces de dezvoltare. Prin urmare, propune să se elaboreze cadre de referință corespunzătoare și pentru celelalte competențe-cheie, cum ar fi alfabetizarea financiară, alături de materiale însoțitoare privind punerea în aplicare, evaluarea și aprecierea competențelor-cheie;

Formarea profesională

17. consideră că este important ca Comisia să-și continue eforturile, prin organizarea de săptămâni tematice și cooperarea cu organizația WorldSkills. În acest fel sunt stimulate inițiativele la nivel național, regional și local de promovare a formării profesionale prin zile de informare și concursuri de competențe, inclusiv prin activități practice;

18. Comitetul salută măsurile întreprinse de UE pentru a aborda deficitul de competențe, care sunt adesea deosebit de problematice pentru autoritățile locale rurale mai mici și pentru cele regionale. Așteaptă, în acest sens, punerea în aplicare a noii propuneri de proiect pentru cooperare sectorială cu privire la competențe, pentru a vedea dacă acest nou sistem poate contribui la cooperarea transsectorială pentru administrația locală și regională. Această platformă de cooperare transsectorială ar putea fi benefică pentru economia, forța de muncă și serviciile publice de la nivelul local;

19. sprijină intenția Comisiei de a îndemna statele membre să facă posibilă trecerea de la parcursurile educaționale generale la programe orientate, axate pe diferite competențe profesionale;

20. sprijină ideea de a cere statelor membre să garanteze oportunități de formare continuă imigranților nou-sosiți care s-au dovedit capabili să intre rapid pe piața forței de muncă, pentru a preveni ulterior excluziunea acestora de pe piața forței de muncă;

21. sprijină eforturile Comisiei de a extinde posibilitățile de formare și calificare profesionale la nivel mai ridicat, pentru ca nivelul formării profesionale să fie îmbunătățit în continuare. Astfel de inițiative în materie de educație trebuie să se bazeze pe un parteneriat solid între furnizorii de educație, sectorul cercetării, sectorul economic și autoritățile locale/regionale;

22. arată că Comisia trebuie să depună în continuare eforturi pentru a garanta că formarea profesională sprijină în continuare învățarea pe tot parcursul vieții și că există posibilitatea de învățare continuă pentru a obține un nivel mai ridicat de calificare;

Accentul pe competențele digitale

23. sprijină propunerea Comisiei de a solicita statelor membre să elaboreze strategii naționale cuprinzătoare pentru competențele digitale;

24. atrage atenția că trebuie îndeplinite anumite condiții pentru ca metodele și formele de învățare să fie de înaltă calitate și inovative în ce privește conținutul digital:

- *medii de învățare deschise*, cu condiții și forme de învățare, asimilare a informației și predare noi, ca pregătire pentru lumea digitalizată, și cu profesori și administratori care le cunosc bine;
- *materiale de predare și de învățare cu acces liber*, adică acces la cunoaștere, mijloace de predare și alte mijloace de asistență pentru învățarea online;
- *promovarea creării de rețele* de către profesori și elevi, de exemplu, între diferite școli și țări;

25. consideră că digitalizarea este o șansă pentru soluționarea diferitelor provocări cu care se confruntă școlile. Este vorba despre:

- posibilitatea de a avea predare personalizată și integrativă;
- materiale de învățare a limbii pentru imigranții nou sosiți, materiale de orientare în societate și aprofundarea și prelucrarea conținutului didactic, atât în limba maternă, cât și în limba țării-gazdă;
- învățământ la distanță, de exemplu pentru a ajunge la zonele foarte îndepărtate sau în cazul lipsei de cadre didactice vorbitoare de anumite limbi;
- evidențierea progreselor elevilor, facilitarea procesului de evaluare desfășurat de profesori și reducerea sarcinii administrative;

26. subliniază că investițiile eficiente în promovarea competențelor digitale necesită calități pedagogice însemnate la diferite niveluri de educație. CoR consideră că accentul pus pe competențele digitale în școli poate spori atractivitatea locului de muncă pentru profesori, consolidând voința și capacitatea acestora de a-și dezvolta aceste competențe;

27. notează că trebuie să se facă diferența între cunoștințele digitale de bază, pe care trebuie să și le însușească fiecare, și competențele digitale speciale, care acoperă anumite teme sau domenii;

O mai bună comparabilitate a calificărilor

28. așteaptă revizuirea Cadrului european al calificărilor pentru a garanta actualizarea, atunci când este nevoie, a cadrelor naționale ale calificărilor, rezultatele trebuind să fie prezentate într-un format uniform. Cu toate acestea, reamintește că statele membre sunt cele responsabile cu elaborarea principiilor de asigurare a calității pentru cadrele naționale ale calificărilor;

29. subliniază importanța coordonării în materie de asigurare a calității între statele membre și este de acord cu poziția Comisiei Europene, conform căreia este nevoie de o abordare treptată referitoare la cooperarea dintre UE și țările terțe cu privire la comparabilitatea calificărilor;

30. observă că majoritatea ocupațiilor și sferelor ocupaționale fac obiectul unor schimbări majore – iau naștere noi profesii, iar altele se învechesc. De aceea, este important ca profilurile și descrierile de competențe pentru viitor să răspundă schimbărilor rapide și înnoirilor de pe piața forței de muncă. În acest context, trebuie să se acorde atenție deosebită importanței competențelor-cheie;

Competențele și calificările migranților, inclusiv ale solicitanților de azil și refugiaților

31. ia act de faptul că, astfel cum a subliniat Parlamentul European în 2016 ⁽¹⁾, este extrem de importantă sprijinirea incluziunii și integrării refugiaților, a solicitanților de azil și a persoanelor aflate în circumstanțe echivalente. Prin urmare, este important, de asemenea, să se ofere sprijin cât mai repede posibil statelor membre în asigurarea accesului la activitățile care privesc identificarea competențelor, deprinderea cunoștințelor lingvistice de bază, îmbunătățirea competențelor și alte măsuri de promovare a integrării la locul de muncă și în societate. Ar trebui, de asemenea, să fie posibil pentru persoanele cu formare/calificări obținute în țara lor de origine să aibă competențele evaluate fără întârziere;

Modernizarea metodelor de predare și învățare

32. salută angajamentul Comisiei de a acorda o atenție deosebită în agenda de competențe inovării în domeniul educației și speră că acest lucru va facilita și dobândirea de competențe-cheie, care reprezintă o componentă vitală a sistemelor de educație și formare din Europa;

33. consideră că Comisia ar trebui să promoveze dezvoltarea în continuare a învățării axate pe student, pe baza aspectelor de învățare digitală menționate în avizul CoR privind Comunicarea Comisiei intitulată *Deschiderea educației* (2014) ⁽²⁾;

34. Comitetul atrage atenția asupra faptului că punerea în aplicare a Agendei pentru noi competențe va depinde de îmbunătățirea competențelor tuturor cadrelor didactice, în special ale celor din domeniul educației pentru adulți și al educației la nivel comunitar. Sprijinirea personalului didactic trebuie luată în considerare în mod adecvat în planurile de punere în aplicare ale statelor membre și s-ar putea lua măsuri de informare a publicului cu privire la existența Platformei electronice pentru învățarea în rândul adulților în Europa;

35. împărtășește opinia Comisiei cu privire la necesitatea ca statele membre să consolideze educația și formarea continuă a cadrelor didactice și a altor persoane implicate în procesul de punere în aplicare a garanției de competențe;

Modernizarea învățământului superior

36. salută intenția Comisiei ca, împreună cu diferite părți interesate, să sprijine modernizarea învățământului superior, în special în ce privește aspectele legate de evaluarea competențelor. Aceste acțiuni ar trebui să țină seama de cadrele naționale de educație ale statelor membre, ca și de punctele forte și de provocările la nivel local și regional, inclusiv de nevoile divergente ale pieței forței de muncă de la aceste niveluri. Insistă, în acest context, că este nevoie să se tragă învățăminte din succesele și eșecurile anterioare ale exercițiilor similare, pentru a asigura angajamentul necesar atingerii unui consens cu privire la necesitatea de a continua modernizarea învățământului superior;

37. subliniază că, în ceea ce privește inițiativa, anunțată de Comisie, de monitorizare a absolvenților de învățământ superior (pentru a vedea cum evoluează absolvenții pe piața muncii), aceasta nu trebuie să implice costuri administrative suplimentare pentru autoritățile naționale și regionale și universități, și nici costuri pentru studenți; evidențiază, de asemenea, necesitatea respectării dispozițiilor în materie de protecție a datelor. În acest context, ideea de a utiliza informațiile în materie de impozitare și asigurări sociale pentru proiect este discutabilă.

Revizuirea cadrului Europass

38. salută intenția Comisiei de a revizui actualul cadru Europass. Pentru a asigura furnizarea de informații exacte și în timp real privind cererea și oferta în materie de competențe, versiunea revizuită a cadrului Europass trebuie să se bazeze pe experiența acumulată la nivel local și regional. Prin urmare, autoritățile locale și regionale pot contribui în mod util la furnizarea de informații privind competențele și la activitatea platformei de servicii online propuse.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

⁽¹⁾ Refugiați – incluziunea și integrarea socială pe piața forței de muncă. Parlamentul European (2016) 0297.

⁽²⁾ COM(2013) 654 final

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Reglementarea volatilității prețurilor la produsele agricole

(2017/C 185/06)

Raportor: Jacques BLANC, primarul localității La Canourgue (FR-PPE)**RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. constată că, până în prezent, planul de acțiune privind volatilitatea prețurilor la produsele agricole, elaborat în iunie 2011 cu ocazia summit-ului G20, nu a realizat decât progrese modeste și, prin urmare, solicită reluarea negocierilor pe această temă în cadrul președinției germane a G20 din 2017;
2. constată că, în pofida reformelor aplicate în acești ultimi ani politicii agricole comune (PAC), dispozitivele de gestionare a riscurilor, care le permit agricultorilor să preîntâmpine impactul negativ al variațiilor de randament și de preț și daunele de natură sanitară sau de mediu, rămân o verigă slabă a PAC. Acestea absorb mai puțin de 2 % din fondurile celui de-al doilea pilon al PAC și 0,4 % din bugetul total destinat sectorului agricol. Statele membre sunt libere să decidă în ce măsură doresc să folosească aceste instrumente din cadrul Regulamentului FEADR;
3. consideră că mecanismele de securizare a veniturilor agricultorilor trebuie consolidate substanțial pentru a reduce efectele negative ale marii volatilități a prețurilor agricole și ale resurselor, pentru a spori competitivitatea lanțurilor agroalimentare europene, a menține agricultura în toate teritoriile, a încuraja modernizarea și inovarea și a păstra un țesut rural viu;
4. apreciază că acest obiectiv poate fi atins, cu condiția implementării în comun a unui ansamblu de măsuri menite: (i) să consolideze rolul actorilor privați din lanțurile de producție agroalimentară în reglementarea piețelor agricole, pentru a compensa parțial dereglementarea din cadrul PAC; (ii) să extindă și să simplifice accesul la gama instrumentelor disponibile pentru gestionarea riscurilor de către agricultori, instrumentele existente în cadrul FEADR neputând fi mobilizate din cauza resurselor insuficiente disponibile în cadrul celui de-al doilea pilon – acestea din urmă ar trebui mărite fără a se aduce atingere fondurilor disponibile pentru primul pilon; (iii) să încurajeze, în cadrul următoarei reforme a PAC, precum și la nivel local și regional, creșterea valorii adăugate a exploatațiilor agricole europene, pentru a le face mai rezistente la fluctuațiile prețurilor agricole de la nivel mondial;
5. amintește că existența unor contracte securizează parcursul producției agricultorilor și aprovizionarea întreprinderilor prelucrătoare la prețuri cunoscute dinainte. Astfel, contractele contribuie la echilibrarea dintre ofertă și cerere și permit o mai bună gestionare a calității produsului, ceea ce poate duce la prețuri mai ridicate pentru producători și o distribuție mai echitabilă de-a lungul lanțului de aprovizionare;
6. propune ca, în acele state membre în care nu există forme de cooperare pe verticală consacrate, să se consolideze operarea cu contracte pe tot parcursul lanțului alimentar (și nu numai între agricultori și prelucrătorii de produse agricole), să se permită statelor să introducă obligativitatea contractelor și să se încurajeze semnarea unor contracte între mai multe părți, legând de exemplu o organizație de producători, o întreprindere prelucrătoare și un distribuitor;
7. propune ca, în cadrul unei interpretări mai suplă și uniforme, în întreaga Uniune, a normelor concurenței, să se dea o mai mare putere întreprinderilor agricole, organizațiilor de producători și organizațiilor interprofesionale recunoscute, precum și operatorilor de piață și centrelor agroalimentare recunoscute ca structuri responsabile pentru protejarea unui interes public, în scopul de a preîntâmpina crizele. În acest scop, organizațiile interprofesionale, care aduc laolaltă diversele verigi ale lanțurilor de aprovizionare, și operatorii de piață și centrele agroalimentare mai sus menționate trebuie să fie în măsură să furnizeze întreprinderilor informații previzionale privind piețele, pentru a le ajuta să ia decizii adecvate, fără a stabili însă prețuri de referință. Această practică există deja în unele state membre, motiv pentru care se recomandă, de asemenea, luarea în considerare a posibilităților de a face schimb de bune practici;
8. propune ca, în caz de dezechilibru al pieței sau de risc confirmat de dezechilibre, evaluat pe baza unei game de indicatori, întreprinderile agricole, inclusiv organizațiile profesionale și asociațiile acestora, să facă uz de posibilitățile de acțiune de care dispun, reducându-și producția de comun acord, chiar înainte de a obține o autorizare în acest sens din partea Comisiei Europene, în temeiul articolului 222 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 privind organizarea comună a piețelor (OCP). OCP ar trebui să permită astfel în mod explicit acțiuni preventive ale întreprinderilor agricole, ale organizațiilor profesionale și ale asociațiilor acestora vizând reechilibrarea pieței, pentru a evita abuzurile de poziție dominantă, cu informarea în prealabil a autorităților competente;

9. observă că reglementarea volatilității prețurilor agricole și combaterea practicilor comerciale neloiale (PCN) în cadrul lanțului de aprovizionare alimentară sunt strâns legate, întrucât fluctuațiile piețelor acutizează raporturile de forță pentru distribuirea valorii adăugate în cadrul lanțurilor economice, iar arbitrajele care au loc îi defavorizează cel mai adesea pe producători, a căror putere de negociere este limitată, în special din pricina concentrării tot mai mari a industriilor agroalimentare și mai ales a marilor distribuitori, dar și din cauza dispersiei producătorilor și a organizării lor insuficiente;

10. recomandă crearea unei reglementări europene specifice împotriva PCN în lanțurile de aprovizionare alimentară, așa cum propune Rezoluția Parlamentului European din 7 iunie 2016 [2015/2065 (INI)], din următoarele motive: contractele asigură o anumită repartizare a riscurilor, însă nu corectează în mod fundamental inegalitatea dintre părți; dispozițiile antitrust nu sunt suficiente pentru a remedia PCN și disparitățile raporturilor de forță care caracterizează lanțurile agroalimentare; mecanismele de autoreglementare ale actorilor din aceste lanțuri nu sunt eficiente, în special pentru că agricultorii și întreprinderile prelucrătoare se tem adesea să facă plângere, consecința putând fi o excludere de pe piață; se impune o legislație-cadru la nivelul UE pentru armonizarea condițiilor de concurență și pentru a garanta faptul că agricultorii și consumatorii europeni beneficiază de condiții echitabile de vânzare și cumpărare;

11. preconizează extinderea dreptului de negociere colectivă a contractelor la ansamblul producțiilor agricole, pentru a consolida puterea de negociere a agricultorilor în cadrul lanțurilor de aprovizionare;

12. recunoaște că, prin concentrarea ofertei, se poate evita ca micii producători să suporte ponderea contractuală foarte mare a industriei de mari dimensiuni în special, asigurând pentru consumator o mai mare transparență în ce privește prețurile și trasabilitatea produselor;

13. observă că o consolidare a rolului actorilor privați în reglementarea piețelor agricole necesită o mai mare transparență a piețelor;

14. sugerează, în acest scop, să se creeze un observator european al piețelor agricole, alimentat cu date printr-o rețea de observatoare naționale pe sectoare de producție, care ar putea valorifica experiența observatorului pieței laptelui și tabloul de bord al piețelor de consum, publicat în mod regulat de Comisia Europeană. Acest nou observator ar furniza în mod clar și la momentul oportun datele necesare pentru cunoașterea piețelor, atât pe plan conjunctural (pentru a anticipa în special crizele), cât și structural (ceea ce ar permite analiza evoluției prețurilor și a marjelor de profit ale diverșilor actori din cadrul lanțurilor de producție);

15. subliniază că aplicarea directivei privind piețele instrumentelor financiare (MiFID 2), prevăzută pentru 2018, trebuie să înlesnească o mai bună cunoaștere și o monitorizare sistematică a pozițiilor pe care le dețin diversele categorii de operatori pe piețele financiare ale produselor agricole, pentru a se reduce riscurile unei specule excesive și a permite gestionarea eficace a riscului de preț de către actorii comerciali ai lanțurilor de producție;

16. constată că punerea în aplicare și consolidarea instrumentelor actuale de gestionare a riscurilor și a crizelor în cadrul PAC se confruntă cu numeroase obstacole, printre care și concurența dintre fondurile din cel de-al doilea pilon, din care fac parte majoritatea acestor instrumente, bugetul insuficient al rezervei de criză (care, dat fiind că este necesară, nu ar trebui să fie constituită pe baza reducerilor anuale aplicate plăților directe), absența unor date actuale și previzionale cu privire la rezultate economice ale exploatațiilor agricole etc. și afirmă necesitatea de a se reduce aceste obstacole, pentru a pune în aplicare o strategie ambițioasă și eficientă a gestiunii riscurilor agricole;

17. consideră că viitoarea reformă a PAC ar trebui să stimuleze statele membre să elaboreze și să pună în aplicare o largă gamă de instrumente de gestionare a riscurilor, complementare și cu un cost accesibil pentru agricultori, printr-o abordare segmentată a riscurilor, clasificate în funcție de intensitatea lor ⁽¹⁾: (i) riscuri „normale”, în mare parte posibil de absorbit de către agricultori prin instituirea unui fond de economii de precauție și prin măsuri fiscale; (ii) riscuri „medii”, pe care agricultorii le pot transfera piețelor financiare (contracte *futures*, opțiuni, înțelegeri extrabursiere), asiguratorilor (pentru gestionarea riscului de randament, de cifră de afaceri și de profit brut) și fondurilor de ajutor reciproc (pentru gestionarea riscului sanitar și de mediu și stabilizarea veniturilor exploatațiilor); și (iii) riscurile „de catastrofă”, care sunt preluate în principal de autoritățile publice prin plase de siguranță privind prețurile și prin măsuri excepționale în caz de criză. Ar trebui însă vegheat ca, dată fiind segmentarea mai pronunțată a riscurilor, să nu crească cheltuielile administrative;

⁽¹⁾ Conform tipologiei elaborate de J. Cordier și J.-C. Debar în *Gestion des risques agricoles: la voie nord-américaine. Quels enseignements pour l'Union européenne?* (Gestionarea riscurilor agricole: maniera nord-americană. Învățămintele pentru Uniunea Europeană?) Cahiers nr. 12, Club Déméter, 2004. Alte lucrări, printre care și un raport recent elaborat pentru Parlamentul European (a se vedea nota de subsol 2) propun o clasificare comparabilă.

18. subliniază că dezvoltarea instrumentelor de gestionare a riscurilor trebuie să se facă fără a afecta în mod substanțial stabilitatea bugetului PAC, asigurată în prezent prin ajutoarele decuplate de producție și de preț. Un buget ale cărui cheltuieli ar urmări îndeaproape fluctuațiile prețurilor agricole și care ar scădea conjunctural în virtutea unei stări bune a piețelor ar fi, astfel, expus unui risc de reducere deloc de neglijat în momentul dezbaterilor privind perspectivele financiare multianuale ale Uniunii Europene. Acest lucru ar duce la o scădere a protecției furnizate de PAC, ceea ce ar aduce prejudicii agricultorilor în caz de inversare a situației piețelor;

19. sugerează că, în vederea constituirii unui fond de economii de precauție împotriva derivelor pieței, o opțiune ar fi ca agricultorii să poată pune deoparte, într-un cont special, o fracțiune din plățile lor de bază din primul pilon. Punerea în rezervă a acestei fracțiuni a plăților de bază ar urma să fie obligatorie atunci când anumiți indicatori ai pieței, precum prețurile la produsele agricole sau raportul dintre prețurile produselor agricole și cele ale materiilor-prime, se află în creștere. Sumele puse în rezervă ar putea fi deblocate și utilizate de agricultori atunci când indicatorii de piață ar fi în scădere. În orice caz, ar trebui evitată generarea unor cheltuieli administrative suplimentare;

20. recunoaște că, în afara îmbunătățirii capacității agricultorilor de a se asigura singuri, acest mecanism ar avea mai multe avantaje: el s-ar substitui parțial rezervei de criză existente în prezent, care este evident că funcționează ineficient; ar presupune costuri reduse de gestionare; nu ar afecta stabilitatea bugetului PAC; în sfârșit, ar spori legitimitatea ajutorului decuplat în ochii opiniei publice în perioadele în care prețurile agricole sunt ridicate;

21. observă că se pot concepe și alte mecanisme pentru a încuraja constituirea unui fond de economii de precauție, o sursă de inspirație putând fi dispozitivul în vigoare în Canada, care le permite agricultorilor care depun bani într-un cont de economii să primească o contribuție monetară echivalentă din partea autorităților publice;

22. subliniază importanța de a se stimula crearea și adoptarea unor noi produse de asigurări, mai diversificate și eventual mai puțin costisitoare, care să acopere dificultățile economice întâmpinate de exploatațiile agricole, folosind ca inspirație în special programele de asigurări existente în Statele Unite. Aceste noi produse ar putea consta, de exemplu, din: (i) o asigurare pentru cifra de afaceri, garantând veniturile din culturile prevăzute la momentul semănării, pe baza randamentului istoric al exploatației și a prețurilor observate pe piețe, însă în care nu ar fi subvenționată decât componenta de randament, pentru a se respecta condițiile „cutiei verzi” a Organizației mondiale a comerțului (OMC); (ii) asigurări bazate pe indici, în funcție de randament, cifra de afaceri sau profitul brut obținut în medie în regiunea în care este situată exploatația (însă în cadrul căreia numai componenta de randament ar fi subvenționată), având în vedere că aceste asigurări au costuri de gestionare net inferioare celor bazate pe randamentul individual al agricultorului; (iii) o asigurare a veniturilor globale ale exploatației, care ar putea fi limitată la exploatațiile de dimensiuni mici și medii diversificate, care practică policultura/ creșterea de animale sau care produc fructe și legume sau culturi speciale, care nu beneficiază de sprijin sau sunt slab sau deloc susținute și pentru care nu există asigurare a recoltei; (iv) asigurări specifice pentru producătorii care practică agricultura ecologică, care să țină seama de randamentul mai scăzut în general, de costurile de producție mai mari și de prețul de piață în general mai ridicat al acestor produse. Aceste măsuri ar trebui, însă, supuse unui studiu care să evalueze în special costul lor potențial în materie de reasigurare de stat;

23. solicită Comisiei Europene să colaboreze îndeaproape cu autoritățile naționale, regionale și locale și organizațiile de agricultori, pentru o mai bună cunoaștere și înțelegere a instrumentelor de gestionare a riscurilor disponibile în cadrul pilonului II al PAC; invită totodată Comisia să mărească resursele financiare aferente acestor instrumente, asigurând o creștere față de cele 2 procente din fondurile pilonului II care sunt în prezent disponibile;

24. recomandă dezvoltarea unor fonduri mutuale inspirate din instrumentul de stabilizare a veniturilor (ISV) creat de reforma PAC din 2013, asigurând o redistribuire echilibrată în mod corespunzător între regiuni și ramuri de activitate, dar integrat în planul de dezvoltare rurală pe 2014-2020 de numai două state membre (Ungaria și Italia) și de o regiune (Castilia și Leon din Spania). Aceste fonduri ar oferi o protecție împotriva scăderilor abrupte (de peste 30 %) ale profitului brut al unei exploatații, măsurate în raport cu ultimii trei sau cinci ani. Pierderi de asemenea magnitudine cu greu pot fi suportate exclusiv din rezerva de economii de precauție a agricultorilor. În plus, ele nu pot fi gestionate de o asigurare pe cifra de afaceri, de tipul celei care există în Statele Unite, care oferă o garanție în ce privește diferența între veniturile prevăzute la momentul semănatului și recolta propriu-zisă, dar nu furnizează o protecție împotriva prețurilor scăzute;

25. crede că fonduri de stabilizare a veniturilor ar trebui puse în practică la nivel sectorial, pentru a consolida integrarea lanțurilor de aprovizionare, și la scară națională, sau chiar transnațională, pentru a extinde mutualizarea riscurilor și a reduce costurile. Astfel, în fiecare stat membru ar exista un fond pentru marile culturi, un fond pentru lapte, unul pentru fructe și legume etc.;

26. recomandă statelor membre să facă întâi niște proiecte-pilot cu aceste fonduri de stabilizare a veniturilor înainte să le instituie pe scară largă, din pricina dificultăților practice de punere în aplicare și de funcționare aferente acestor dispozitive (colectarea datelor contabile privind exploatațiile, necesitățile de reasigurare etc.);

27. subliniază că cele trei tipuri de instrumente de gestionare a riscurilor descrise mai sus (fond de economii de precauție, asigurări, fond de stabilizare a veniturilor – se completează reciproc și ar trebui, în măsura posibilităților, să fie aplicate în comun, pentru a reprezenta o plasă de siguranță robustă și coerentă împotriva volatilității prețurilor și pentru a contribui la limitarea frecvenței și intensității crizelor cu care se confruntă agricultorii;

28. consideră că ratele plăților directe ar trebui să fie armonizate între statele membre UE, pentru a permite producătorilor să facă față volatilității prețurilor în condiții similare;

29. este convins că plățile directe ar trebui să rămână printre instrumentele PAC după 2020, pentru a contribui la sprijinirea și stabilizarea veniturilor exploatațiilor agricole și pentru a compensa costurile aferente respectării standardelor ridicate ale UE;

30. propune ca, în eventualitatea în care s-ar decide, în cadrul următoarei reforme a PAC, să se reducă ajutoarele directe din cadrul primului pilon și să se aloce sumele astfel eliberate gestionării riscurilor, agricultorii să poată primi „cupoane” în valoare egală cu un anumit procent din plățile lor de bază. Agricultorii ar urma să folosească în mod voluntar aceste cupoane pentru a se înscrie în mecanismele pe care le preferă: constituirea unui fond de economii de precauție, asigurări, fond mutual. Acest sistem ar permite o creștere a finanțării instrumentelor de gestionare a riscurilor, fără a afecta stabilitatea bugetului primului pilon al PAC ⁽²⁾;

31. solicită Comisiei Europene să realizeze un studiu detaliat privind diversele opțiuni existente pentru lărgirea gamei de instrumente de gestionare a riscurilor, în special pentru a include fondul de economii de precauție, asigurările și fondurile mutuale pentru stabilizarea veniturilor. Acest studiu ar trebui să precizeze consecințele, avantajele și limitele fiecăruia dintre aceste instrumente din perspectiva mai multor criterii. În plus, el ar analiza diverse scenarii de finanțare a unei strategii de dezvoltare a gestionării riscurilor, inclusiv sistemul de cupoane propus la punctul 30;

32. consideră că politicile publice trebuie să favorizeze creșterea valorii adăugate a exploatațiilor agricole europene, îmbunătățind totodată durabilitatea practicilor agricole din perspectiva mediului, pentru a le face mai rezistente la fluctuațiile prețurilor la nivel mondial și pentru a înscrie sectorul agricol în tranziția ecologică necesară pentru atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la efectele acestora și reducerea presiunii asupra ecosistemelor;

33. subliniază, în acest context, necesitatea de a se acorda o atenție deosebită sectorului agricol din regiunile ultraperiferice, care necesită măsuri proprii, adaptate și exclusive, ținând seama de caracteristicile lor unice și specifice, recunoscute în TFUE;

34. recunoaște că agricultura europeană este foarte diversă: majoritatea exploatațiilor își comercializează produsele pe piața comunitară, în timp ce altele exportă, direct sau indirect, o parte din producție către țările terțe;

35. consideră că este important ca această diversitate să fie conservată, având în vedere că fluxul unei părți din producția agricolă către țările terțe contribuie la echilibrarea ofertei și a cererii pe piața internă și că Uniunea Europeană, aflată pe primul loc printre exportatorii mondiali de produse agroalimentare, trebuie să poată profita de creșterea (atât la nivel cantitativ, cât și calitativ) a cererii alimentare mondiale;

36. apreciază că există două principale căi pentru creșterea valorii adăugate a exploatațiilor agricole: (i) creșterea productivității agricole, care, în anumite sectoare, dă semne îngrijorătoare de scădere, printr-o intensificare durabilă a producției agricole, producând mai mult cu un consum mai mic sau scăzând achizițiile de materii prime pentru îmbunătățirea autonomiei exploatațiilor, ceea ce presupune adoptarea unor sisteme de producție inovatoare și mai reziliente, bazate pe agricultura de precizie, simplificarea prelucrării solului, rotația și diversificarea culturilor, o mai bună valorizare a sistemelor de pășunat sau alte practici; sau (ii) stimularea dezvoltării unor sisteme alimentare teritorializate, care să răspundă cererii tot mai mari a consumatorilor europeni și să permită detașarea parțială de volatilitatea piețelor mondiale de materii prime agricole, prin dezvoltarea unor circuite de proximitate (cantine școlare, restaurante, vânzare directă), a piețelor de nișă și a unor lanțuri de producție de calitate, încurajându-se modurile de producție care respectă în mai mare măsură mediul (agricultura ecologică și alte abordări);

⁽²⁾ Propunere formulată în raportul elaborat de Isabel Bardaji et al., *Research for Agri Committee – State of play of risk management tools implemented by Member States during the period 2014-2020: national and European frameworks*, Direcția Generală Politici Interne, Parlamentul European, 2016, dar pe care dorim să o extindem, incluzând ideea constituirii unui fond de economii de precauție.

37. recomandă ca PAC și politicile naționale să-i îndemne pe agricultori să exploreze aceste două căi, cu ajutorul autorităților locale și regionale.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor — Revizuirea Directivei serviciilor mass-media audiovizuale

(2017/C 185/07)

Raportor: Jácint HORVÁTH (HU-PSE), membru al Consiliului Local Nagykanizsa**Documente de referință:** Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței

COM(2016) 287 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE**Amendamentul 1***Considerentul 6*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Directiva nu împiedică statele membre să ia măsuri împotriva serviciilor mass-media audiovizuale provenite dintr-o țară terță și destinate teritoriului lor. Acestor servicii nu li se aplică principiul țării de origine. În special, prezenta directivă nu exclude impunerea unei obligații de înregistrare a serviciilor mass-media audiovizuale provenind din țări terțe, și nici aplicarea de sancțiuni împotriva acestora.</i>

Expunere de motive

Serviciile de mass-media audiovizuale care provin din exteriorul Uniunii Europene au potențialul de a perturba grav sistemele mediatice și mai ales sfera publică a anumitor state membre. Principiul țării de origine nu se aplică acestor servicii. În acest tip de instrument juridic nu este necesară o astfel de precizare, însă este util, pentru a se garanta o interpretare uniformă a directivei, ca în considerente să se menționeze libertatea statelor membre de a lua măsuri împotriva acestor servicii.

Amendamentul 2*Considerentul 9*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Pentru a permite publicului, inclusiv părinților și copiilor, să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la conținutul care urmează să fie urmărit, este necesar ca furnizorii de servicii mass-media audiovizuale să ofere informații suficiente referitoare la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor. Acest lucru ar putea fi realizat, de exemplu, prin intermediul unui sistem de descriptori de conținut care să indice natura conținutului. Descriptorii de conținut ar putea fi furnizați prin mijloace scrise, grafice sau acustice.	Pentru a permite publicului, inclusiv părinților și copiilor, să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la conținutul care urmează să fie urmărit, este necesar ca furnizorii de servicii mass-media audiovizuale să ofere informații suficiente referitoare la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor. Acest lucru ar putea fi realizat, de exemplu, prin intermediul unui sistem de descriptori de conținut care să indice natura conținutului. Descriptorii de conținut ar putea fi furnizați prin mijloace scrise, grafice și /sau acustice.

Expunere de motive

Cu cât furnizorii de servicii mass-media audiovizuale vor folosi mijloace mai diferite pentru a descrie un conținut, cu atât acest conținut va fi mai vizibil și mai susceptibil de a fi remarcat, ceea ce va permite atingerea cu mai mare siguranță a obiectivului acestuia.

Amendamentul 3*Considerentul 17*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Regula conform căreia un produs nu ar trebui să fie scos în mod exagerat în evidență s-a dovedit dificil de aplicat în practică. De asemenea, această regulă restricționează dezvoltarea poziționării de produse care, prin definiție, implică un anumit grad de expunere accentuată pentru a putea genera valoare. Prin urmare, cerințele privind programele care conțin poziționări de produse ar trebui să se axeze pe informarea clară a publicului cu privire la existența poziționării de produse și pe asigurarea faptului că independența editorială a furnizorului de servicii mass-media audiovizuale nu este afectată.	Regula conform căreia un produs nu ar trebui să fie scos în mod exagerat în evidență s-a dovedit dificil de aplicat în practică. De asemenea, această regulă restricționează dezvoltarea poziționării de produse care, prin definiție, implică un anumit grad de expunere accentuată pentru a putea genera valoare. Prin urmare, cerințele privind programele care conțin poziționări de produse ar trebui să se axeze pe informarea publicului în mod clar și ușor accesibil cu privire la existența poziționării de produse și pe asigurarea faptului că independența editorială a furnizorului de servicii mass-media audiovizuale nu este afectată.

Expunere de motive

Comitetul European al Regiunilor consideră că este important că nu numai conținutul informațiilor, ci și accesibilitatea lor permite stabilirea clară a faptului că programul include o poziționare de produse.

Amendamentul 4*Considerentul 30*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>În ce privește conținuturile online, din a doua jumătate a anilor 1990, Uniunea Europeană a conferit un rol important instrumentelor fără caracter juridic (a se vedea, în special, Recomandarea Consiliului din 24 septembrie 1998 privind protecția minorilor și a demnității umane și Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind protecția minorilor și a demnității umane, precum și dreptul la replică în legătură cu competitivitatea industriei europene de servicii de informare audiovizuale și online). Aceste instrumente, și anume serviciile de linie telefonică de urgență, sistemele de control al vârstei, clasificarea conținuturilor și sistemele de control parental sunt, de asemenea, eficiente pentru a reglementa conținuturile publicate pe platformele de partajare a materialelor video. Serviciile de linie telefonică de urgență reprezintă un mijloc important și răspândit de protecție a minorilor, scopul lor fiind să ofere posibilitatea de a face plângere, în mod simplu și ușor accesibil pentru utilizator, precum și de a avea grijă, în caz de nerespectare a obligațiilor, ca autoritățile responsabile să fie informate. Sistemele de control al vârstei oferă un nivel de protecție adecvat în special atunci când vârsta utilizatorului este verificată prin intermediul datelor care figurează pe documentul de identitate disponibil exclusiv pentru un utilizator adult, prin intermediul unei certificări credibile a vârstei provenite de la un terț sau prin date biometrice. Clasificarea conținuturilor de către utilizatorii înșiși (părinți) sau de către organismele de certificare, pe baza a diverse criterii – violență, sex, jocuri de noroc, limbaj vulgar etc. – permite clasificarea conținutului disponibil pe platformele de partajare a materialelor video în diferite categorii, ceea ce slujește drept bază pentru limitarea accesului la astfel de conținuturi. Sistemele de control parental le permit părinților să limiteze accesul copiilor lor minori la internet, grație unor liste de conținuturi adaptate minorilor, sau prin filtrarea conținuturilor nocive pentru copii.</i>

Expunere de motive

Noul articol 28a al directivei îi obligă pe operatorii de platforme de partajare a materialelor video să ia măsuri adecvate în ce privește protecția minorilor și interzicerea conținuturilor care incită la ură. Serviciile de linie telefonică de urgență, sistemele de control al vârstei, clasificarea conținuturilor și sistemele de control parental trebuie avute în vedere ca măsuri adecvate. Având în vedere rapiditatea evoluției tehnice, conținutul acestor măsuri nu poate face obiectul unor norme juridice detaliate. Cu toate acestea, ar fi util, pentru a se garanta o interpretare uniformă a directivei de către prestatorii de servicii și autoritățile de reglementare responsabile, ca printre considerentele directivei să fie introduse câteva fraze explicative cu privire la diversele măsuri.

Amendamentul 5*Considerentul 38*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a impune obligații pentru a garanta vizibilitatea și accesibilitatea conținutului de interes general în cadrul obiectivelor de interes general definite, cum ar fi pluralismul mass-mediei, libertatea de exprimare și diversitatea culturală. Aceste obligații ar trebui să fie impuse numai în cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii. În această privință, statele membre ar trebui în special să analizeze necesitatea unei intervenții de reglementare în raport cu rezultatele forțelor pieței. În cazul în care statele membre decid să impună norme privind vizibilitatea, acestea ar trebui să impună doar obligații proporționale întreprinderilor, din considerații ce țin de interesul public legitim.	Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a impune obligații pentru a garanta vizibilitatea și accesibilitatea conținutului de interes general în cadrul obiectivelor de interes general definite, cum ar fi pluralismul mass-mediei, libertatea de exprimare și diversitatea culturală. Aceste obligații ar trebui să fie impuse numai în cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii. În această privință, statele membre ar trebui în special să analizeze necesitatea unei intervenții de reglementare în raport cu rezultatele forțelor pieței, lipsa de transparență în ce privește regimul de proprietate a mass-media, concentrarea acesteia și conflictele de interese. În cazul în care statele membre decid să impună norme privind vizibilitatea, acestea ar trebui să impună doar obligații proporționale întreprinderilor, din considerații ce țin de interesul public legitim.

Amendamentul 6*Articolul 1 alineatul (5)*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(5) Articolul 4 se modifică după cum urmează: [...] (d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text: „(7) Statele membre încurajează coreglementarea și autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită adoptate la nivel național în domeniile coordonate de prezenta directivă în măsura permisă de sistemele lor juridice. Aceste coduri trebuie să fie concepute astfel încât să fie larg acceptate de principalele părți interesate din statele membre în cauză. Codurile de conduită își stabilesc în mod clar și neechivoc obiectivele. Acestea prevăd că realizarea obiectivelor pe care le vizează este monitorizată și evaluată în mod regulat, transparent și independent. Codurile prevăd dispoziții privind asigurarea efectivă a respectării normelor, inclusiv, atunci când este cazul, sancțiuni eficace și proporționale. Proiectele de coduri de conduită ale Uniunii menționate la articolul 6a alineatul (3) și la articolul 9 alineatele (2) și (4), precum și modificările sau extinderile codurilor de conduită ale Uniunii aflate în vigoare sunt înaintate Comisiei de către semnarii acestor coduri. Comisia poate solicita ERGA să emită un aviz privind proiectele, modificările sau extinderile acestor coduri. Comisia poate publica aceste coduri, după caz.”	(5) Articolul 4 se modifică după cum urmează: [...] (d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text: „(7) Statele membre încurajează coreglementarea și autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită adoptate la nivel național în domeniile coordonate de prezenta directivă în măsura permisă de sistemele lor juridice. Aceste coduri trebuie să fie concepute astfel încât să fie larg acceptate de principalele părți interesate din statele membre în cauză. Codurile de conduită își stabilesc în mod clar și neechivoc obiectivele. Acestea prevăd că realizarea obiectivelor pe care le vizează este monitorizată și evaluată în mod regulat, transparent și independent. Codurile prevăd dispoziții privind asigurarea efectivă a respectării normelor, inclusiv, atunci când este cazul, sancțiuni eficace și proporționale. Proiectele de coduri de conduită ale Uniunii menționate la articolul 6a alineatul (3) și la articolul 9 alineatele (2) și (4), precum și modificările sau extinderile codurilor de conduită ale Uniunii aflate în vigoare sunt înaintate Comisiei de către semnarii acestor coduri. Comisia solicită ERGA să emită un aviz privind proiectele, modificările sau extinderile acestor coduri. Comisia publică aceste coduri.”

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 7*Articolul 1 alineatul (7)*

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	Se introduce următoarea literă (e) la articolul 5: „(e) identitatea proprietarilor efectivi ai societății furnizoare de servicii mass-media, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului.”

Expunere de motive

Din punctul de vedere al punerii în aplicare a directivei, este de importanță crucială să se dispună de informații cu privire la persoanele fizice sau juridice care au o influență determinantă asupra funcționării furnizării serviciilor și asupra deciziilor furnizorului de servicii mass-media, fie în virtutea dreptului de proprietate, fie a dreptului de vot sau a altor drepturi de care dispun în temeiul unui acord. Amendamentul, care dorește să facă posibilă identificarea acestor persoane și organizații, face trimitere la Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului. Transparența în ce privește proprietatea furnizorilor de media este, de asemenea, o condiție indispensabilă a punerii în aplicare a libertății presei.

Amendamentul 8*Articolul 1 alineatul (10)*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
10. Articolul 7 se elimină.	

Expunere de motive

Articolul 7 din actuala directivă se elimină, dat fiind că propunerea de act european privind accesibilitatea stabilește deja cerințe comune de accesibilitate mai stricte pentru furnizorii de servicii mass-media. Însă actul legislativ european cu privire la accesibilitate la care se face referire nu a fost încă adoptat, și nu este de dorit situația în care directiva nu ar mai face referire la accesibilitate într-o perioadă în care noul act european privind accesibilitatea nu a fost încă adoptat (sau transpus la nivelul statelor membre). Atât timp cât propunerea de act legislativ european privind accesibilitatea nu a fost transpusă în legislația fiecărui stat membru, Comitetul European al Regiunilor nu este de acord cu eliminarea articolului 7.

Amendamentul 9*Articolul 1 alineatul (11)*

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(11) Articolul 9 se modifică după cum urmează: (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:	(11) Articolul 9 se modifică după cum urmează: (a) alineatul (1) litera (e) se înlocuiește cu următorul text: „comunicațiile audiovizuale destinate comercializării de băuturi alcoolice nu vizează în mod special minorii, evită orice expunere a minorilor și nu încurajează consumul excesiv al băuturilor respective;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
„(2) Statele membre și Comisia încurajează elaborarea unor coduri de conduită de autoreglementare și coreglementare referitoare la comunicările comerciale audiovizuale inadecvate care însoțesc programele al căror public îl constituie într-o proporție semnificativă copiii sau care sunt incluse în aceste programe, privind produsele alimentare și băuturile care conțin nutrienți și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri. Aceste coduri ar trebui utilizate pentru a reduce în mod eficace expunerea minorilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produsele alimentare și băuturile cu un conținut ridicat de sare, zaharuri sau grăsimi ori care nu corespund în alt mod orientărilor în materie de nutriție de la nivel național sau internațional. Aceste coduri ar trebui să prevadă pentru comunicările comerciale audiovizuale interdicția de a scoate în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi. Comisia și ERGA încurajează schimbul de cele mai bune practici privind sistemele de autoreglementare și coreglementare în întreaga Uniune. Dacă este cazul, Comisia facilitează elaborarea unor coduri de conduită ale Uniunii.”; se introduc următoarele alineate (3) și (4): „(3) Statele membre și Comisia încurajează elaborarea unor coduri de conduită de autoreglementare și coreglementare privind comunicările comerciale audiovizuale inadecvate pentru băuturile alcoolice. Aceste coduri ar trebui utilizate pentru a limita în mod eficace expunerea minorilor la comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturile alcoolice. (4) Comisia și ERGA încurajează schimbul de cele mai bune practici privind sistemele de autoreglementare și coreglementare în întreaga Uniune. Dacă se consideră că acest lucru este oportun, Comisia facilitează elaborarea unor coduri de conduită ale Uniunii.”	(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text: „(2) Statele membre și Comisia încurajează elaborarea unor coduri de conduită de autoreglementare și coreglementare referitoare la comunicările comerciale audiovizuale inadecvate care însoțesc programele al căror public îl constituie într-o proporție semnificativă copiii sau care sunt incluse în aceste programe, le precedă sau le urmează imediat, privind produsele alimentare și băuturile care conțin nutrienți și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri. Aceste coduri ar trebui utilizate pentru a reduce în mod eficace expunerea minorilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produsele alimentare și băuturile cu un conținut ridicat de sare, zaharuri sau grăsimi ori care nu corespund în alt mod orientărilor în materie de nutriție de la nivel național sau internațional. Aceste coduri ar trebui să prevadă pentru comunicările comerciale audiovizuale interdicția de a scoate în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi. Comisia și ERGA încurajează schimbul de cele mai bune practici privind sistemele de autoreglementare și coreglementare în întreaga Uniune. Dacă este cazul, Comisia facilitează elaborarea unor coduri de conduită ale Uniunii.”; (c) se introduc următoarele alineate (3) și (4): „(3) Statele membre și Comisia încurajează elaborarea unor coduri de conduită de autoreglementare și coreglementare privind comunicările comerciale audiovizuale inadecvate pentru băuturile alcoolice. Aceste coduri ar trebui utilizate pentru a limita în mod eficace expunerea minorilor la comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturile alcoolice. (4) Comisia și ERGA încurajează schimbul de cele mai bune practici privind sistemele de autoreglementare și coreglementare în întreaga Uniune. Dacă se consideră că acest lucru este oportun, Comisia facilitează elaborarea unor coduri de conduită ale Uniunii.”

Expunere de motive

Lărgirea domeniului de aplicare a protecției minorilor.

Amendamentul 10**Articolul 1 alineatul (15)**

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(15) Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text: <i>„Articolul 13</i> (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere aflați sub jurisdicția lor alocă cel puțin 20 % din cataloagele lor operelor europene și garantează scoaterea în evidență a acestor opere. [...] (5) Statele membre acordă derogări de la cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) pentru furnizorii cu o cifră de afaceri redusă sau cu niveluri scăzute de audiență ori dacă sunt întreprinderi mici și microîntreprinderi. Statele membre pot, de asemenea, să acorde derogări de la cerințele respective în cazurile în care acestea ar fi imposibil de respectat sau nejustificate, dată fiind natura ori tema serviciilor mass-media audiovizuale la cerere.”	(15) Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text: <i>„Articolul 13</i> (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere aflați sub jurisdicția lor prezintă în cataloagele lor opere europene competitive în proporție de cel puțin 20 % din durata totală a programelor pe care le furnizează și garantează scoaterea în evidență a acestor opere, asigurându-se că acestea figurează în poziții vizibile și sunt ușor de regăsit în cataloagele lor. [...] (5) Statele membre acordă derogări de la cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) pentru furnizorii (inclusiv administrațiile locale care au în proprietate servicii media audiovizuale) cu o cifră de afaceri redusă sau cu niveluri scăzute de audiență, dacă aceștia sunt furnizori locali sau regionali ori dacă sunt întreprinderi mici și microîntreprinderi. Statele membre pot, de asemenea, să acorde derogări de la cerințele respective în cazurile în care acestea ar fi imposibil de respectat sau nejustificate, dată fiind natura ori tema serviciilor mass-media audiovizuale la cerere.”

Expunere de motive

Adăugirea de la alineatul (1) intenționează să clarifice această dispoziție.

În ce privește adăugirea de la alineatul (5), trebuie observat că în anumite state membre, canalele de televiziune locale, de exemplu, nu fac parte din categoria întreprinderilor mici și a microîntreprinderilor, întrucât se află în proprietatea primăriei. Acestea pot, prin urmare, să fie considerate întreprinderi mijlocii sau mari, și trebuie deci diferențiate de celelalte elemente ale acestei liste.

Amendamentul 11**Articolul 1 alineatul (16)**

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(16) La articolul 20 alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text: „Transmisia filmelor realizate pentru televiziune (cu excepția seriilor, a serialelor și a documentarelor), a operelor cinematografice și a programelor de știri poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată pentru fiecare perioadă programată de cel puțin 20 de minute.”	La articolul 20 alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text: „Transmisia filmelor realizate pentru televiziune (cu excepția seriilor, a serialelor și a documentarelor), a operelor cinematografice și a programelor de știri poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată pentru fiecare perioadă programată de cel puțin 30 de minute.”

Expunere de motive

În ce privește transmisia filmelor realizate pentru televiziune (cu excepția seriilor, a serialelor și a documentarelor), a operelor cinematografice și a programelor de știri, textul directivei în vigoare prevede posibilitatea întreruperii transmisiunii cu calupuri de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată pentru fiecare perioadă programată de cel puțin 30 de minute. Comitetul European al Regiunilor propune totuși să nu se reducă această veche limită de 30 de minute, având în vedere că această întrerupere împiedică, în mare măsură, audiența să se bucure pe deplin de opera cinematografică, stricând experiența telespectatorului.

Amendamentul 12

Articolul 1 alineatul (17)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	(17) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text: Articolul 22 Publicitatea prin televiziune și teleshoppingul pentru băuturi alcoolice trebuie să respecte următoarele criterii: (a) nu-i vizează în mod special pe minori, evită orice expunere a acestora și în special nu prezintă minori consumând astfel de băuturi; (b) nu sunt prezentate în cursul, imediat înaintea sau după programele referitoare la o manifestare sportivă, cu efect în termen de cinci (5) ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive; (c) nu corelează alcoolul cu îmbunătățirea performanței fizice sau a condusului; (d) nu creează impresia că alcoolul contribuie la succesul social sau sexual; (e) nu pretind că alcoolul posedă calități terapeutice sau că este un stimulent, un sedativ sau un mijloc de rezolvare a conflictelor personale; (f) nu încurajează consumul de alcool și nu prezintă abținerea sau moderația într-o lumină negativă; (g) nu scot în evidență conținutul ridicat de alcool drept atribut pozitiv al băuturilor.

Expunere de motive

Probele științifice arată o corelație între expunerea la marketingul produselor alcoolice și consumul ridicat de alcool în rândul tinerilor. Evenimentele sportive trebuie considerate programe care se adresează copiilor. Prin urmare, ar trebui să se interzică publicitatea pentru alcool, luând totodată în considerare, pe termen scurt și mediu, contractele de sponsorizare în curs.

Amendamentul 13*Articolul 1 alineatul (19)*

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(19) Se introduce următorul capitol IXa: „CAPITOLUL IXa — DISPOZIȚII APLICABILE SERVICIILOR DE PLATFORMĂ DE PARTAJARE A MATERIALELOR VIDEO <i>Articolul 28a</i> (1) [...] (7) Comisia și ERGA încurajează furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să facă schimb de cele mai bune practici privind sistemele de coreglementare în întreaga Uniune. <i>Dacă este cazul</i>, Comisia facilitează elaborarea unor coduri de conduită ale Uniunii.” [...]	(19) Se introduce următorul capitol IXa: CAPITOLUL IXa — „DISPOZIȚII APLICABILE SERVICIILOR DE PLATFORMĂ DE PARTAJARE A MATERIALELOR VIDEO <i>Articolul 28a</i> (1) [...] (7) Comisia și ERGA încurajează furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să facă schimb de cele mai bune practici privind sistemele de coreglementare în întreaga Uniune. Comisia facilitează elaborarea unor coduri de conduită ale Uniunii, <i>în special elaborând și publicând modele de coduri.</i> [...]

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 14*Articolul 1 alineatul (21)*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(21) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text: <i>„Articolul 30</i> (1) [...] (6) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare independente au bugete anuale separate. Bugetele se fac publice. Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile naționale de reglementare au resursele financiare și umane adecvate pentru a-și putea îndeplini sarcinile care le sunt încredințate și pentru a participa în mod activ și a contribui la ERGA. (7) Statele membre se asigură că la nivel național există mecanisme eficace în temeiul cărora orice utilizator sau furnizor de servicii mass-media ori de platforme de partajare a materialelor video care este afectat de o decizie a unei autorități naționale de reglementare are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziei respective în fața unui organism competent să soluționeze calea de atac. Organismul competent să soluționeze calea de atac este independent de părțile implicate în calea de atac.	(21) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text: <i>„Articolul 30</i> (1) [...] (6) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare independente au bugete anuale separate. Bugetele <i>sunt suficient de detaliate și</i> se fac publice. Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile naționale de reglementare au resursele financiare și umane adecvate pentru a-și putea îndeplini sarcinile care le sunt încredințate și pentru a participa în mod activ și a contribui la ERGA. (7) Statele membre se asigură că la nivel național există mecanisme eficace în temeiul cărora orice utilizator sau furnizor de servicii mass-media ori de platforme de partajare a materialelor video care este afectat de o decizie a unei autorități naționale de reglementare are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziei respective în fața unui organism competent să soluționeze calea de atac. Organismul competent să soluționeze calea de atac este independent de părțile implicate în calea de atac.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Acest organism competent să soluționeze calea de atac, care ar trebui să fie o instanță, dispune de expertiza corespunzătoare pentru a-și putea îndeplini funcțiile în mod eficace. Statele membre se asigură că elementele cauzei sunt luate în considerare în mod corespunzător și că există un mecanism eficace de exercitare a unei căi de atac. Până la soluționarea căii de atac, se aplică decizia autorității naționale de reglementare, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern.”;	Acest organism competent să soluționeze calea de atac, care ar trebui să fie o instanță, dispune de expertiza corespunzătoare pentru a-și putea îndeplini funcțiile în mod eficace. Statele membre se asigură că elementele cauzei sunt luate în considerare în mod corespunzător și că există un mecanism eficace de exercitare a unei căi de atac. Până la soluționarea căii de atac, se aplică decizia autorității naționale de reglementare, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern. (8) Aplicarea independenței autorităților de reglementare naționale, în special în ce privește prima teză de la alineatul (2), este supravegheată și evaluată, în conformitate cu articolul 4, alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007, de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, la solicitarea Comisiei. În cadrul acestei analize, care are loc la intervale de doi ani, modul de funcționare și activitățile autorităților de reglementare naționale sunt examinate cu concursul unei game cât mai largi de părți interesate. Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene stabilește criteriile care stau la baza analizei sale, în urma unei consultări publice. Rezultatele analizei sunt făcute publice.

Expunere de motive

Alineatul (6): bugetele făcute publice trebuie să conțină date suficient de complete și detaliate pentru a reflecta corect structura veniturilor și cheltuielilor autorității de reglementare naționale independente. Un buget destul de detaliat este de natură să garanteze faptul că autoritatea de reglementare națională independentă răspunde cerințelor de transparență.

Noul alineat (8): dispozițiile articolului 30 privitoare la organizarea și finanțarea autorităților de reglementare naționale constituie garanții importante ale independenței acestora. Însă îndeplinirea criteriilor stabilite în prima teză a alineatului (2) din articolul 30 are de-a face numai cu activitățile reale, cu deciziile și cu funcționarea transparentă a autorităților de reglementare. Din această perspectivă, este necesar să fie pus în practică, la scara Uniunii, un sistem de supraveghere care să analizeze nu numai modalitățile de funcționare a autorităților de reglementare și cadrul legislativ care li se aplică, ci și activitățile lor, făcând aceste analize accesibile publicului. Pe baza acestor evaluări, am dispune de date obiective comparabile cu privire la măsura în care diversele legislații ale statelor membre asigură nivelul de independență capabil să definească pluralismul mass-media, diversitatea culturală, protecția consumatorului, piața internă și punerea în aplicare a concurenței loiale, aspecte menționate la alineatul (2).

Natura și amploarea analizelor necesită să se țină cont, la elaborarea lor, de cunoștințele, experiențele și punctele de vedere ale unei game cât mai largi de actori ai autorităților publice, ai pieței de mass-media, ai societății civile și ai mediului universitar.

Rezultatele acestei supravegheri nu au consecințe juridice directe. Cu toate acestea, rezultatele acestor controale i-ar putea furniza Comisiei informații care pot revela, dacă este cazul, lacune în transpunerea articolului 30 și, astfel, servi drept bază pentru proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

Amendamentul 15*Articolul 1 alineatul (22)*

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(22) Se introduce următorul articol 30a: <i>„Articolul 30a</i> (1) Se instituie Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA). (2) Acesta este compus din autoritățile naționale de reglementare independente în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale. Aceste autorități sunt reprezentate de șefii sau de reprezentanții la nivel înalt desemnați ai autorității naționale de reglementare, având ca principală responsabilitate supravegherea serviciilor mass-media audiovizuale sau, în cazurile în care nu există o autoritate națională de reglementare, de alți reprezentanți, aleși conform procedurilor lor. Un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile grupului. (3) ERGA are următoarele sarcini: (a) să consilieze și să asiste Comisia în activitatea sa de asigurare a unei puneri în aplicare coerente în toate statele membre a cadrului de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale; (b) să consilieze și să asiste Comisia în privința oricărui aspect legat de serviciile mass-media audiovizuale care țin de competența Comisiei. În cazul în care acest lucru este justificat pentru a consilia Comisia cu privire la anumite aspecte, grupul se poate consulta cu participanții la piață, cu consumatorii și cu utilizatorii finali, în vederea colectării informațiilor necesare; (c) să asigure schimbul de experiență și de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale; (d) să coopereze și să furnizeze membrilor săi informațiile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în special în ceea ce privește articolele 3 și 4; (e) să emită avize, la solicitarea Comisiei, cu privire la aspectele prevăzute la articolul 2 alineatul (5b), la articolul 6a alineatul (3) și la articolul 9 alineatele (2) și (4), precum și cu privire la orice aspect referitor la serviciile mass-media audiovizuale, în special în materie de protecție a minorilor și instigare la ură.	(22) Se introduce următorul articol 30a: <i>„Articolul 30a</i> (1) Se instituie Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA). (2) Acesta este compus din autoritățile naționale de reglementare independente în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale. Aceste autorități sunt reprezentate de șefii sau de reprezentanții la nivel înalt desemnați ai autorității naționale de reglementare, având ca principală responsabilitate supravegherea serviciilor mass-media audiovizuale sau, în cazurile în care nu există o autoritate națională de reglementare, de alți reprezentanți, aleși conform procedurilor lor. Un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile grupului. (3) ERGA are următoarele sarcini: (a) să consilieze și să asiste Comisia în activitatea sa de asigurare a unei puneri în aplicare coerente în toate statele membre a cadrului de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale; (b) să consilieze și să asiste Comisia în privința oricărui aspect legat de serviciile mass-media audiovizuale care țin de competența Comisiei. În cazul în care acest lucru este justificat pentru a consilia Comisia cu privire la anumite aspecte, grupul se poate consulta cu participanții la piață, cu consumatorii și cu utilizatorii finali, în vederea colectării informațiilor necesare; (c) să asigure schimbul de experiență și de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale; (d) să coopereze și să furnizeze membrilor săi informațiile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în special în ceea ce privește articolele 3 și 4; (e) să emită avize, la solicitarea Comisiei, cu privire la aspectele prevăzute la articolul 2 alineatul (5b), la articolul 6a alineatul (3) și la articolul 9 alineatele (2) și (4), precum și cu privire la orice aspect referitor la serviciile mass-media audiovizuale, în special în materie de protecție a minorilor și instigare la ură;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	(f) <i>să vegheze la schimbul de experiență și de bune practici în ce privește educația pentru media, în special în ce privește activitățile de sprijinire, de cercetare, de sensibilizare, de coordonare și de analiză ale autorităților naționale de reglementare independente, precum și formele de cooperare între autoritățile naționale de reglementare, furnizorii de servicii mass-media și instituțiile de învățământ.</i>
(4) Comisia este împuternicită să adopte, printr-un act de punere în aplicare, regulamentul de procedură al ERGA.”	(4) Comisia este împuternicită să adopte, printr-un act de punere în aplicare, regulamentul de procedură al ERGA.”

Expunere de motive

Stabilirea unui obiectiv de dezvoltare a educației pentru media este indispensabilă pentru a se atinge obiectivele de reglementare ale directivei, și anume instituirea unei reglementări capabile să răspundă provocărilor sistemului mediatic digital. Statele membre au realizat progrese importante în dezvoltarea educației pentru media. Difuzarea rezultatelor promovează eficient dezvoltarea instrumentelor și a metodelor utilizate, precum și elaborarea de soluții la nivel european.

În mai multe state membre, autoritățile de reglementare a mass-media joacă un rol important în dezvoltarea educației pentru media: ele participă, printre altele, la cercetarea care stă la baza acestor evoluții, sprijină financiar programele care vizează îmbunătățirea educației pentru media și contribuie, prin campanii de informare, la creșterea nivelului de educație pentru media. În plus, ele pot să aibă o funcție esențială în coordonarea dintre actorii și sectoarele vizate, precum și în măsurarea și evaluarea rezultatelor obținute. Schimbul de experiențe și de bune practici poate mări maturitatea și eficacitatea acțiunii autorităților de reglementare a mass-media în ce privește dezvoltarea competențelor mediatice.

Dezvoltarea educației pentru media este o responsabilitate comună a autorităților de reglementare naționale independente, a furnizorilor de mass-media și a instituțiilor de învățământ. Directiva trebuie să promoveze această cooperare fără a-și depăși competențele de reglementare.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Observații generale

1. salută revizuirea Directivei privind serviciile mass-media audiovizuale, precum și faptul că Comisia Europeană a considerat interesante mai multe dintre propunerile formulate în avizul Comitetului Regiunilor pe această temă din 2015;
2. întâmpină cu satisfacție modificarea vizând derogările de la principiul țării de origine, care permit, în cadrul unor proceduri mai clare și mai simple, să se țină seama de interesele țării de destinație;
3. regretă totuși că noua directivă nu ține seama de dimensiunea regională în modul recomandat anterior de Comitetul Regiunilor, care ar contribui la valorizarea identităților culturale europene, a coproducțiilor transfrontaliere în cadrul Uniunii Europene și a inovațiilor creative locale;
4. insistă totodată asupra necesității de a asocia autoritățile locale și regionale la punerea în aplicare a directivei, întrucât aceste instanțe au un rol foarte important în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale. În mai multe state membre, unele dintre acestea sunt proprietare de servicii mass-media, ceea ce ar putea face ca acestea să nu fie incluse în categoria întreprinderilor mici și a microîntreprinderilor;
5. reafirmă faptul că independența autorităților de reglementare naționale, atât în raport cu autoritățile publice, cât și cu actorii din domeniul audiovizual și partidele politice, reprezintă un fundament al reglementării mass-media audiovizuale europene, pe care fiecare stat membru este dator să îl asigure cu orice preț și care constituie garanția elementară a diversității de informație și a unei piețe pluraliste a mass-media la nivel european, național, regional și local;

6. salută faptul că directiva revizuită are un domeniu de aplicare în care se înscriu și platformele de partajare a materialelor video, care joacă un rol din ce în ce mai important în rândul furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale;
7. este preocupat de faptul că reglementarea propusă în materie de jurisdicție aplicabilă platformelor de partajare a materialelor video nu clarifică situațiile în care furnizorul nu are niciun interes să-și instaleze sediul pe teritoriul Uniunii Europene, ci acolo de unde poate face ca serviciul să fie disponibil cetățenilor europeni;
8. notează că, în prezent, recomercializarea conținuturilor în afara infrastructurii (servicii OTT), care reprezintă un segment în creștere al pieței de servicii mass-media audiovizuale, are loc într-un cadru juridic opac și invită Comisia să acorde, în reglementarea viitoare cu privire la media și comunicare, și mai ales în momentul revizuirii dispozițiilor referitoare la comunicațiile electronice, o atenție deosebită clarificării situației juridice a acestei practici;
9. dorește să atragă încă o dată atenția Comisiei Europene cu privire la minoritățile lingvistice și culturale, care se lovesc de obstacole atunci când doresc să aibă acces la servicii mass-media audiovizuale în limba proprie;
10. apreciază că este oportun să se țină seama, în diversele proceduri ale ERGA, de dimensiunile regionale ale anumitor chestiuni de reglementare și să fie reflectate principiile teritoriale;

Protecția minorilor

11. salută faptul că directiva revizuită consolidează și armonizează protecția minorilor, așa cum a solicitat Comitetul într-o recomandare precedentă. Solicită în continuare și în mod repetat instituirea unor măsuri de stimulare în favoarea conținuturilor destinate în mod specific și adaptate nevoilor copiilor, precum și stimularea parteneriatelor dintre operatorii audiovizuali și comunitatea educațională în mediul digital;

Educația pentru media

12. reamintește importanța pe care o acordă promovării în mai mare măsură a conținuturilor de educație pentru media, în special pentru noile medii;
13. subliniază că este cazul să se aloce mai multe resurse dezvoltării educației pentru media, pentru ca serviciile mass-media audiovizuale să nu propună doar o ofertă omogenă, ci să reflecte totodată structura și particularitățile regiunilor în plan economic, comercial și cultural;

Libertatea și pluralismul mass-media

14. este preocupat de faptul că propunerea de regulament nu abordează problema transparenței în ce privește regimul de proprietate a mass-media, concentrarea acesteia și conflictele de interese, care au, toate, un impact major asupra pluralismului și libertății mass-media;

Protecția consumatorilor

15. salută faptul că modificarea directivei include o relaxare a normelor referitoare la perioadele publicitare, și mai ales faptul că ea extinde domeniul de aplicare a reglementării la serviciile mass-media audiovizuale cu caracter nelinear;

Promovarea operelor europene

16. este de acord cu faptul că microîntreprinderile și micile întreprinderi nu sunt obligate să contribuie financiar la producerea de opere europene; atrage însă atenția Comisiei că numeroase televiziuni locale și regionale care își difuzează programele pe site-ul de internet sub formă de servicii mass-media audiovizuale la cerere nu intră în această categorie;
17. salută faptul că, în cazul serviciilor la cerere, directiva revizuită garantează condiții echitabile pentru operele europene, care trebuie să constituie o proporție de cel puțin 20 % din cataloagele furnizorilor de astfel de servicii;
18. subliniază că, în ce privește aceste servicii la cerere, cerința de cel puțin 20 % impusă furnizorilor nu este suficientă; este, de asemenea, necesar să se vegheze asupra faptului că aceste opere sunt ușor de găsit și accesibile pentru utilizatori;

Subsidiaritatea și proporționalitatea

19. subliniază că, deși propunerea pare să respecte principiile proporționalității și subsidiarității, abordarea minimei armonizări și mecanismele de cooperare trebuie conservate, ca atare normele propuse privind autoritățile naționale de reglementare trebuie să lase o marjă de manevră suficientă pentru luarea de decizii la nivel național și subnațional.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Plan de acțiune privind integrarea resortisanților din țările terțe

(2017/C 185/08)

Raportor: Karl VANLOUWE (BE-AE), membru al Parlamentului flamand și al Senatului federal din partea Regiunii Flamande

Document de referință: Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Plan de acțiune privind integrarea resortisanților țărilor terțe

COM(2016) 377 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Cadrul general și principii de bază

1. salută Planul de acțiune prezentat de Comisia Europeană cu privire la integrarea resortisanților țărilor terțe⁽¹⁾ în contextul diversității din ce în ce mai mari a societăților europene și al necesității de a-i integra pe aceștia pe deplin în mediul nostru social și subliniază importanța integrării, ca proces bidirecțional care îi implică atât pe resortisanții unor țări terțe, cât și pe membrii societății-gazdă;
2. consideră că integrarea trebuie percepută ca proces dinamic, interactiv și limitat în timp, care să permită resortisanților țărilor terțe să se integreze pe deplin în societatea gazdă și pe piața forței de muncă, să se alăture comunității-gazdă într-o poziție de autonomie, să permită interacțiunea și să încurajeze participarea la viața acestei comunități;
3. subliniază că integrarea este o competență a statelor membre, astfel cum prevede Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene⁽²⁾ (TFUE), care permite instituirea de măsuri la nivel european pentru încurajarea și sprijinirea acțiunii statelor membre, cu scopul de a favoriza integrarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul lor, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre; solicită să se depună în continuare eforturi de monitorizare a principiului subsidiarității și reamintește că acțiunile statelor membre în acest domeniu trebuie să fie în conformitate cu acquis-ul UE, inclusiv cu principiile fundamentale comune ale politicii de integrare a imigranților în UE;
4. reamintește că o politică propriu-zisă de integrare este cea realizată la nivelul politic cel mai aproape de cetățeni. De aceea se recomandă adoptarea unei abordări a guvernanței pe mai multe niveluri, cu un accent special pe autoritățile locale și regionale, deoarece acestea sunt în contact direct cu provocările și șansele care derivă din procesul de integrare;
5. în cadrul dezbaterii politice, atrage atenția asupra importanței utilizării unei terminologii corecte cu privire la diferite categorii de nou-veniți. Planul de acțiune se referă doar la nou-veniții (migranți, refugiați și beneficiari de protecție subsidiară) care sunt resortisanți ai țărilor terțe și care au rezidență legală în UE. Resortisanții statelor membre ale UE ai căror părinți sau bunici provin dintr-o țară terță și resortisanții UE care și-au exercitat dreptul la liberă circulație și membrii familiilor acestora sunt, prin urmare, excluși din acest plan de acțiune;
6. subliniază că integrarea, ca domeniu de intervenție politică, nu poate exista în mod izolat, atingând, prin definiție, diferite domenii politice tradiționale, precum educația, ocuparea forței de muncă, protecția socială, sănătatea, asigurarea de locuințe etc.; prin urmare, politicile de integrare ar trebui să fie puse în aplicare în mod orizontal, acordând atenție deosebită provocărilor și oportunităților de integrare inerente fiecărui domeniu de acțiune politică;
7. reamintește că integrarea este un proces bidirecțional, care ar trebui să ofere un cadru de drepturi și obligații atât pentru resortisanții țărilor terțe, cât și pentru comunitatea-gazdă; ambele părți trebuie să își asume responsabilitățile;

⁽¹⁾ COM(2016) 377 final.

⁽²⁾ A se vedea TFUE, articolul 79 alineatul (4).

8. subliniază că integrarea ar trebui în mod ideal să reprezinte rezultatul unei politici privind azilul și migrația și că planul de acțiune trebuie, prin urmare, să fie disociat, printre altele, de propunerile Comisiei Europene privind sistemul european comun de azil ⁽³⁾ și de noul cadru de parteneriat cu țările terțe în contextul Agendei europene privind migrația ⁽⁴⁾;

9. conștient de faptul că munca contribuie în mod esențial la integrarea socială a resortisanților țărilor terțe, dorește să sublinieze legătura intrinsecă a acestora cu „Cartea albastră” menționată în propunerea Comisiei referitoare la migrația legală, ce propune revizuirea Directivei privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe în vederea ocupării unor locuri de muncă cu înaltă calificare ⁽⁵⁾;

Provocări și oportunități legate de integrare

10. este de acord cu analiza Comisiei, conform căreia neintegrarea ar însemna o pierdere enormă, atât pentru resortisanții țărilor terțe, cât și pentru comunitatea-gazdă; costurile sociale și economice cauzate de neintegrare pot depăși chiar investițiile în politicile de integrare și potențialul intrinsec al acestora;

11. este convins că o politică de integrare reușită este una dintre condițiile necesare pentru a remedia performanțele relativ mai mici ale resortisanților țărilor terțe pe piața muncii, în educație, la nivel de venituri, locuințe, sănătate, participare civică și coeziune socială, așa cum arată indicatorii OCDE ⁽⁶⁾;

12. sprijină apelul Comisiei în favoarea unei abordări mai adaptate și este convins că politicile de integrare trebuie să acorde o mai mare atenție diversității care există în cadrul diferitelor grupuri de resortisanți ai țărilor terțe și nevoilor diferite ale acestora. O politică de integrare adecvată este deci una adaptată la nevoile individuale, fără a pleca de la principiul soluției uniforme („one size fits all”). Trebuie să se țină seama, printre altele, de competențele lingvistice, de fundalul cultural, nivelul de educație, durata preconizată de ședere, motivul emigrării, competențele, experiența de muncă, eventuale traume suferite, etc. Autoritățile locale și regionale sunt în măsură să răspundă acestor disparități semnificative între resortisanții țărilor terțe și nevoilor specifice cu care ei se confruntă, putând oferi în acest sens o platformă pentru schimbul de cunoștințe și experiență. În acest context, Comitetul Regiunilor dorește să reamintească bunele practici în care parcursurile de integrare și integrare cetățenească sunt elaborate din perspectivă individuală, fiind adaptate la nevoile resortisanților țărilor terțe;

13. salută poziția exprimată de Comisie și de Parlamentul European ⁽⁷⁾, conform căreia politicile de integrare în general și integrarea pe piața muncii a refugiaților, în special, nu ar trebui să aibă loc în detrimentul altor politici orientate către alte grupuri vulnerabile existente în comunitatea-gazdă;

Crearea unei societăți bazate pe coeziune

14. subliniază că societatea europeană se bazează pe norme și valori fundamentale, cum ar fi democrația, statul de drept, libertatea de exprimare, libertatea de religie, egalitatea între bărbați și femei, drepturile omului, solidaritatea, toleranța, etc. Salută, de asemenea, faptul că legătura dintre integrare și valorile și standardele europene a fost discutată în cadrul reuniunii Consiliului „Afaceri Generale” din 24 mai 2016 ⁽⁸⁾ referitoare la statul de drept și solicită viitoarelor președinții ale UE (Malta, Estonia) să poarte în continuare acest dialog, menit să contribuie la o înțelegere mai aprofundată – de către statele membre, instituțiile UE, autoritățile locale și regionale și societatea civilă – a protecției acestor norme și valori și a modalităților de a le transforma într-un factor de integrare;

15. este convins că, pentru a avea succes, integrarea, înțelegerea și acceptarea acestor standarde și valori europene este esențială, atât pentru resortisanții țărilor terțe, cât și pentru comunitatea gazdă. Acest lucru este în conformitate cu ideea că politicile de integrare trebuie corelate cu integrarea cetățenească și dezvoltarea unui spirit comunitar și că, prin urmare, la diferitele niveluri, trebuie dezvoltate și sprijinite instrumente adecvate pentru consolidarea înțelegerii reciproce, cu sprijinul adecvat de la nivelul european, care să includă educația civică, atât prin metode clasice, cât și prin forme inovatoare de predare;

⁽³⁾ COM(2016) 272 final; COM(2016) 270 final; COM(2016) 271 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 385 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 378 final.

⁽⁶⁾ „Indicatorii referitori la integrarea imigranților în 2015” OCDE (2015).

⁽⁷⁾ „Integration of refugees needed but not at expense of vulnerable groups” (Integrarea refugiaților este necesară, dar nu în detrimentul grupurilor vulnerabile), comunicat de presă al Parlamentului European, ref.: 20160530STO29645 (2016).

⁽⁸⁾ Document neoficial al Președinției privind reuniunea Consiliului (Afaceri Generale) din 24 mai 2016 – Dialogul privind statul de drept (13 mai 2016).

16. subliniază necesitatea de a îmbunătăți mecanismele menite să sporească, pe de o parte, solidaritatea și cooperarea dintre toate regiunile europene și, pe de altă parte, cooperarea dintre diversele administrații și personalul specializat. Sensibilizarea guvernelor statelor membre competente în materie de azil reprezintă o miză majoră;

17. face referire în acest sens la bunele practici de integrare civică, care oferă resortisanților țărilor terțe cursuri de orientare socială, pentru a-i familiariza într-un mod interactiv cu normele și valorile europene, precum și cu modul de viață al societății-gazdă. Scopul este de a-i sprijini în achiziționarea instrumentelor necesare pentru a deveni pe deplin membri activi ai societății;

18. propune o recenzie a inițiativelor din mai multe state membre ale UE în cadrul cărora se solicită resortisanților unor țări terțe să semneze un angajament sau o declarație de participare la activități prin care aceștia se pot familiariza, între altele, cu normele și valorile fundamentale, analizând modul în care aceste inițiative influențează societatea respectivă, și să împărtășească rezultatele și experiențele cu astfel de sisteme pentru a permite autorităților locale și regionale să profite de acestea; subliniază că nu numai resortisanții țărilor terțe, ci și populația locală ar trebui să-și însușească în mod activ aceste norme și valori fundamentale;

19. reamintește că procesul de integrare este un proces bidirecțional, în cadrul căruia îi revine și țării-gazdă un rol bine definit. În acest sens, comunitățile-gazdă trebuie să ofere resortisanților țărilor terțe posibilitatea de a se implica activ, prin eliminarea barierelor, acces la serviciile de bază și organizarea procesului de integrare, astfel încât resortisanții țărilor terțe să se poată familiariza cu societatea-gazdă în care trăiesc. În special în cazul migrației familiilor, comunitatea-gazdă poate juca un rol important pentru procesul de integrare. Ne referim aici în primul rând la statele membre și autoritățile locale și regionale, dar și la organizațiile neguvernamentale, societatea civilă, sectorul privat, comunitățile religioase sau comunitățile minorităților etnice din țara-gazdă, toți aceștia fiind parteneri-cheie pentru politicile de integrare;

20. subliniază, de asemenea, responsabilitatea tuturor acestor actori în pregătirea societății-gazdă pentru sosirea resortisanților țărilor terțe și stimularea nivelului de acceptare a acestora, insistând asupra importanței unei informări corecte a comunității-gazdă;

Prioritățile politice în sprijinul integrării

Măsuri de efectuat înainte de plecare/sosire

21. este convins că procesul de integrare – pe cât posibil – trebuie să înceapă cât mai curând posibil, chiar din momentul în care persoana respectivă se află încă în țara sa de origine;

22. atrage atenția asupra faptului că cunoașterea limbii țării-gazdă este esențială pentru a se putea integra și că învățarea unei limbi noi durează o perioadă de timp. Astfel, mai multe state membre ale UE efectuează deja cursuri sau teste de limbă înainte de sosirea resortisanților țărilor terțe în țara-gazdă. În acest mod se scurtează cât mai mult posibil perioada în care resortisanții țărilor terțe se află în țara-gazdă fără fie capabili să comunice, ceea ce facilitează interacțiunea cu comunitatea-gazdă. Acest proces nu poate constitui, bineînțeles, o condiție pentru acordarea protecției internaționale refugiaților sau celor îndreptățiți la protecție subsidiară;

23. subliniază că interviurile de admitie cu resortisanții țărilor terțe reprezintă un instrument esențial pentru dezvoltarea unei abordări personalizate, oferind o mai bună înțelegere a așteptărilor resortisanților țărilor terțe și ale societății-gazdă. Aceste interviuri de admitie ar trebui, în măsura posibilului, să se desfășoare în țara de origine, pentru ca, odată ajunși în societatea-gazdă, resortisanții țărilor terțe să se concentreze în totalitate asupra procesului propriu-zis de integrare;

24. subliniază importanța măsurilor de însoțire în cadrul pregătirii societății-gazdă pentru sosirea resortisanților țărilor terțe, în special a comunităților care îi vor găzdui pe refugiați;

Educație

25. salută accentul pus de Comisie pe educație ca unul dintre elementele-cheie pentru o politică de integrare reușită și solicită, în acest sens, eforturi constante pentru a monitoriza respectarea principiului subsidiarității;

26. subliniază că învățarea limbilor oficiale din țara-gazdă ar trebui să aibă prioritate, astfel încât nou-veniții și copiii lor să fie capabili să interacționeze cât mai curând posibil cu societatea gazdă, să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile. Și în acest caz, este important să existe o abordare personalizată pentru educație, pe baza profilului fiecărui resortisant al unei țări terțe și a nevoilor sale specifice;

27. face trimitere la bunele practici (utilizate în învățământul primar și secundar) de primire a resortisanților țărilor terțe care vorbesc o altă limbă; școlile sunt în măsură să ofere o abordare personalizată pentru resortisanții țărilor terțe, fie prin includerea lor într-o clasă separată, fie oferindu-le sprijin suplimentar în clase convenționale sau printr-o combinație a acestor două abordări ⁽⁹⁾;

28. evidențiază bunele practici utilizate pentru depășirea barierelor lingvistice, printre care folosirea traducătorilor și interpreților sociali activi în domeniul educației, care sprijină cadrele didactice și educatorii, astfel încât resortisanții țărilor terțe care nu vorbesc încă limba țării-gazdă să poată interacționa în mod activ cu instituțiile de învățământ frecventate de copiii lor;

29. salută propunerea Comisiei de a analiza în continuare posibilitățile introducerii cursurilor de educație civică în învățământul secundar, ținând seama de necesitatea ca fiecare individ să fie informat cu privire la legislația, cultura, normele și valorile societății și propune ca acest lucru să se aplice și în cazul educației pentru adulți și al formării profesionale;

30. solicită să se acorde o mai mare atenție categoriei de resortisanți ai țărilor terțe cu vârsta între 16 și 18 ani, care se apropie de o vârstă la care educația nu mai are caracter obligatoriu și care, în multe cazuri, încă nu dispun de instrumentele de care au nevoie pentru a începe o formare profesională, a intra în învățământul superior sau a reuși pe piața forței de muncă;

Integrarea pe piața forței de muncă și accesul la formarea profesională

31. salută faptul că integrarea pe piața forței de muncă este una dintre prioritățile Comisiei din perspectiva posibilităților pe care le au resortisanții țărilor terțe de a-și face un loc în societate și a participa la aceasta, având în vedere provocările generate de nivelul foarte scăzut al participării acestora pe piața forței de muncă, în special a femeilor, în raport cu populația țării-gazdă, în general ⁽¹⁰⁾;

32. solicită crearea unor sisteme, eventual pe bază de stagii și de servicii de orientare și de consiliere juridică, care să permită resortisanților țărilor terțe accesul pe piața forței de muncă cât mai rapid posibil. Acest lucru le-ar permite să exerseze limba, prin contactul cu colegii de muncă și, astfel, să-și creeze rețele grație cărora ar putea să obțină un loc de muncă și să se întrețină singuri;

33. în contextul sistemelor de formare și al integrării pe piața forței de muncă, salută măsurile adresate resortisanților unor țări terțe care au depășit vârsta școlarității obligatorii, măsuri menite să-i înzestreze ulterior cu o formare profesională de bază și să le îmbunătățească competențele de învățare;

34. este convins că o migrație bine orientată a forței de muncă poate răspunde provocărilor care rezultă din îmbătrânirea forței de muncă, din nevoia de lucrători cu competențe specifice și din presiunea asupra sistemelor noastre de securitate socială, dar subliniază că primirea și integrarea refugiaților și principiul reîntregirii familiei trebuie privite mai ales ca fiind atât în interesul societății-gazdă, cât și al migrantului, dar și ca având la bază drepturile fundamentale și obligațiile internaționale, și nu să fie descrise, în mod eronat, ca o soluție la problemele de pe piața forței de muncă;

35. recunoaște necesitatea unei evaluări rapide și corecte a competențelor și calificărilor academice și dobândite prin formare ale resortisanților țărilor terțe, ca o condiție prealabilă prioritară pentru a le permite să participe pe piața forței de muncă sau să se pregătească prin activități de formare profesională. Prin urmare, Comitetul așteaptă cu interes, printre altele, propunerile Comisiei în legătură cu Agenda pentru noi competențe în Europa ⁽¹¹⁾;

⁽⁹⁾ <http://www.flanderstoday.eu/education/okan-schools-help-youngsters-feel-home-flanders>.

⁽¹⁰⁾ Eurostat: Migrant integration in the EU labour market (2016).

⁽¹¹⁾ COM(2016) 381 final.

36. subliniază, în legătură cu revizuirea Directivei privind „cartea albastră” ⁽¹²⁾, că economiile europene trebuie să atragă lucrători cu înaltă calificare pentru a ocupa posturi vacante reale;

37. salută reuniunea socială tripartită la nivel înalt, care a avut loc la 16 martie 2016, pentru a discuta despre criza refugiaților, dar solicită contribuții din partea sectorului educației, având în vedere că acesta este un partener în dezbaterile privind integrarea (inclusiv pe piața forței de muncă);

Accesul la servicii de bază

38. reiterează că trebuie făcută o distincție clară între migranți (economici) și refugiați sau beneficiarii de protecție subsidiară, în special în debaterile politice privind accesul la serviciile de bază, deoarece fiecare grup poate avea nevoi diferite și necesită, prin urmare, o abordare fundamental diferită; subliniază însă că necesitatea de a crea condiții pentru o integrare reușită îi privește pe toți resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în UE;

39. subliniază că statelor membre le revine sarcina de a decide cu privire la propriile regimuri de securitate socială și ia act de dezbaterile politice existente în cadrul unora dintre ele, care insistă asupra principiului asigurării, optând, prin urmare, pentru o deschidere treptată a anumitor drepturi sociale, inclusiv pentru resortisanții țărilor terțe, pe baza contribuțiilor plătite;

40. solicită ca, în cadrul sistemului de sănătate, să se acorde o mai mare atenție sănătății mintale, care poate fi extrem de importantă în contextul primirii și integrării refugiaților, în special a copiilor și tinerilor care au trecut prin războaie sau au avut de suferit alte traume;

41. este conștient că statele membre au dreptul de a solicita migranților care nu beneficiază de dreptul la protecție în baza acordurilor internaționale să fie capabili să se întrețină singuri atunci când ajung în societățile-gazdă, fără a face apel la sistemul de securitate socială;

42. afirmă că ar trebui acordată suficientă atenție sectorului locuințelor sociale, indiferent dacă locatarii sunt resortisanți ai unor țări terțe sau nu, să devină suficient de independenți pentru a găsi o locuință pe piața privată de locuințe;

43. constată cu satisfacție poziția Comisiei, conform căreia o politică de integrare nu poate fi pusă în aplicare în detrimentul politicilor care vizează alte grupuri vulnerabile din societatea-gazdă;

Participarea activă și incluziunea socială

44. salută faptul că, la acest capitol al planului său de acțiune, Comisia a prezentat conceptul de cetățenie activă, conform căruia resortisanții din țări terțe nu rămân pentru totdeauna nou-veniți, devenind în schimb cât mai repede cu putință parte integrantă a societăților-gazdă, indiferent de naționalitatea lor; prin urmare, este nevoie nu doar de o politică de integrare, dar și de integrare cetățenească și de dezvoltarea spiritului comunitar;

45. este de acord cu punctul de vedere al Comisiei, conform căruia integrarea nu implică numai cunoașterea limbii țării-gazdă și găsirea unui loc de muncă, ci și un rol activ în cadrul comunității și al societății civile. Acesta este principalul motiv pentru care este important ca integrarea resortisanților țărilor terțe să nu fie oferită sau solicitată doar de factorul politic, ci ca societatea civilă să fie, la rândul ei, implicată în acest sens;

46. consideră că, pe lângă învățarea formală a limbilor oficiale vorbite în societatea-gazdă prin sistemul de învățământ, trebuie să existe și interacțiuni cu societatea civilă, care să ofere resortisanților țărilor terțe un mediu informal pentru a utiliza și exersa aceste limbi noi, permițându-le astfel să se familiarizeze cu limbile oficiale într-un mod foarte practic;

47. este convins, ca și Comisia, că implicarea resortisanților țărilor terțe în cadrul societății civile din comunitatea-gazdă stimulează dialogul și înțelegerea reciprocă dintre nou-veniți și societate, asigurând o mai mare acceptare din partea comunității și reducând discriminarea și rasismul;

48. sprijină apelul Comisiei adresat statelor membre de a garanta respectarea dreptului la protecție împotriva discriminării și rasismului și solicită o politică activă a egalității de șanse și a nediscriminării, pentru a promova o cetățenie comună;

⁽¹²⁾ COM(2016) 378 final.

Instrumente de politică în sprijinul integrării

Coordonarea politicilor

49. salută eforturile depuse de Comisie, care, în contextul transformării actualei rețele de puncte de contact naționale privind integrarea într-o rețea de integrare europeană, dorește să pună mai mult accentul pe schimbul de bune practici, în special în ceea ce privește cooperarea cu societatea civilă și autoritățile locale și regionale;

50. invită Comisia să se asigure că rețeaua de integrare europeană devine o platformă de încurajare și sprijinire a acțiunii diverselor niveluri (național, regional și local), bazată pe cooperare și coresponsabilizare și menită să definească politicile de integrare și să coordoneze repartizarea competențelor ⁽¹³⁾;

Finanțarea

51. regretă – fără a nega faptul că este vorba despre o chestiune de competență proprie – că, în cadrul financiar multianual 2014-2020, statele membre au alocat mai puține resurse pentru integrare prin intermediul programelor lor naționale pentru Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI), în condițiile unor necesități crescânde, în special în contextul actual al crizei migrației și al crizei umanitare;

52. salută faptul că, în proiectul de buget pe 2017, Comisia își propune să utilizeze Fondul pentru azil, migrație și integrare pentru a crește sprijinul financiar acordat de către UE statelor membre pentru politicile de integrare;

53. este de părere că trebuie să se găsească sinergii între diferitele fonduri europene care ar putea sprijini politica de integrare. Desigur, această observație se referă în special la Fondul pentru azil, migrație și integrare, însă unele proiecte ar trebui, de asemenea, să fie finanțate prin Fondul pentru securitate internă (FSI), Fondul social european (FSE), Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) și Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD) ⁽¹⁴⁾;

54. îndeamnă Comisia Europeană să ia în considerare, în cadrul politicii de coeziune de după 2020, instituirea unui obiectiv tematic specific privind integrarea, pentru a asigura concentrarea mai eficientă și orientată a resurselor din cadrul fondurilor ESI pe proiecte de integrare. În ceea ce privește perioada de programare 2014-2020, autoritățile de management ar trebui să beneficieze de orientări suplimentare cât mai clare și mai detaliate privind acțiunile de integrare care pot fi finanțate din fonduri ESI;

55. solicită înlesnirea, pe cât posibil, pentru statele membre, autoritățile locale și regionale și societatea civilă, a prezentării de propuneri pentru programele naționale în cadrul diverselor fonduri și, prin urmare, salută – printre altele – propunerea Comisiei de a face uz într-o mai mare măsură de mecanismele de parteneriat;

56. solicită o utilizare mai largă și mai precisă a Interreg, în vederea sprijinirii proiectelor de integrare, inclusiv printr-o revizuire a normelor și a priorităților din programele operaționale aferente. Subliniază rolul central pe care cooperarea teritorială europeană îl poate juca în îmbunătățirea politicilor de integrare, în special la nivel local, încurajând sinergiile și schimbul de bune practici;

57. invită Comisia să limiteze complexitatea administrativă excesivă și birocrația în mecanismele de monitorizare a diverselor fonduri europene utilizate pentru proiecte de integrare, astfel încât statele membre și autoritățile locale și regionale să-și poată concentra întreaga energie asupra politicii de integrare de la fața locului, dar fără a renunța la o monitorizare suficient de strictă pentru a garanta că fondurile publice sunt utilizate în mod eficient;

58. solicită Comisiei să se asigure că abordarea personalizată prevăzută de politica de integrare va fi extinsă la mecanismele de monitorizare ale diferitelor fonduri europene folosite pentru a sprijini proiecte de integrare, fără a submina controalele riguroase care trebuie efectuate, astfel încât să se asigure că banii publici sunt cheltuiți în mod corect;

⁽¹³⁾ A se vedea TFUE, articolul 79 alineatul (4).

⁽¹⁴⁾ „Sinergii între Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și al altor instrumente de finanțare ale UE în ceea ce privește primirea și integrarea solicitanților de azil și a altor migranți”, Comisia Europeană (2015).

Rolul autorităților locale și regionale

59. subliniază încă o dată că politica de integrare propriu-zisă este pusă în aplicare în principal la nivel local și regional și că autoritățile locale și regionale sunt direct confruntate cu provocările și oportunitățile care decurg din integrare;
60. invită, deci, Comisia să țină seama de nevoile specifice ale autorităților locale și regionale și să le implice și mai mult decât până acum în politica de integrare elaborată, urmărită sau promovată la nivel european, oferindu-le un maximum de sprijin în acest sens;
61. îndeamnă Comisia să încurajeze și să sprijine financiar statele membre și regiunile în implementarea măsurilor de integrare, în special în programele de învățământ și formare profesională, în inserția pe piața muncii și cea locativă, și să stimuleze schimbul de bune practici deja inițiate de regiunile care au pus în aplicare măsuri de integrare, cum ar fi împărțirea sarcinilor de primire;
62. solicită Comisiei, în acest context, să considere Comitetul European al Regiunilor, în calitate de organism consultativ al UE, format din reprezentanți ai autorităților locale și regionale din Europa, ca partener privilegiat, încurajând în același timp și alte forme de cooperare cu autoritățile locale și regionale, cu asociațiile lor și alte parteneriate, rețele și platforme, cum ar fi Adunarea autorităților locale și regionale, Conferința autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic, comitetele consultative mixte, grupurile de lucru, Conferința regiunilor maritime periferice din Europa, Consiliul localităților și regiunilor europene, etc., pentru a primi cât mai multe contribuții din partea autorităților locale și regionale;
63. solicită Comisiei să implice Comitetul European al Regiunilor în mod activ în eforturile sale de sprijin și schimb de bune practici destinate autorităților locale și regionale pentru politicile de integrare ce urmează să fie puse în aplicare înainte de plecarea sau de sosirea nou-veniților, precum și pentru educație, piața forței de muncă și formare profesională, accesul la serviciile de bază, participarea activă și incluziunea socială; în acest sens, face referire la studiul comparativ în domeniul politicilor de integrare, efectuat de Comitetul European al Regiunilor ⁽¹⁵⁾;
64. invită Comisia să se ocupe în continuare de problema minorilor neînsoțiți în procesul de migrare, a cărei gestionare ține, uneori, de competența regiunilor, și îi solicită să promoveze în statele membre partajarea solidară a sarcinilor și responsabilităților între nivelurile european, național și regional. Prin urmare, așteaptă cu nerăbdare noua strategie globală, care urmează să fie pusă în aplicare în continuarea Planului de acțiune privind minorii neînsoțiți (2010-2014), pentru a se asigura că situația copiilor dispăruți și neînsoțiți este luată în considerare;
65. salută menționarea explicită de către Comisie a rețelei SHARE, cu proiectul „Share City Curriculum” ⁽¹⁶⁾, care oferă autorităților locale și regionale acces la un set de instrumente de sprijin pentru punerea în aplicare a măsurilor de integrare a refugiaților în societatea-gazdă;
66. invită Comisia să implice Comitetul European al Regiunilor să participe activ la noua rețea de integrare europeană, la Forumul european pentru migrație și la Parteneriatul de integrare a resortisanților țărilor terțe, în conformitate cu Agenda urbană a UE ⁽¹⁷⁾, precum și în evaluarea și monitorizarea ulterioară a „indicatorilor de integrare”.

Bruxelles, 8 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

⁽¹⁵⁾ Cadrul de reglementare privind ocuparea forței de muncă și finanțarea politicilor privind migrația și integrarea în UE, Uniunea Europeană (2016).

⁽¹⁶⁾ <http://www.resettlement.eu/page/welcome-share-network>.

⁽¹⁷⁾ <http://urbanagendaforthe.eu/partnerships/inclusion-of-migrants-and-refugees/>.

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 120-A SESIUNE PLENARĂ, 7 ȘI 8 DECEMBRIE 2016

Avizul Comitetului European al Regiunilor – FEIS 2.0

(2017/C 185/09)

Raportor general:	Wim VAN DE DONK (NL-PPE), președinte guvernator al Consiliului Regional și al Consiliului Executiv al provinciei Brabantul de Nord
Documente de referință:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1316/2013 și (UE) 2015/1017 în ceea ce privește prelungirea duratei Fondului european pentru investiții strategice și introducerea unor îmbunătățiri tehnice ale fondului și ale Platformei europene de consiliere în materie de investiții
	COM(2016) 597 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2016) 597 final

Se introduc noi referiri înainte de Considerentul 1

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>având în vedere evaluarea efectuată de Comisia Europeană cu privire la utilizarea garanției UE și la funcționarea Fondului de garantare a FEIS în cadrul propunerii legislative privind extinderea FEIS,</i>
	<i>având în vedere primul raport al Băncii Europene de Investiții (BEI) pe tema „Evaluarea modului în care funcționează Fondul european pentru investiții strategice”, publicat la 6 octombrie 2016,</i>
	<i>având în vedere evaluarea externă independentă a punerii în aplicare a Regulamentului privind FEIS, în conformitate cu articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 2015/1017,</i>
	<i>având în vedere Avizul nr. 2/2016 al Curții de Conturi Europene (CCE) pe tema „FEIS: o propunere timpurie de prelungire și extindere”, publicat la 11 noiembrie 2016,</i>

Expunere de motive

Este necesar să se facă referire la activitatea de evaluare desfășurată de instituțiile europene și la evaluarea independentă a aplicării Regulamentului (UE) 2015/1017. [aceste noi alineate introduse prin „având în vedere” se adaugă după „având în vedere avizul CoR”].

Amendamentul 2

COM(2016) 597 final

Nou considerent după considerentul 4

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Alineatele (6) și (7) ale articolului 18 din Regulamentul privind FEIS cuprind o propunere de modificare a Regulamentului privind FEIS până la 5 iulie 2018 și solicită ca o astfel de propunere să fie însoțită de o evaluare independentă a măsurii în care „FEIS își îndeplinește obiectivele, iar menținerea unui mecanism de sprijinire a investițiilor este justificată”. Această evaluare independentă a punerii în aplicare a Regulamentului FEIS, efectuată de experți externi, a fost prezentată abia după ce Comisia și-a prezentat propunerea de prelungire a FEIS.</i>

Amendamentul 3

COM(2016) 597 final

Considerentul 8

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
FEIS cu durata prelungită ar trebui să vizeze disfuncționalitățile rămase ale pieței și situațiile suboptimale care încă mai persistă în ceea ce privește investițiile și să continue să mobilizeze finanțare din partea sectorului privat în investiții cruciale pentru crearea de locuri de muncă (inclusiv pentru tineri) și pentru creștere și competitivitate în Europa în viitor, cu aditionalitate consolidată. Aceste investiții le includ pe cele din domeniul energiei, din cel al mediului și din cel al politicilor climatice, investițiile în capital social și uman și în infrastructurile aferente, investițiile în asistență medicală, cercetare și inovare, în transportul transfrontalier și transportul durabil, precum și investițiile legate de transformarea digitală. În special, ar trebui consolidată contribuția operațiunilor sprijinite de FEIS la îndeplinirea obiectivelor ambițioase ale Uniunii stabilite în cadrul Conferinței de la Paris (COP 21). De asemenea, ar trebui vizate din ce în ce mai mult proiectele prioritare de interconectare energetică și proiectele din domeniul eficienței energetice. În plus, ar trebui să se evite acordarea de sprijin din FEIS pentru autostrăzi , cu excepția cazului în care este necesar pentru sprijinirea investițiilor private în transporturi în țări beneficiare ale fondurilor de coeziune sau în proiecte de transport transfrontaliere care implică cel puțin o țară beneficiară a fondurilor de coeziune . Din motive de claritate, deși sunt deja eligibile, ar trebui să se prevadă explicit că proiectele din domeniul agriculturii, din cel al pescuitului și din cel al acvaculturii se încadrează în obiectivele generale eligibile pentru sprijin din FEIS.	FEIS cu durata prelungită ar trebui să vizeze disfuncționalitățile rămase ale pieței și situațiile suboptimale care încă mai persistă în ceea ce privește investițiile și să continue să mobilizeze finanțare din partea sectorului privat în investiții cruciale pentru crearea de locuri de muncă (inclusiv pentru tineri) și pentru creștere și competitivitate în Europa în viitor, cu aditionalitate consolidată. Aceste investiții le includ pe cele din domeniul energiei, din cel al mediului și din cel al politicilor climatice, investițiile în capital social și uman și în infrastructurile aferente, investițiile în asistență medicală, cercetare și inovare, în transportul transfrontalier și transportul durabil, precum și investițiile legate de transformarea digitală. În special, ar trebui consolidată contribuția operațiunilor sprijinite de FEIS la îndeplinirea obiectivelor ambițioase ale Uniunii stabilite în cadrul Conferinței de la Paris (COP 21), precum și măsurile de punere în aplicare stabilite în cadrul COP22, iar proiectele finanțate prin fonduri FEIS trebuie să fie rezistente la dezastre . De asemenea, ar trebui vizate din ce în ce mai mult proiectele prioritare de interconectare energetică și proiectele din domeniul eficienței energetice. În plus, ar trebui să se evite acordarea de sprijin din FEIS pentru proiecte de transport cu factor mare de emisie de CO₂ și care utilizează forme de energie din surse fosile , cu excepția cazului în care este necesar pentru sprijinirea investițiilor în transporturi în țări beneficiare ale fondurilor de coeziune sau în proiecte de transport transfrontaliere. Din motive de claritate, deși sunt deja eligibile, ar trebui să se prevadă explicit că proiectele din domeniul agriculturii, din cel al pescuitului și din cel al acvaculturii se încadrează în obiectivele generale eligibile pentru sprijin din FEIS.

Expunere de motive

Proiectele din sectorul transporturilor sunt esențiale în ce privește atragerea de capital privat pentru investiții și nu ar trebui să fie limitate numai la țările care beneficiază de Fondul de coeziune. În plus, Regulamentul privind FEIS ar trebui să ia în considerare rezultatele recente conferințe privind schimbările climatice de la Marrakech (COP22).

Amendamentul 4

COM(2016) 597 final

Considerentul 11

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<i>Pentru a se consolida utilizarea FEIS în regiunile mai puțin dezvoltate și de tranziție, ar trebui extinsă sfera obiectivelor generale eligibile pentru sprijin din partea FEIS.</i>	<i>Primul raport al Băncii Europene de Investiții (BEI) pe tema „Evaluarea modului în care funcționează Fondul european pentru investiții”, publicat la 6 octombrie 2016, subliniază că este necesar să se abordeze chestiunea dezechilibrului geografic al sprijinului acordat de FEIS, prin măsuri cum ar fi extinderea sferei obiectivelor generale eligibile pentru sprijin din partea FEIS și consolidarea rolului Platformei europene de consiliere.</i>

Amendamentul 5

COM(2016) 597 final

Considerentul 14

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<i>Pentru a se finanța o parte a contribuției bugetului general al Uniunii la fondul de garantare al UE pentru investițiile suplimentare care urmează a fi realizate, ar trebui efectuat un transfer din pachetul financiar disponibil pentru Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE) prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. În plus, credite în valoare de 1 145 797 000 EUR ar trebui transferate de la instrumentele financiare ale MIE la partea de grant a MIE, pentru a se facilita combinarea cu FEIS, sau la alte instrumente financiare relevante, în special cu cele care vizează eficiența energetică.</i>	
⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).	

Amendamentul 6

COM(2016) 597 final

Considerentul 15

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<i>Pe baza experienței dobândite grație investițiilor sprijinite de FEIS, valoarea țintă a fondului de garantare ar trebui stabilită la 35 % din totalul obligațiilor aferente garanției UE, pentru a se asigura un nivel de protecție adecvat.</i>	<i>Pe baza experienței dobândite grație investițiilor sprijinite de FEIS, valoarea țintă a fondului de garantare ar trebui stabilită la 33 % din totalul obligațiilor aferente garanției UE, pentru a se asigura un nivel de protecție adecvat.</i>

Amendamentul 7

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se introduce un nou alineat după alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	(2) <i>La articolul 5 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:</i> <i>„Se consideră că activitățile speciale ale BEI, astfel cum sunt definite la articolul 16 din Statutul BEI, și de orientările BEI privind politica aferentă riscului de credit, care sunt sprijinite de FEIS, oferă, de asemenea, aditionalitate, cu condiția să fie dovedit în mod public că abordează disfuncționalitățile pieței sau situațiile de investiții sub nivelul optim și că nu ar fi putut fi desfășurate, fără sprijinul FEIS, în aceeași perioadă de către BEI, FEI sau prin instrumentele financiare existente ale Uniunii”</i>

Expunere de motive

Un profil cu un grad ridicat de risc al unei operațiuni nu reprezintă singurul criteriu de aditionalitate. În plus, activitățile speciale ale BEI sprijinite de FEIS ar trebui să respecte cerințele de transparență și documentare.

Amendamentul 8

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se modifică alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
La articolul 5 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text: „Pentru o mai bună soluționare a disfuncționalităților pieței sau a situațiilor suboptimale în ceea ce privește investițiile, activitățile speciale ale BEI sprijinite de FEIS prezintă trăsături tipice precum subordonarea, participarea la instrumente de partajare a riscurilor, caracteristici transfrontaliere, expunere la riscuri specifice sau alte aspecte identificabile potrivit descrierilor mai detaliate din anexa II. Proiectele BEI care au un risc mai scăzut decât riscul minim al activităților speciale ale BEI pot fi sprijinite, de asemenea, de FEIS dacă este necesară utilizarea garanției UE pentru asigurarea aditionalității astfel cum este definită la primul paragraf din prezentul alineat. Sunt considerate, de asemenea, surse de aditionalitate proiectele sprijinite de FEIS care constau într-o infrastructură fizică ce leagă două sau mai multe state membre sau în extinderea de la un stat membru la un alt stat membru sau la mai multe state membre a unei infrastructuri fizice sau a unor servicii legate de infrastructura fizică.”	La articolul 5 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text: „Pentru o mai bună soluționare a disfuncționalităților pieței sau a situațiilor suboptimale în ceea ce privește investițiile, precum și pentru forme diferite de eșec al autorităților (de exemplu situații suboptimale cauzate de obstacole determinate de granițe sau reglementări naționale), activitățile speciale ale BEI sprijinite de FEIS prezintă trăsături tipice precum subordonarea, participarea la instrumente de partajare a riscurilor, caracteristici transfrontaliere, expunere la riscuri specifice sau alte aspecte identificabile potrivit descrierilor mai detaliate din anexa II. Sunt considerate, de asemenea, surse de aditionalitate proiectele de cooperare transfrontalieră și proiectele de cooperare interregională, în special între regiunile funcționale.”;

Expunere de motive

Prin valoarea lor adăugată importantă și indiferent de caracteristicile lor, proiectele de cooperare transfrontalieră și de cooperare interregională ar trebui să fie considerate în mod automat a oferi aditionalitate. În primul an de funcționare, nu au fost finanțate proiecte transfrontaliere prin intermediul FEIS. Importanța regiunilor funcționale este evidentă.

Amendamentul 9

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se modifică punctul 4 litera (d)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
la alineatul (12) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text: „Deciziile prin care se aprobă utilizarea garanției UE se publică și sunt accesibile și includ motivarea deciziei, concentrându-se mai ales asupra îndeplinirii criteriului privind aditionalitatea. Publicarea nu conține informații sensibile din punct de vedere comercial. În sprijinul luării unei decizii, Comitetul pentru investiții utilizează documentația furnizată de BEI.”;	la alineatul (12) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text: „Deciziile prin care se aprobă utilizarea garanției UE se publică și sunt accesibile și includ motivarea deciziei, concentrându-se mai ales asupra îndeplinirii criteriului privind aditionalitatea. Tabelul comparativ al indicatorilor, utilizat pentru evaluarea operațiunilor, este publicat imediat după semnarea unei operațiuni în cadrul garanției UE, informațiile sensibile din punct de vedere comercial fiind excluse. În sprijinul luării unei decizii, Comitetul pentru investiții utilizează documentația furnizată de BEI.”;

Expunere de motive

Amendamentul este în conformitate cu considerentul 18 din propunerea legislativă.

Amendamentul 10

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Punctul 5 litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf: „BEI își propune ca cel puțin 40 % din finanțarea din FEIS în cadrul componentei pentru infrastructură și inovare să sprijine proiecte cu elemente care contribuie la politicile climatice, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul COP 21. Comitetul director oferă îndrumări detaliate în acest scop.”;	(b) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf: „BEI își propune ca cel puțin 40 % din finanțarea din FEIS în cadrul componentei pentru infrastructură și inovare să sprijine proiecte cu elemente care contribuie la politicile climatice, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul COP 21 și toate infrastructurile finanțate să fie și rezistente la dezastre. Comitetul director oferă îndrumări detaliate în acest scop.”;

Amendamentul 11

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se modifică punctul 8 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text: „5. Sumele cu care este alimentat fondul de garantare, menționate la alineatul (2), se utilizează pentru a atinge un nivel corespunzător (denumit în continuare «valoarea țintă») care să reflecte valoarea totală a obligațiilor aferente garanției UE. Valoarea țintă este de 35 % din totalul obligațiilor aferente garanției UE.”;	Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text: „5. Sumele cu care este alimentat fondul de garantare, menționate la alineatul (2), se utilizează pentru a atinge un nivel corespunzător (denumit în continuare «valoarea țintă») care să reflecte valoarea totală a obligațiilor aferente garanției UE. Valoarea țintă este de 33 % din totalul obligațiilor aferente garanției UE.”;

Expunere de motive

CoR regretă această contradicție dintre consolidarea MIE-Transporturi, așa cum propune documentul de însoțire pentru revizuirea la jumătatea perioadei a CFM, și reducerea de 500 milioane EUR a bugetului pentru Mecanismul pentru interconectarea Europei, așa cum prevede prezenta propunere legislativă. Această reducere a resurselor financiare neutilizate pentru instrumentele financiare din cadrul MCE arată în mod clar că proiectele MCE sunt eliminate prin proiectele finanțate în cadrul FEIS. CoR își exprimă opoziția față de această reducere și propune reducerea sumei țintă de la 35 % la 33 %, astfel încât să nu mai fie necesară reducerea MIE cu 500 milioane EUR.

Amendamentul 12

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se modifică punctul 9 litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Alineatul (2) se modifică după cum urmează: (i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text: „(c) mobilizarea cunoștințelor locale pentru a facilita sprijinul FEIS în întreaga Uniune și contribuția, ori de câte ori este posibil, la îndeplinirea obiectivului de diversificare sectorială și geografică al FEIS menționat în anexa II secțiunea 8, prin sprijinirea inițierii de operațiuni de către BEL;” (ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text: „(e) furnizarea de sprijin proactiv cu privire la instituirea platformelor de investiții;”	Alineatul (2) se modifică după cum urmează: (i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text: „(c) mobilizarea cunoștințelor locale și regionale pentru a facilita sprijinul FEIS în întreaga Uniune și contribuția, ori de câte ori este posibil, la îndeplinirea obiectivului de diversificare sectorială și geografică al FEIS menționat în anexa II secțiunea 8, prin sprijinirea inițierii de operațiuni de către BEL;” (ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text: „(e) furnizarea de sprijin proactiv cu privire la instituirea platformelor de investiții;”

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(iii) se adaugă următoarea literă (f): „(f) furnizarea de sprijin privind combinarea cu FEIS a altor surse de finanțare ale Uniunii (precum fondurile structurale și de investiții europene, Orizont 2020 și Mecanismul pentru interconectarea Europei).”	(iii) se adaugă următoarea literă (f): furnizarea de sprijin privind combinarea cu FEIS a altor surse de finanțare ale Uniunii (precum fondurile structurale și de investiții europene, Orizont 2020 și Mecanismul pentru interconectarea Europei), pentru a asigura maxima integrare și sinergie a investițiilor, din perspectiva unei programări uniforme a intervențiilor ce decurg din politica de coeziune. ”

Expunere de motive

Amendamentul pledează pentru o mai mare implicare a autorităților locale și regionale în cadrul serviciilor de consultanță ale EIAH. Ar trebui luate în considerare cunoștințele existente atât la nivel regional, cât și la nivel local. Diversificarea sectorială și geografică ar trebui luată în considerare mai curând de către comitetul director decât de către EIAH, așa cum prevede secțiunea 8 din anexa II.

Amendamentul 13

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se modifică punctul 9 litera (c)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text: „5. Pentru a îndeplini obiectivul prevăzut la alineatul (1) și pentru a facilita furnizarea de sprijin consultativ la nivel local, EIAH vizează să utilizeze experiența relevantă a BEI, a Comisiei, a băncilor sau instituțiilor naționale de promovare și a autorităților de management al fondurilor structurale și de investiții europene.”;	Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text: „5. Pentru a îndeplini obiectivul prevăzut la alineatul (1) și pentru a facilita furnizarea de sprijin consultativ la nivel regional și local, EIAH vizează să utilizeze experiența relevantă a BEI, a Comisiei, a băncilor sau instituțiilor naționale de promovare și a autorităților de management al fondurilor structurale și de investiții europene.”;

Expunere de motive

Ar trebui luate în considerare cunoștințele existente atât la nivel regional, cât și la nivel local.

Amendamentul 14

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se introduce un punct nou după punctul 9 litera (d)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	(10) La articolul 16, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text: „2. BEI, în cooperare cu FEI, dacă este cazul, transmite anual un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului European al Regiunilor cu privire la operațiunile de finanțare și de investiții ale BEI care fac obiectul prezentului regulament. Raportul se publică și include:”

Expunere de motive

Amendamentul solicită o implicare mai mare a CoR în procesul de monitorizare a FEIS.

Amendamentul 15

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se introduce un punct nou după punctul 9 litera (d)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	La articolul 16, se introduce un nou punct după punctul 6: „7. BEI elaborează, în scopul raportării, o serie de indicatori de rezultat pentru fiecare operațiune, pentru a oferi o bază solidă pentru analiza valorii adăugate pe care o aduce finanțarea acordată de Uniunea Europeană. O astfel de metodologie trebuie aprobată de comitetul director.”

Expunere de motive

Ar trebui elaborat un set de indicatori, astfel încât diferitele seturi de instrumente să devină comparabile, permițând, în prima etapă, o comparație a fondurilor ESI și FEIS.

Amendamentul 16

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se modifică punctul 10 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text: „6. Până la 30 iunie 2018 și până la 30 iunie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport conținând o evaluare independentă a prezentului regulament.”;	(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text: „6. Până la 30 iunie 2018 și până la 30 iunie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Băncii Centrale Europene, Comitetului Economic și Social European, Comitetului European al Regiunilor și Băncii Europene de Investiții un raport conținând o evaluare independentă a prezentului regulament.”;

Expunere de motive

Acest amendament garantează faptul că informațiile sunt transmise aceluiași instituții prevăzute și în comunicarea pe tema „Către o a doua fază a Fondului european pentru investiții strategice” din 14 septembrie 2016.

Amendamentul 17

COM(2016) 597 final

Articolul 1

Se introduce un nou punct după punctul 14

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	(15) Articolul 16, alineatul (2), litera (f) se înlocuiește cu următorul text: <i>„o descriere a proiectelor pentru care sprijinul oferit din alte surse de finanțare din partea Uniunii (cum ar fi fondurile ESI, programul Orizont 2020 și MIE) este combinat cu sprijinul FEIS, precum și cuantumul total al contribuțiilor din fiecare sursă;”</i>

Expunere de motive

Prin înlocuirea articolului 16 alineatul (2) litera (f) din regulament, textul va fi în concordanță cu amendamentul propus de Comisia Europeană la articolul 14 alineatul (2) din prezentul regulament.

Amendamentul 18

COM(2016) 597 final

Articolul 2

Se elimină articolul 2

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Regulamentul (UE) 1316/2013 se modifică după cum urmează: (1) La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text: „1. Pachetul financiar de punere în aplicare aferent MIE pentru perioada 2014-2020 este de 29 992 259 000 EUR în prețuri curente. Această sumă se distribuie după cum urmează: (a) sectorul transporturilor: 23 895 582 000 EUR, din care 11 305 500 000 EUR se transferă din Fondul de coeziune pentru a fi cheltuiți, în conformitate cu prezentul regulament, doar în statele membre eligibile pentru finanțare din Fondul de coeziune; (b) sectorul telecomunicațiilor: 1 091 602 000 EUR; (c) sectorul energiei: 5 005 075 000 EUR. Aceste valori nu aduc atingere aplicării mecanismului de flexibilitate prevăzut în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului (*). (*) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).”	

Expunere de motive

A se vedea amendamentul 5: nu există niciun motiv pentru reducerea bugetului MIE.

Amendamentul 19

COM(2016) 597 final, anexa 1

Se introduce un punct nou înainte de punctul 1 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	(a) la litera (a), a cincea liniuță se înlocuiește cu următorul text: <i>„entități din sectorul public (de la nivel teritorial sau nu, dar excluzând operațiunile cu astfel de entități care rezultă în riscul direct al statelor membre) și entități de tip sector public; O grupare europeană de cooperare teritorială (GECT), înființată în conformitate cu Regulamentul nr. 1082/2006 privind GECT (*), este considerată o entitate care nu rezultă în riscul direct al statelor membre.</i> (*) Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) (JO L 210, 31.7.2006, p. 19-24).”

Expunere de motive

GECT desfășoară măsuri sau pune în aplicare acțiuni de cooperare teritorială cu sau fără finanțarea UE. Cu toate acestea, având în vedere faptul că membrii GECT pot fi autorități naționale, regionale și locale sau asociații ale acestora, accesul la instrumente financiare furnizate de BEI este limitat. Prin urmare, aceste entități nu ar trebui să fie considerate ca fiind legate de riscul direct al statelor membre.

Amendamentul 20

COM(2016) 597 final, anexa 1

Se modifică punctul 1 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
la litera (b), se adaugă al doilea paragraf, după cum urmează: „Se evită acordarea de sprijin din FEIS pentru autostrăzi, cu excepția cazului în care este necesar pentru sprijinirea investițiilor private în transporturi în țări beneficiare ale fondurilor de coeziune sau în proiecte de transport transfrontaliere care implică cel puțin o țară beneficiară a fondurilor de coeziune.”;	la litera (b), se adaugă al doilea paragraf, după cum urmează: „Se evită acordarea de sprijin din FEIS pentru autostrăzi, cu excepția cazului în care este necesar pentru sprijinirea investițiilor private în transporturi în țări beneficiare ale fondurilor de coeziune sau în proiecte de transport transfrontaliere;”

Expunere de motive

Proiectele de transport transfrontalier ar trebui să fie considerate suplimentare și, prin urmare, nu ar trebui să se limiteze la participarea a cel puțin unei țări de coeziune.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. ia notă de faptul că autoritățile locale și regionale au de jucat un rol esențial în identificarea, planificarea și sprijinirea unor investiții suplimentare, care vor stimula inovarea, creșterea economică și crearea de locuri de muncă în teritoriile lor;
2. recunoaște că FEIS este o componentă majoră a Planului de investiții pentru Europa și, prin urmare, salută, în principiu, extinderea propusă, atât în ceea ce privește durata, cât și capacitatea financiară. De asemenea, consideră că, pentru un mai mare succes al FEIS, ar trebui să fie mai bine clarificate și consolidate sinergiile cu politica europeană de coeziune, prin fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI). Într-adevăr, FEIS și fondurile ESI nu ar trebui să concureze în ceea ce privește resursele de la bugetul UE sau normele contabile aplicabile pentru cofinanțarea națională;
3. ia notă de faptul că Fondul european pentru investiții strategice a devenit operațional în urmă cu un an și că, deși a dat rezultate sub aspectul numărului și importanței proiectelor aprobate, distribuția geografică a acestor proiecte nu a fost uniformă;
4. salută posibilitatea de a prezenta modificări legislative și recomandări politice bazate pe experiența inițială a orașelor și regiunilor privind FEIS, în continuarea primului aviz al CoR privind FEIS, elaborat de raportorul general Claude Gewerc, în aprilie 2015;
5. amintește că alineatele (6) și (7) ale articolului 18 din Regulamentul privind FEIS cuprind o propunere de modificare a Regulamentului privind FEIS până la 5 iulie 2018 și solicită ca o astfel de propunere să fie sprijinită printr-o evaluare independentă a măsurii în care FEIS își îndeplinește obiectivele și în care menținerea unui mecanism de sprijinire a investițiilor este justificată. Această evaluare independentă a punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 2015/1017, efectuată de experți externi, era încă în curs în momentul în care Comisia și-a prezentat propunerea de prelungire a FEIS și a fost prezentată abia la 14 noiembrie 2016. În plus, observă că Comisia a analizat toate cele trei evaluări în comunicarea sa din 29 noiembrie 2016, document în care Comisia recunoaște succesul FEIS și EIAH. Cu toate acestea, regretă că propunerea nu a fost însoțită de o evaluare a impactului, în conformitate cu Agenda pentru o mai bună reglementare [COM (2015) 215, 19.5.2015] sau de evaluări *ex ante* pentru programele financiare prevăzute la articolele 30 și 140 din Regulamentul financiar;
6. dat fiind avizul Curții de Conturi Europene, intitulat „*EFIS: an early proposal to extend and expand*” („FEIS: o propunere timpurie de prelungire și extindere”), în special observațiile de la punctele 61 și 62, convine că trebuie clarificată aplicarea regulilor privind ajutoarele de stat în cazul proiectelor finanțate în același timp din FEIS și din fondurile structurale și, din rațiuni de coerență, cere să se prevadă că nici finanțările prin intermediul acestora din urmă nu trebuie considerate ajutoare de stat;
7. ia notă de interdependența dintre propunere și evaluarea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual (CFM), precum și de nevoia de resurse financiare care să fie puse la dispoziție în cadrul revizuirii la jumătatea perioadei, fără a aduce atingere diferitelor programe de finanțare deja existente, în special Orizont 2020, Mecanismul pentru interconectarea Europei etc.; prin urmare, se opune redistribuirii mijloacelor bugetare de la Mecanismul pentru interconectarea Europei;
8. atrage atenția asupra faptului că prelungirea FEIS nu ar trebui să urmărească, pe termen lung, înlocuirea subvențiilor europene existente;
9. își exprimă satisfacția cu privire la faptul că o parte mai mare a fondurilor FEIS vor fi orientate către îmbunătățirea accesului la finanțare pentru IMM-uri și subliniază că proiectele locale de mică anvergură pot beneficia de finanțarea acordată prin FEIS; în acest sens, este esențial ca autorităților locale și regionale să li se acorde asistență tehnică și consiliere;
10. își exprimă satisfacția cu privire la faptul că criteriile de eligibilitate pentru proiectele dedicate combaterii schimbărilor climatice (COP21), agriculturii, pescuitului și acvaculturii au fost consolidate și clarificate;
11. recomandă BEI să se raporteze la Regulamentul privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) ⁽¹⁾ atunci când elaborează rapoarte cu privire la regiuni. În plus, CoR recomandă insistent ca raportarea cu privire la indicatorii-cheie de performanță (KPI) și indicatorii-cheie de monitorizare (KMI) să fie defalcată în funcție de beneficiari și de regiuni la nivelul NUTS II;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1).

12. salută propunerea de a îmbunătăți transparența procesului de selectare a operațiunilor prin dezvăluirea de informații neconfidențiale privind operațiunile semnate prin intermediul tabelului comparativ al indicatorilor; această măsură trebuie să vizeze atât componenta pentru infrastructură și inovare, cât și cea pentru IMM-uri; totodată, solicită comitetului de investiții responsabil cu selectarea proiectelor să consulte autoritățile locale și regionale în privința proiectelor care țin de domeniul lor de competență;
13. solicită o implicare mai mare a Comitetului Regiunilor în procesele de monitorizare și de raportare, care să îi permită să își exprime opinia și să evalueze operațiunile FEIS, activitățile EIAH și cooperarea cu autoritățile locale și regionale;
14. subliniază că FEIS ar trebui văzut ca un instrument de combatere a formelor de eșec al pieței și a formelor de eșec al autorităților (de exemplu, situații suboptimale cauzate de obstacole determinate de granițe sau reglementări naționale); FEIS nu ar trebui perceput ca un instrument de finanțare a proiectelor neviabile;
15. ia notă de problemele legate de definiția conceptului de adăugare și propune clarificarea definiției acestuia, precum și redefinirea noțiunii de profil de risc ridicat al unei operațiuni drept criteriu de adăugare;
16. ia act de raportul publicat de Curtea de Conturi Europeană, în care se arată că adăugarea proiectelor FEIS trebuie să fie protejată și, prin urmare, atrage atenția asupra faptului că obiectivul FEIS trebuie să sprijine investițiile care nu ar fi putut fi desfășurate fără sprijinul FEIS de către BEI;
17. subliniază că este necesar ca proiectele FEIS să fie considerate complementare. Publicarea de informații prin intermediul tabelului comparativ al indicatorilor, după semnarea proiectelor, ar trebui să ajute în acest sens;
18. ia notă de faptul că, având în vedere valoarea adăugată ridicată pentru Uniunea Europeană a proiectelor transfrontaliere, astfel de proiecte ar trebui să fie în mod automat considerate a oferi adăugare;
19. recunoaște relevanța combinării FEIS cu alte fonduri ale UE, cum ar fi fondurile ESI, programul Orizont 2020 și MIE, și reiterează importanța unei coordonări strategice în acest sens, precum și a unei îndrumări specifice, pentru a încuraja sinergiile dintre diferitele dispozitive; în acest context, este important nu numai ca serviciile UE, în special cele care gestionează diverse programe ale Comisiei Europene, să fie conștiente de această posibilitate, dar și ca ele să explice publicului, în general, și, în special, IMM-urilor și autorităților publice regionale și locale din statele membre, cât este de important să se fructifice la maximum sinergiile existente, dar și cum trebuie făcut acest lucru;
20. subliniază că autoritățile locale și regionale au nevoie de mai multă claritate și de orientări privind modul de a combina FEIS cu alte fonduri ale UE, în special în ceea ce privește aplicarea normelor privind ajutoarele de stat și interzicerea dublei finanțări;
21. subliniază că utilizarea FEIS și a altor fonduri ale UE, inclusiv a fondurilor ESI, ar trebui să fie orientată către obiective complementare;
22. își reiterează apelul de a exclude investițiile realizate de autoritățile locale și regionale cu finanțare de la FEIS sau BEI din calculul datoriei publice și al deficitului bugetar din statele membre ale Uniunii Europene;
23. recunoaște că băncile naționale de promovare și platformele de investiții joacă un rol important în punerea în aplicare a FEIS, în special în ceea ce privește cooperarea cu autoritățile locale și regionale;
24. solicită BEI să furnizeze informații cu privire la proiectele FEIS la nivel local și regional, în vederea implicării mai strânse a autorităților locale și regionale în constituirea și promovarea proiectelor FEIS;
25. în orice caz, dorește ca, încă din perioada de programare 2014-2020, să se ia măsuri pentru asigurarea unei sinergii maxime și a integrării funcționale a intervențiilor FEIS în cadrul politicii de coeziune, pentru a permite și echilibrarea teritorială în favoarea celor mai defavorizate regiuni;
26. ar dori să colaboreze cu Comisia Europeană și BEI pentru a îmbunătăți în continuare comunicarea în legătură cu Planul de investiții pentru Europa și salută, prin urmare, abordarea de tip „ghișeu unic”, lansată cu ocazia Săptămânii europene a regiunilor și orașelor, ediția 2016. Cu toate că autoritățile locale și regionale au un rol esențial în punerea în aplicare cu succes a FEIS, nivelul de conștientizare în legătură cu acesta trebuie îmbunătățit;

27. ia notă de propunerea de a aborda dezechilibrele geografice și sectoriale a operațiunilor FEIS printr-o gamă extinsă de operațiuni eligibile și un rol sporit al Platformei europene de consiliere în materie de investiții. Consolidarea capacităților, activitățile de consultanță proactivă și cooperarea strânsă cu autoritățile locale și regionale pentru a promova și identifica proiecte sunt esențiale în vederea asigurării unei repartizări proporționale a operațiunilor FEIS; măsura în care se acordă acces potențialilor beneficiari trebuie să țină seama de realitățile naționale sau regionale, astfel încât să nu fie încurajate sau consolidate inegalitățile;
28. subliniază faptul că limitările de concentrare geografică și sectorială, definite în orientările strategice ale FEIS pentru etapa de după perioada inițială de investiții trebuie să rămână în vigoare doar cu caracter orientativ și nu trebuie în niciun caz să fie obligatorii din punct de vedere juridic pentru selectarea operațiunilor;
29. solicită ca investițiile FEIS în infrastructură să fie rezistente la dezastre, pentru a asigura durabilitatea pe termen lung a infrastructurii și pentru a avea certitudinea că viețile cetățenilor nu sunt puse în pericol;
30. ia notă de faptul că propunerea legislativă este compatibilă cu principiile subsidiarității și proporționalității.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Modificarea Directivei privind detașarea lucrătorilor

(2017/C 185/10)

Raportor: Yoomi RENSTRÖM (SE-PSE), membră a Consiliului local Ovanåker

Document de referință: Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii

COM(2016) 128 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Propunere de directivă

Considerentul (4)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
La aproape douăzeci de ani de la adoptarea directivei privind detașarea lucrătorilor, este necesar să se analizeze dacă acest act asigură în continuare echilibrul adecvat între nevoia de a promova libertatea de prestare a serviciilor și nevoia de a proteja drepturile lucrătorilor detașați.	La aproape douăzeci de ani de la adoptarea directivei privind detașarea lucrătorilor, este necesar să se analizeze dacă acest act asigură în continuare echilibrul adecvat între nevoia de a promova libertatea de prestare a serviciilor și nevoia de a proteja drepturile lucrătorilor detașați. <i>Detașarea nu trebuie în niciun caz să-i pună pe lucrătorii detașați într-o situație mai puțin favorabilă.</i>

Amendamentul 2
Propunere de directivă
Considerentul (8)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Având în vedere durata prelungită a anumitor detașări, este necesar să se prevadă ca, în cazul detașărilor care depășesc 24 de luni, statul membru gazdă să fie considerat țara în care se desfășoară munca. În conformitate cu principiul enunțat în Regulamentul Roma I, contractele de muncă ale acestor lucrători detașați fac, așadar, obiectul legislației statului membru gazdă în cazul în care părțile nu au optat pentru o altă legislație. Dacă s-a exprimat însă o altă opțiune, aceasta nu poate să ducă la privarea angajatului de protecția acordată acestuia de anumite dispoziții de la care nu sunt permise abateri în virtutea acordului stabilit în temeiul legislației statului membru gazdă. Aceste condiții ar trebui să se aplice de la începutul perioadei de detașare dacă se prevede ca aceasta să depășească 24 de luni și din prima zi ulterioară celor 24 de luni dacă se depășește efectiv această durată. Această regulă nu aduce atingere dreptului întreprinderilor care detașează lucrători pe teritoriul unui alt stat membru de a invoca libertatea de a presta servicii inclusiv în circumstanțe în care detașarea depășește 24 de luni. Scopul este pur și simplu acela de a oferi certitudine juridică în ceea ce privește aplicarea Regulamentului Roma I într-o situație specifică, fără ca regulamentul respectiv să se modifice în niciun fel. În mod concret, lucrătorul se va bucura de protecția și de beneficiile care decurg din aplicarea regulamentului Roma I.	Având în vedere durata prelungită a anumitor detașări, este necesar să se prevadă ca, în cazul detașărilor care depășesc 12 luni, legislația aplicabilă raportului de muncă să fie cea din statul membru gazdă. În conformitate cu principiul enunțat în regulamentul Roma I, se aplică această legislație, în cazul în care părțile nu au optat pentru o altă legislație. Dacă s-a exprimat însă o altă opțiune, aceasta nu poate să ducă la privarea angajatului de protecția acordată acestuia de anumite dispoziții de la care nu sunt permise abateri în virtutea acordului stabilit în temeiul legislației statului membru gazdă. Aceste condiții ar trebui să se aplice de la începutul perioadei de detașare dacă se prevede ca aceasta să depășească 12 luni și din prima zi ulterioară celor 12 luni dacă se depășește efectiv această durată. Această regulă nu aduce atingere dreptului întreprinderilor care detașează lucrători pe teritoriul unui alt stat membru de a invoca libertatea de a presta servicii inclusiv în circumstanțe în care detașarea depășește 12 luni.

Expunere de motive

Termenul prevăzut în propunerea Comisiei pentru aplicarea în totalitate a legislației țării gazdă pentru raporturile de muncă încheiate în situațiile de detașare corespunde termenului stabilit la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. În conformitate cu acesta, se aplică legislația țării gazdă în cazul în care se estimează că angajatul va fi detașat pentru o perioadă de 24 de luni.

Obiectivul principal al Regulamentului (CE) nr. 883/2004 îl reprezintă partajarea responsabilității între statele membre în ceea ce privește drepturile cetățenilor UE la prestații în cadrul sistemului de securitate socială din statul membru respectiv. Obiectivul Directivei privind detașarea lucrătorilor este de a proteja lucrătorii detașați și de a facilita libera circulație a serviciilor. Comitetul nu vede niciun motiv imperativ pentru a coordona termenele stabilite în cadrul acestor două instrumente juridice numai pe motiv că amândouă reglementează situații în care un cetățean al UE are reședința și lucrează temporar într-un anumit stat membru.

CoR consideră că termenul începând cu care legislația țării gazdă se aplică integral în relațiile de muncă de detașare ar trebui să fie redus. Astfel, Comitetul consideră că termenul de detașare preconizat sau efectiv de douăsprezece luni este un termen adecvat pentru ca un lucrător detașat să fie considerat ca având o legătură cu țara de detașare, astfel încât legislația acesteia să se aplice în totalitate la raportul de muncă.

Comitetul consideră că întrebarea referitoare la legislația aplicabilă lucrătorilor detașați ar trebui reglementată în întregime în Directiva privind detașarea lucrătorilor și nu prin aplicarea Regulamentului Roma I.

Recomandare de amendament 3

Propunere de directivă

Considerentul (12)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Este de competența statelor membre să stabilească norme privind salarizarea, în conformitate cu legislația și cu practicile naționale. Cu toate acestea, normele naționale privind salarizarea aplicate lucrătorilor detașați trebuie să fie justificate de nevoia de a asigura protecția acestora și nu trebuie să restricționeze în mod disproporționat prestarea transfrontalieră a serviciilor.	Această directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a stabili norme privind salarizarea, în conformitate cu legislația și cu practicile naționale. Cu toate acestea, aplicarea normelor naționale privind salarizarea lucrătorilor detașați trebuie să fie justificată de nevoia de a asigura protecția acestora și nu trebuie să restricționeze în mod disproporționat prestarea transfrontalieră a serviciilor.

Expunere de motive

Directiva privind detașarea lucrătorilor nu afectează, în sine, competența exclusivă a statelor membre cu privire la aspecte legate de remunerare. Este la latitudinea fiecărui stat membru să stabilească, în concordanță cu modelul propriu al pieței muncii, remunerarea aplicabilă la nivel național. Directiva privind detașarea lucrătorilor prevede doar că un anumit nivel de remunerație – stabilit în țara în care se realizează detașarea – trebuie să se aplice și lucrătorilor detașați în țara respectivă.

Considerentul 12 din propunerea Comisiei ar putea fi interpretat în sensul că normele privind remunerarea, adoptate la nivel național, ar putea, la rândul lor, să fie supuse unei verificări în temeiul Directivei privind detașarea lucrătorilor și al normelor prevăzute de tratatul privind libertatea de a presta servicii. Ar trebui să se clarifice că este vorba de *aplicarea* la nivel național a remunerării pentru lucrătorii detașați, justificată prin nevoia de a asigura protecția acestora, care nu trebuie să restricționeze în mod disproporționat prestarea transfrontalieră a serviciilor.

Recomandare de amendament 4

Propunere de directivă

Articolul 1 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Se adaugă următorul articol 2a:	Se adaugă următorul articol 2a:
<i>Articolul 2a</i>	<i>Articolul 2a</i>
Detașarea cu o durată de peste douăzeci și patru de luni	Detașarea cu o durată de peste douăsprezece luni
1. Atunci când durata anticipată sau efectivă a detașării depășește douăzeci și patru de luni, statul membru pe teritoriul căruia este detașat un lucrător este considerat a fi țara în care respectivul lucrător își desfășoară munca în mod normal.	1. Atunci când durata anticipată sau efectivă a detașării depășește douăsprezece luni, contractul de muncă pentru perioada de detașare este reglementat în întregime de legislația statului membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul, cu excepția cazului în care angajatorul și salariatul au convenit cu privire la o altă legislație aplicabilă.
2. În sensul alineatului (1), în cazul înlocuirii unor lucrători detașați care îndeplinesc aceeași sarcină în același loc, se ia în considerare durata cumulată a perioadelor de detașare ale lucrătorilor respectivi, raportat la lucrătorii care sunt detașați pentru o perioadă efectivă de cel puțin șase luni.	2. În sensul alineatului (1), în cazul înlocuirii unor lucrători detașați care îndeplinesc aceeași sarcină în același loc, se ia în considerare durata cumulată a perioadelor de detașare ale lucrătorilor respectivi, raportat la lucrătorii care sunt detașați pentru o perioadă efectivă de cel puțin șase luni.
	3. O astfel de convenție referitoare la legislația aplicabilă nu poate avea ca rezultat privarea angajatului de protecția acordată acestuia în temeiul dispozițiilor de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legii aplicabile în conformitate cu alineatul (1).

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	4. Aplicarea alineatului (1) nu trebuie să îl plaseze pe lucrătorul detașat într-o situație mai puțin favorabilă în comparație cu aplicarea altei legislații pentru contractul de muncă, așa cum prevede articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I).

Expunere de motive

Termenul prevăzut în propunerea Comisiei pentru aplicarea în totalitate a legislației țării gazdă pentru raporturile de muncă încheiate în situațiile de detașare corespunde termenului stabilit la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. În conformitate cu acesta, se aplică legislația țării gazdă în cazul în care se estimează că angajatul va fi detașat pentru o perioadă de 24 de luni.

Obiectivul principal al Regulamentului (CE) nr. 883/2004 îl reprezintă partajarea responsabilității între statele membre în ceea ce privește drepturile cetățenilor UE la prestații în cadrul sistemului de securitate socială din statul membru respectiv. Obiectivul Directivei privind detașarea lucrătorilor este de a proteja lucrătorii detașați și de a facilita libera circulație a serviciilor. Comitetul nu vede niciun motiv imperativ pentru a coordona termenele stabilite în cadrul acestor două instrumente juridice numai pe motiv că amândouă reglementează situații în care un cetățean al UE are reședința și lucrează temporar într-un anumit stat membru.

CoR consideră că termenul începând cu care legislația țării gazdă se aplică integral în relațiile de muncă de detașare ar trebui să fie redus. Astfel, Comitetul consideră că termenul de detașare preconizat sau efectiv de douăsprezece luni este un termen adecvat pentru ca un lucrător detașat să fie considerat ca având o legătură cu țara de detașare, astfel încât legislația acesteia să se aplice în totalitate la raportul de muncă.

Forma propunerii Comisiei – cu o dispoziție prin care în mod indirect și doar prin aplicarea Regulamentului Roma I, legislația aplicabilă raportului de muncă prin detașare este cea a țării gazdă – ridică o serie de întrebări. În conformitate cu considerentul 8 din propunerea Comisiei, textul directivei ar trebui să prevadă în mod clar posibilitatea aplicării altei legislații decât celei din țara gazdă, în condițiile prevăzute de articolul 8 din Regulamentul Roma I. De asemenea, trebuie garantat faptul că aplicarea legii țării gazdă asupra raporturilor de muncă nu pune lucrătorul într-o situație mai puțin favorabilă, oferindu-i, de exemplu, mai puțină protecție sau condiții mai puțin favorabile pentru lucrători decât legislația țării gazdă.

În opinia Comitetului, împrejurările în care legislația țării gazdă se aplică ar trebui să fie stabilite în mod direct la nivelul Directivei privind detașarea lucrătorilor. Modificarea în cauză implică amendamentul corespunzător la considerentul 8.

Recomandare de amendament 5

Propunere de directivă

Articolul 1 alineatul (2) litera (a)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
„[...] În sensul prezentei directive, «remunerație» înseamnă toate elementele remunerației care sunt obligatorii conform legislației naționale, actelor cu putere de lege și actelor administrative, convențiilor colective sau sentințelor arbitrale care au fost declarate de aplicare generală și/sau, în absența unui sistem de declarare a convențiilor colective sau a sentințelor arbitrale ca fiind cu aplicare generală, conform altor convenții colective sau sentințe arbitrale în sensul alineatului (8) al doilea paragraf, în statul membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul.	„În contextul prezentei directive, remunerația și contribuțiile la asigurările sociale trebuie definite în conformitate cu legislația și/sau practica națională din statul membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre publică pe site-ul național oficial unic menționat la articolul 5 din Directiva 2014/67/UE elementele constitutive ale remunerației, în conformitate cu litera (c)."	Statele membre publică pe site-ul național oficial unic menționat la articolul 5 din Directiva 2014/67/UE elementele constitutive ale remunerației, în conformitate cu litera (c)."

Expunere de motive

Este important să se stabilească că remunerația este o chestiune de competență națională, pentru a preveni ca directiva să creeze o situație în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene să poată examina dispozițiile naționale referitoare la salarizare.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Observațiile Comitetului Regiunilor

1. CoR constată că libertatea de a presta servicii transfrontaliere este garantată prin articolele 56-62 din TFUE. Buna funcționare a pieței unice a serviciilor nu aduce numai avantaje directe pentru furnizorii de servicii și consumatori în cadrul UE, ci este, de asemenea, o condiție importantă pentru creșterea economică, care este preconizată să aducă beneficii tuturor cetățenilor UE sub forma unei prosperități sporite și a unui nivel mai ridicat de protecție socială;
2. consideră că o piață unică a serviciilor funcțională este extrem de importantă pentru prestatorii de servicii în regiunile imediat învecinate cu alte state membre;
3. subliniază faptul că un punct de plecare important pentru libera circulație a serviciilor este că prestatorii de servicii stabiliți într-un stat membru trebuie să poată furniza servicii în alte state membre în aceleași condiții ca și în țara lor de origine. În același timp, una dintre condițiile prealabile pentru o piață unică a serviciilor care funcționează bine este cea ca concurența – inclusiv concurența transfrontalieră – să nu se bazeze în primul rând pe costurile forței de muncă, ci pe factori precum calitatea serviciilor furnizate și eficiența serviciului furnizat;
4. arată că diferențele dintre statele membre, în special în ceea ce privește costurile salariale, înseamnă că, în contextul liberei circulații a serviciilor, detașarea lucrătorilor ar putea exercita o presiune în sensul scăderii remunerației în țara în care sunt detașați lucrătorii. Atunci când concurența în ceea ce privește termenii și condițiile de angajare devine abuzivă, există riscul ca acest lucru să ducă la dumping social în țara gazdă. Acest dumping social pune o presiune de descreștere asupra prețurilor, punând în pericol întreprinderile care nu recurg la detașare;
5. consideră că este esențial să se găsească un echilibru rezonabil între libera circulație a serviciilor, pe de o parte, și protecția lucrătorilor detașați împotriva dumpingului social și salarial, pe de altă parte, ca o condiție pentru acceptarea de către opinia publică a funcționării pieței interne în UE, mai ales în rândul persoanelor care lucrează în sectoarele de servicii în care detașarea este și va fi o practică comună. Subliniază însă că, pentru a combate eficient dumpingul social, este nevoie de măsuri care să îi protejeze și pe lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, precum și pe cei care prestează activități prin intermediul platformelor digitale;
6. consideră, de asemenea, că găsirea unui echilibru rezonabil între diferitele interese divergente, astfel cum se urmărește prin Directiva privind detașarea lucrătorilor, reprezintă o condiție prealabilă pentru o concurență sănătoasă și echitabilă în sectorul serviciilor în context transfrontalier;
7. în acest sens, CoR poate sprijini abordarea, bazată pe propunerea Comisiei, ca aceeași muncă în același loc să fie remunerată în același mod;
8. consideră că necunoașterea cerințelor administrative referitoare la recrutarea lucrătorilor impuse în statul membru gazdă și dificultățile cu care se confruntă unele întreprinderi (în special IMM-urile) pentru a le îndeplini poate împiedica libera prestare a serviciilor transfrontaliere în cadrul UE și poate pune în pericol protecția lucrătorilor detașați. Instituirea, de către Comisie și statele membre, a unor mecanisme de informare și evaluare clare și ușor accesibile în ceea ce privește aceste aspecte ar putea remedia aceste neajunsuri;

9. împărtășește opinia Comisiei, conform căreia ar trebui să existe un termen dincolo de care legea din țara gazdă trebuie să se aplice în întregime unui lucrător detașat, dar nu vede niciun motiv imperativ pentru care normele din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 să fie utilizate drept bază pentru stabilirea termenului dincolo de care legislația țării gazdă să se aplice integral în cazul raporturilor de muncă de detașare. În opinia Comitetului, termenul limită din Directiva privind detașarea lucrătorilor ar trebui să fie de 12 luni;

10. în plus, CoR consideră că condițiile care stipulează că pentru un anumit raport de muncă de detașare se aplică în întregime legislația statului gazdă nu trebuie să ducă la situația în care lucrătorul detașat să fie pus, în practică, într-o situație mai puțin favorabilă;

11. constată că propunerea Comisiei de a înlocui termenul „salariu minim” cu „remunerație” este în acord cu jurisducția Curții Europene de Justiție, așa cum reiese, de exemplu, din cauza *Sähköalojen ammattiliitto ry* (C-396/13) și cu interpretarea pe care aceasta o dă termenului „salariu minim” în acest caz;

12. subliniază că, atunci când la calculul remunerației în sensul directivei, aplicabil într-un stat membru, pot fi luate în calcul doar elementele obligatorii ale remunerațiilor și bazele de calcul din țara gazdă, atunci nu va fi în continuare posibil să se solicite țării gazdă să impună angajatorilor obligația de a plăti lucrătorilor detașați o remunerație considerată a fi „normală” sau corespunzătoare mediei pentru activitatea în cauză în țara gazdă;

13. salută propunerea ca elementele constitutive ale remunerației aplicabile lucrătorilor detașați în țara gazdă să fie publicate pe site-ul internet oficial național, pe care fiecare stat membru trebuie să îl creeze în temeiul articolului 5 din directiva de punere în aplicare, cu scopul de a îmbunătăți accesul la informații înainte de detașare;

14. consideră că, în general, propunerea Comisiei de a utiliza termenul „remunerație” în loc de „salariu minim” și celelalte modificări propuse la această parte a textului, va face ca Directiva privind detașarea lucrătorilor să creeze un echilibru rezonabil între asigurarea faptului că prestatorii de servicii pot furniza servicii transfrontaliere în cadrul UE, fără bariere nejustificate, pe de o parte, cu un nivel suficient de protecție a lucrătorilor detașați și de prevenire a concurenței neloiale, pe de altă parte;

15. consideră, în schimb, că trebuie clarificat faptul că Directiva privind detașarea lucrătorilor nu afectează în nici un fel competența exclusivă a statelor membre în ceea ce privește deciziile referitoare la chestiuni legate de remunerarea în cadrul propriilor lor modele pe piața forței de muncă;

16. împărtășește opinia Comisiei, conform căreia obligația de a aplica condițiile din țara gazdă în domeniile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Directiva privind detașarea lucrătorilor în sectorul construcțiilor ar trebui să fie, de asemenea, aplicabilă tuturor ramurilor economice, indiferent dacă remunerația a fost stabilită prin lege, prin contracte colective generale sau contracte colective menționate la prima sau a doua liniuță din articolul 3 alineatul (8);

17. atrage atenția Comisiei cu privire la situațiile de detașare în cadrul subcontractării în cascadă, care duc la diluarea responsabilității angajatorului și la situația în care, uneori, lucrătorii detașați sunt abandonați fără asistență și ajutor. Un fond de siguranță european ar putea permite o intervenție rapidă pentru a asigura returnarea în condiții optime a acestor lucrători în țara lor de origine; Propune, totodată, crearea unui registru european care să impună tuturor întreprinderilor prestatoare de servicii, în toate statele membre, obligația de a declara detașarea unui lucrător cel târziu la momentul demarării prestării de servicii;

18. ia notă de faptul că competențele lucrătorilor detașați sunt foarte adesea subestimate în mod deliberat de către angajator, pentru a justifica un nivel mai scăzut de remunerare. Există riscul ca această practică să continue pentru a eluda obligația de tratament egal în materie de remunerare. Ar fi oportun ca Comisia să aibă în vedere înființarea unui registru european de profesii și competențe profesionale, în scopul remedierii unei astfel de situații și pentru a proteja interesele angajaților fără diplomă sau calificare;

19. ia notă de faptul că termenul-limită pentru punerea în aplicare a Directivei 2008/104/CE privind munca prin agent de muncă temporară a fost 5 decembrie 2011. Unul dintre obiectivele acestei directive este acela de a asigura protecția lucrătorilor temporari, cuprinzând, printre altele, principiul egalității de tratament în ceea ce privește salariile, concediul și programul de lucru (articolul 5);

20. împărtășește opinia Comisiei, potrivit căreia principiul egalității de tratament din Directiva privind munca prin agent de muncă temporară ar trebui, de asemenea, să fie obligatoriu în cazurile în care sediul angajatorului se află în alt stat membru, fiind vorba despre o detașare în sensul Directivei privind detașarea lucrătorilor;

Subsidiaritate și proporționalitate

21. ia notă de faptul că 14 parlamente sau camere naționale din 11 state membre (Bulgaria, Republica Cehă, Croația, Danemarca, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, România și Slovacia) au prezentat avize motivate pe baza unor evaluări privind subsidiaritatea, ceea ce înseamnă că propunerea a primit un „cartonaș galben”;

22. ia notă de faptul că Directiva privind detașarea lucrătorilor reglementează condițiile de angajare care trebuie să se aplice unui prestator de servicii stabilit în alt stat membru unui lucrător detașat în țara gazdă. Nici directiva în vigoare, nici directiva modificată nu vizează armonizarea condițiilor între statele membre;

23. subliniază că nu pot fi efectuate modificări ale directivei decât la nivelul UE; în temeiul dispozițiilor tratatului privind libera prestare a serviciilor în interiorul frontierelor UE și ale Regulamentului Roma I, statele membre nu pot stabili ele însele care sunt condițiile de legislație a muncii aplicabile într-o situație de detașare;

24. subliniază faptul că directiva de punere în aplicare, care trebuia să fie transpusă în legislația națională în statele membre până la 18 iunie 2016, cuprinde instrumente care vor permite statelor membre să limiteze abuzurile și dumpingul social rezultat din detașarea lucrătorilor (în special fraudă, eludarea normelor și schimbul de informații între statele membre). Comitetul ia notă de faptul că versiunea revizuită a Directivei privind detașarea lucrătorilor și Directiva de punere în aplicare sunt, în bună măsură, instrumente juridice care se consolidează reciproc; prin urmare, așteaptă cu interes o evaluare exhaustivă a impactului și consecințelor pe care implementarea în statele membre a Directivei de punere în aplicare e va avea asupra detașării lucrătorilor;

25. subliniază, de asemenea, că mai persistă problemele referitoare la garantarea coerenței punerii în aplicare a controalelor privind detașarea în diferitele state membre, dat fiind că directiva de punere în aplicare se limitează la prevederi privind cooperarea bilaterală între statele membre; este, deci, de acord că obiectivul urmărit prin propunerea de directivă revizuită, adică o definiție comună a normelor aplicabile detașării lucrătorilor, poate fi realizat mai bine la nivelul UE;

26. subliniază că ar trebui introdusă obligația schimbului de date între organismele de raportare și instituțiile de asigurări sociale din statul de origine și cele din statul membru gazdă, precum și obligația de raportare către instituțiile de asigurări sociale din statul membru gazdă, pentru instituirea unor măsuri eficiente menite să prevină falsa detașare și înființarea de societăți având ca scop falsa detașare și pentru evitarea situațiilor de concurență neloială care rezultă din reducerea contribuțiilor la asigurările sociale. În cazul în care va apărea tendința de a înființa sucursale cu scopul expres al unor false detașări, va trebui luată în considerare posibilitatea de a se impune o perioadă minimă de încadrare în muncă a lucrătorilor detașați în statul membru de origine, înainte de detașarea propriu-zisă.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice

(2017/C 185/11)

Raportor: Emily WESTLEY, membru al Consiliului Local Hastings (UK-PSE)

Document de referință: Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1343/2011 și (UE) nr. 1380/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului

COM(2016) 134 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Preambul

Interzicerea anumitor unelte sau metode de pescuit distructive

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(11) Anumite unelte sau metode de pescuit distructive care folosesc explozibili, otrăvuri, substanțe stupefiante, curent electric, ciocane pneumatice sau alte instrumente percutante, dispozitivele tractate și instrumentele pentru recoltarea coralului roșu sau a altor tipuri de corali și a speciilor înrudite cu coralii, precum și anumite lansatoare de harpoane ar trebui să fie interzise, cu excepția cazului specific al traulului cu impulsuri electrice, care poate fi utilizat în anumite condiții stricte.	(11) Anumite unelte sau metode de pescuit distructive care folosesc explozibili, otrăvuri, substanțe stupefiante, curent electric, ciocane pneumatice sau alte instrumente percutante, dispozitivele tractate și instrumentele pentru recoltarea coralului roșu sau a altor tipuri de corali și a speciilor înrudite cu coralii, precum și anumite lansatoare de harpoane ar trebui să fie interzise, cu excepția cazului specific al traulului cu impulsuri electrice, care poate fi utilizat în anumite condiții stricte. Aceste condiții ar trebui să includă un sistem de monitorizare, control și evaluare, care să servească la asigurarea respectării, dar și la realizarea cercetării și a evaluării. Actualele licențe pentru pescuitul cu impulsuri electrice ar trebui să fie supuse unei (re)evaluări științifice, înainte de a fi reînnoite sau înainte de a li se acorda statutul de „neinterzise”.

Expunere de motive

Pescuitul cu impulsuri electrice poate avea consecințe fatale asupra vieții marine, inclusiv asupra puietului de pește; MSC refuză certificarea acestei tehnici, din cauza „impactului curentului electric utilizat de această unealtă asupra unei serii de elemente ale mediului natural, inclusiv speciile ETP [speciile pe cale de dispariție sau amenințate cu dispariția și speciile protejate], fără a exclude elasmobranhiile, și organismele benthice, impact care ar putea afecta și situația ecologică generală a zonei de pescuit”; totodată, în februarie 2016, ICES a avertizat că „actualul cadru de reglementare nu este suficient pentru a preveni introducerea unor sisteme potențial nocive”.

Amendamentul 2

Articolul 4

Ținte

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1. Măsurile tehnice au drept scop atingerea următoarelor ținte: (a) <i>capturile de specii marine inferioare dimensiunilor minime de referință pentru conservare nu depășesc 5 % din volum, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) și articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.</i>	1. Măsurile tehnice au drept scop atingerea următoarelor ținte: (a) <i>capturile de specii marine inferioare dimensiunilor minime de referință pentru conservare nu depășesc limitele definite în actele adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 19 alineatul (5) din prezentul regulament, iar capturile nedorite sunt reduse cât mai mult posibil, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.</i>

Expunere de motive

Garantarea faptului că procentajul capturilor de specii marine inferioare dimensiunilor minime de referință pentru conservare nu depășește 5 % din volum nu reprezintă un obiectiv realist pentru flota de traulere. Mai mult, legislația existentă descurajează deja pescuitul peștilor neajunși la maturitate.

Amendamentul 3

Articolul 6

Definițiile termenilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(4) „pescuit dirijat” înseamnă pescuitul unei anumite specii sau combinații de specii în care captura totală a speciei/ speciilor respective reprezintă mai mult de 50 % din valoarea economică a capturii;	(4) „pescuit dirijat” înseamnă pescuitul unei anumite specii sau combinații de specii în care captura totală a speciei/ speciilor respective în cadrul unei campanii de pescuit date reprezintă mai mult de 50 % din captură;

Amendamentul 4

Articolul 6

Definițiile termenilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(26) „paragat” înseamnă o unealtă de pescuit alcătuită dintr-o linie principală, uneori de o lungime considerabilă, pe care se fixează, la distanțe regulate, șnururi având cârlige cu sau fără momeală. Linia principală este ancorată pe orizontală de fund sau în apropierea fundului mării, pe verticală sau poate fi lăsată în derivă la suprafață;	(26) „paragat” înseamnă o unealtă de pescuit alcătuită dintr-o linie principală, de o lungime variabilă, pe care se fixează, la distanțe regulate, șnururi având cârlige cu sau fără momeală. Linia principală este ancorată pe orizontală de fund sau în apropierea fundului mării, pe verticală sau poate fi lăsată în derivă în coloana de apă la diferite adâncimi sau la suprafață;

Amendamentul 5

Articolul 6

Definițiile termenilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(30) „sac de traul” înseamnă partea cea mai din spate a traulului, având fie o formă cilindrică, adică aceeași circumferință peste tot, fie o formă conică. Sacul este alcătuit din unul sau mai multe panouri (bucăți de plasă) cu aceeași dimensiune a ochiului de plasă, prinse unul de celălalt de-a lungul laturilor pe axul traulului printr-o cusătură în care poate fi atașată o frânghie laterală. În scopuri de reglementare, acesta va fi considerat ca fiind ultimele 50 de ochiuri ale plasei;	(30) „sac de traul” înseamnă partea cea mai din spate a traulului, având fie o formă cilindrică, adică aceeași circumferință peste tot, fie o formă conică. Sacul este alcătuit din unul sau mai multe panouri (bucăți de plasă) cu aceeași dimensiune a ochiului de plasă, prinse unul de celălalt de-a lungul laturilor pe axul traulului printr-o cusătură în care poate fi atașată o frânghie laterală. În scopuri de reglementare, acesta va fi considerat ca fiind ultimele 50 de ochiuri ale plasei;

Expunere de motive

[Nota traducătorului: Prezentul amendament nu se aplică versiunii în limba română.]

Amendamentul 6

Articolul 6

Definițiile termenilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(38) „timp de scufundare” înseamnă perioada de la momentul în care plasele sunt puse în apă prima dată până la momentul în care sunt complet recuperate la bordul navei de pescuit;	(38) „timp de scufundare” înseamnă perioada de la momentul în care fiecare plasă este pusă în apă prima dată până la momentul în care fiecare plasă este recuperată la bordul navei de pescuit;

Expunere de motive

Se aplică setcilor, plaselor de încurcare sau setcilor cu sirec, formate din mai multe undițe tractate (unele legate unele de altele), pentru a se preciza că timpul de scufundare începe în momentul în care se introduce în apă prima undiță și se încheie atunci când se recuperează ultima undiță tractată.

Amendamentul 7

Articolul 6

Definițiile termenilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(42) „respingere selectivă” înseamnă practica de a se debarasa de peștele ieftin care face obiectul unor limite de captură, chiar dacă acesta ar putea fi debarcat în mod legal, astfel încât să crească la maximum valoarea economică sau monetară totală a peștelui adus în port;	(42) „respingere selectivă” înseamnă practica de a se debarasa de peștele ieftin care face obiectul unor limite de captură, chiar dacă acesta ar putea fi debarcat în mod legal, astfel încât să crească la maximum valoarea economică sau monetară totală a peștelui adus în port, cu excepția acelor specii care nu sunt adecvate pentru consumul uman din cauza zdrobirii și a comprimării lor în plase (prin măcinare);

Expunere de motive

Particularitățile legate de utilizarea traulelor fac ca, uneori, aceste capturi să sosească zdrobite și comprimate, nefiind adecvate pentru comercializare.

Amendamentul 8**Articolul 9***Restricții generale privind utilizarea uneltelor tractate*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1. Nicio parte a uneltelor tractate nu trebuie construită cu o dimensiune a ochiului de plasă mai mică decât dimensiunea ochiului de plasă al sacului de traul. Prezentă dispoziție nu se aplică în cazul plaselor utilizate pentru atașarea unor senzori de monitorizare a uneltei.	1. Nicio parte a uneltelor tractate nu trebuie construită cu o dimensiune a ochiului de plasă mai mică decât dimensiunea ochiului de plasă al sacului de traul. Prezentă dispoziție nu se aplică în cazul plaselor utilizate pentru atașarea unor senzori de monitorizare a uneltei. Poate fi avută în vedere o derogare suplimentară, printr-un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament, în cazul în care utilizarea ochiurilor de plasă de dimensiune mai mică decât dimensiunea ochiului de plasă al sacului de traul în alte părți ale uneltei tractate generează beneficii, din perspectiva conservării resurselor biologice marine, cel puțin echivalente cu cele ale metodelor de pescuit existente.

Expunere de motive

Partea anterioară a echipamentului poate fi construită cu ochiuri de plasă de dimensiuni mai mari, cu condiția să nu influențeze reținerea capturilor de pește care ajung în sacul de traul al echipamentului și să iefinească costul de fabricație al acestuia.

Amendamentul 9**Articolul 13***Protecția habitatelor sensibile, inclusiv a ecosistemelor marine vulnerabile*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
2. În cazul în care cele mai bune avize științifice disponibile recomandă o modificare a listei zonelor din anexa II, inclusiv adăugarea de noi zone, Comisia are competența de a adopta astfel de modificări prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. La adoptarea unor astfel de modificări, Comisia acordă o atenție deosebită atenuării efectelor negative ale deplasării activității de pescuit către alte zone sensibile.	2. În cazul în care cele mai bune avize științifice disponibile recomandă o modificare a listei zonelor din anexa II, inclusiv adăugarea de noi zone, Comisia are competența de a adopta astfel de modificări prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. La adoptarea unor astfel de modificări, Comisia acordă o atenție deosebită atenuării efectelor negative ale deplasării activității de pescuit către alte zone sensibile, și conformității cu prevederile regulamentărilor privind pescuitul la mare adâncime.

Expunere de motive

Pentru a se asigura coerența cu noile reglementări privind pescuitul la mare adâncime [Regulamentul de stabilire a unor condiții specifice privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est și a unor dispoziții referitoare la pescuitul în apele internaționale din zona Atlanticului de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002].

Amendamentul 10*Articolul 19**Măsuri regionale în cadrul unor planuri multianuale*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1. Comisia are competența de a stabili măsuri tehnice la nivel regional, în vederea atingerii obiectivelor din planurile multianuale prevăzute la articolele 9 și 10 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Astfel de măsuri se stabilesc prin intermediul unor acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 32 din prezentul regulament și cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.	1. Comisia are competența de a stabili măsuri tehnice la nivel regional, în vederea atingerii obiectivelor din planurile multianuale prevăzute la articolele 9 și 10 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Astfel de măsuri se stabilesc prin intermediul unor acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 32 din prezentul regulament și cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Statele membre pot prezenta recomandări comune indiferent de instituirea unor planuri multianuale pentru zonele respective.
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6 .	6 .

Expunere de motive

În formularea sa actuală, articolul 19 din propunerea de regulament ar putea fi interpretat în sensul că impune instituirea unor planuri multianuale ca o condiție pentru prezentarea recomandărilor comune.

Amendamentul 11*Articolul 19**Măsuri regionale în cadrul unor planuri multianuale*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6. Comisia poate solicita CSTEP să evalueze recomandările comune menționate la alineatul (5).	6. Comisia solicită CSTEP să evalueze recomandările comune menționate la alineatul (5).

Expunere de motive

Dorința unei implicări mult mai strânse a CSTEP este considerată esențială de către părțile interesate, iar în audierile și dezbaterile politice din cadrul PE și CoR au fost deja prezentate solicitări în acest sens.

Amendamentul 12*Articolul 31**Măsuri de salvgardare*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1. În cazul în care avizele științifice disponibile arată că este necesară luarea unor măsuri imediate destinate protejării speciilor marine, Comisia are competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 32 pentru a atenua astfel de amenințări. Actele delegate respective pot viza, în special, restricții privind utilizarea uneltelor de pescuit sau activitățile de pescuit în anumite zone sau în anumite perioade. 2. Actele delegate menționate la alineatul (1) sunt concepute, în special, pentru: (a) a aborda schimbările neașteptate ale structurii stocului ca urmare a nivelurilor ridicate sau scăzute de recrutare a puietului într-un stoc; (b) a oferi protecție pentru speciile de pește sau crustacee aflate în perioada de reproducere, atunci când stocurile se află la niveluri foarte scăzute sau în cazul în care alți factori de mediu amenință starea unui stoc. 3. Actele delegate menționate la alineatul (1) se aplică pentru o perioadă de cel mult trei ani, fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 32 alineatul (6).	1. În cazul în care avizele științifice disponibile arată că este necesară luarea unor măsuri imediate destinate protejării speciilor marine, Comisia are competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 32 pentru a atenua astfel de amenințări, cu condiția efectuării, în prealabil, a unei evaluări a impactului social și economic al măsurilor propuse. Actele delegate respective pot viza, în special, restricții privind utilizarea uneltelor de pescuit sau activitățile de pescuit în anumite zone sau în anumite perioade. 2. Actele delegate menționate la alineatul (1) sunt concepute, în special, pentru: (a) a aborda schimbările neașteptate ale structurii stocului ca urmare a nivelurilor ridicate sau scăzute de recrutare a puietului într-un stoc; (b) a oferi protecție pentru speciile de pește sau crustacee aflate în perioada de reproducere, atunci când stocurile se află la niveluri foarte scăzute sau în cazul în care alți factori de mediu amenință starea unui stoc. 3. Actele delegate menționate la alineatul (1) se aplică pentru o perioadă de cel mult trei ani, fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 32 alineatul (6).

Expunere de motive

Prezentul amendament urmărește garantarea faptului că, înainte de luarea deciziilor, se ține seama de impactul socioeconomic al măsurilor propuse.

Amendamentul 13*Articolul 32**Exercitarea delegării de competențe*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 11, 13, 19, 28 și 31 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la [—]. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.	2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 11, 13, 19 și 28 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la [—] și pentru o perioadă de trei ani în cazul articolului 31. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

Expunere de motive

Articolul 31 conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate care se aplică pentru o perioadă de trei ani. La articolul 32, însă, delegarea de competențe către Comisie pare să fie valabilă pentru o perioadă de cinci ani.

Amendamentul 14*Articolul 34**Revizuirea și raportarea*

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
	4. raportul se bazează pe o evaluare cuprinzătoare a impactului teritorial, efectuată de către Comisie în fiecare bazin maritim, pentru a evalua impactul asupra mediului și impactul socioeconomic al măsurilor.

Expunere de motive

O evaluare cuprinzătoare a impactului măsurilor politice care decurg din regulament, în diferitele regiuni, este o condiție importantă pentru elaborarea de politici bazate pe date concrete. Ea ar permite punerea în aplicare a unui ciclu complet de politici, prin integrarea reglementării, a evaluării impactului și a feedback-ului.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Recomandări generale

1. consideră că elaborarea unor norme clare și simple, ușor de înțeles și de aplicat de către pescari, are o mare importanță pentru asigurarea succesului politicii comune în domeniul pescuitului; având în vedere numărul mare de regulamente afectate de propunerea de regulament privind conservarea resurselor piscicole și protecția resurselor marine prin măsuri tehnice (numită în continuare „propunerea”), consideră această propunere ca reprezentând un adevărat progres în direcția simplificării cadrului de reglementare a măsurilor tehnice referitoare la pescuitul european;
2. salută abordarea legislativă adoptată în cazul acestei propuneri: un regulament-cadru de referință și norme pentru regionalizare prezentate în anexe, care pot fi modificate în cadrul unui proces de regionalizare simplificat și favorabil incluziunii, prevăzut în proiectul de regulament; această abordare permite instituirea unor norme comune pentru toate bazele maritime și oferă suficientă flexibilitate pentru ca măsurile tehnice să fie adaptate la necesitățile specifice care ar putea apărea la nivel regional;
3. salută faptul că propunerea respectă principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
4. solicită legiuitorului să păstreze prezentarea simplă a propunerii din versiunea sa inițială;
5. solicită legiuitorului să evite adoptarea unor excepții și derogări care ar denatura condițiile de concurență echitabile, cu excepția cazului în care există o necesitate specifică la nivel regional;

Componenta de regionalizare

6. observă că regionalizarea politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) oferă statelor membre și regiunilor posibilitatea de a gestiona în mod activ stocurile de pește în conformitate cu obiectivele PCP;
7. observă că posibilitatea de a prezenta recomandări comune care definesc măsuri tehnice adecvate la nivel regional nu ar trebui să depindă de instituirea unor planuri multianuale, ci ar trebui să fie deschisă tuturor celor care desfășoară activități în domeniul pescuitului;

8. consideră regionalizarea ca pe o oportunitate de a dezvolta un sistem flexibil de gestionare activă a pescuitului la nivel regional pe baza unor parametri calitativi și cantitativi, în conformitate cu obiectivele și țintele stabilite de politica comună în domeniul pescuitului;

9. solicită Comisiei să ia în considerare condițiile locale specifice în ceea ce privește dimensiunile minime de referință pentru conservare și să permită modificarea anexelor V-X, conform unei proceduri simplificate și în colaborare cu autoritățile locale și regionale.

10. solicită legiuitorului să asigure coerența dintre textul Regulamentului privind PCP, textele planurilor multianuale și textul propunerii actuale;

O abordare bazată pe încredere și cooptarea tuturor părților interesate în procesul de reformă

11. consideră foarte importantă adoptarea unei abordări bazate pe încredere în reglementarea pescuitului din UE; CoR observă că o astfel de abordare este extrem de binevenită pentru a evita o și mai mare înstrăinare a comunităților de pescari; factorii de decizie ar trebui să poată încredința pescarilor punerea în aplicare deplină a reformei, iar pescarii ar trebui să poată avea încrederea că factorii de decizie nu-i vor trece cu vederea. O abordare bazată pe încredere presupune un efort transversal, care ar necesita ca toate părțile interesate să nu analizeze pescuitul numai din punctul de vedere al capacității de pescuit, al efortului de pescuit și al cotelor, ci să includă și elemente sociale și cu un impact redus asupra mediului, precum și sustenabilitatea sectorului pe viitor;

12. solicită legiuitorului să includă anumite stimulente, astfel încât respectarea legii să devină o opțiune firească pentru pescari; astfel de stimulente ar putea avea o natură economică, socială, administrativă sau orice altă natură compatibilă cu legislația Uniunii, și cu condiția satisfacerii anumitor criterii; dezvoltarea stimulentei ar trebui să se facă în spiritul unei „culturi a conformității și a cooperării”, așa cum se prevede la articolul 36 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;

13. luând act de faptul că distribuirea cotelor este o responsabilitate a statelor membre, adoptarea unor dispoziții care să permită sectorului pescuitului la scară mică să gestioneze în mod direct cotele⁽¹⁾ și capturile ar putea reprezenta o oportunitate remarcabilă de a compensa nedreptățile istorice la adresa pescarilor implicați în pescuitul la scară mică și în pescuitul costier, permițându-le totodată acestora să joace un rol mai important în administrarea mediului marin și asigurând condiții de concurență echitabile cu pescuitul la scară mai mare, precum și echilibrul dintre drepturi și obligații. Capacitarea micilor pescari de a gestiona cotele pentru anumite stocuri, pe baza atingerii anumitor obiective esențiale și sub strictă supraveghere, va permite pescarilor să se prezinte ca acționari ai activelor administrate (stocul de pește) și îi va stimula să le gestioneze cu grijă.

14. sprijină solicitarea Parlamentului European⁽²⁾ adresată Comisiei Europene și statelor membre ale UE de a crește treptat cotele alocate pescuitului artizanal pentru a da un impuls acestei forme de pescuit sustenabile;

15. un astfel de sistem descentralizat de gestionare a drepturilor de pescuit ar trebui să se bazeze pe următoarele principii de referință:

1. conservarea resurselor marine și protecția mediului ca o condiție indispensabilă;
2. bazarea pe avize și recomandări științifice;
3. un control riguros și o evaluare continuă a punerii în aplicare;
4. o flexibilitate structurală pentru a permite adaptări după efectuarea evaluărilor și după etapa-pilot;
5. drepturile de pescuit ar trebui să fie concepute ca procent din producția maximă durabilă (MSY), ceea ce ar constitui un stimulent pentru ca pescarii să urmărească în mod activ refacerea stocurilor de pește;

Importanța pescuitului la scară mică pentru micile comunități de pescari din Europa

16. ia act de faptul că, pentru micile localități de pe litoral din întreaga Europă, pescuitul costier la scară mică face parte dintr-un ecosistem unic care include patrimoniul, coeziunea comunitară, turismul, alimentația și ospitalitatea;

⁽¹⁾ Astfel cum se prevede la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și la articolul 19 alineatul (4) litera (c) din propunerea actuală.

⁽²⁾ 2015/2090(INI).

17. regretă că actuala reformă a PCP nu ia în considerare pe deplin importanța pescuitului costier la scară mică ca agent de conservare a mării, prin cunoștințele și tradițiile istorice locale asociate cu această activitate, ca mod de viață și ca factor de coeziune important al vieții socioeconomice din orașele de coastă;
18. îndeamnă organele legislative și statele membre să valorifice întregul potențial neexploatat pe care îl oferă actuala PCP în materie de sprijin și de beneficii ecologice pentru pescuitul la scară mică;
19. consideră, în acest sens, ca un semn extrem de pozitiv faptul că propunerea de regulament privind măsurile tehnice nu ar necesita ca cei implicați în pescuitul la scară mică să investească în echipamente și plase noi;
20. observă că pescarii care practică pescuitul la scară mică se simt din ce în ce mai înstrăinați de procesul de elaborare a politicilor, din cauza guvernării ineficiente și a suprareglementării din deceniile precedente, care au fost urmate de o reformă inovatoare ce introduce un număr mare de noi reglementări, inclusiv interdicția de aruncare înapoi în mare a capturilor/obligția de debarcare, regionalizarea, planurile multianuale, revizuirea măsurilor tehnice, reglementarea controlului și colectarea datelor;
21. își reafirmă poziția conform căreia politica comună în domeniul pescuitului a UE ar trebui să constituie un element central al unei ample strategii privind creșterea albastră, care să ia în considerare caracteristicile sectorului pescuitului, dar și creșterea tuturor sectoarelor economiei albastre, inclusiv a sectorului maritim și turistic, precum și ocuparea forței de muncă și protecția mediului; afirmă, totodată, că importanța antreprenoriatului pentru economia albastră merge dincolo de activitățile care au loc în mări și oceane ⁽³⁾ și privește toate regiunile de coastă.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

⁽³⁾ NAT-V-044.

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Reforma sistemului european comun de azil

(2017/C 185/12)

Raportor: domnul Vincenzo BIANCO (PSE-IT),

primarul orașului Catania

Documente de referință: Propunerea de regulament al Parlamentului european și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)

COM(2016) 270 final

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010

COM(2016) 271 final

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a [Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid], al identificării unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în situație neregulamentară și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol în scopul asigurării respectării aplicării legii (reformare)

COM(2016) 272 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2016) 270 final

Articolul 3 alineatele (3) și (5)

Accesul la procedura de examinare a unei cereri de protecție internațională

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(3) Înainte de aplicarea criteriilor de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu capitolele III și IV, primul stat membru în care a fost prezentată cererea de protecție internațională:	(3) Înainte de aplicarea criteriilor de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu capitolele III și IV, primul stat membru în care a fost prezentată cererea de protecție internațională:

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(a) examinează dacă cererea de protecție internațională este inadmisibilă în temeiul articolului 33 alineatul (2) literele (b) și (c) din Directiva 2013/32/UE, atunci când o țară care nu este stat membru este considerată ca prima țară de azil sau ca o țară terță sigură pentru solicitant; și (b) examinează cererea prin procedura accelerată în temeiul articolului 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32/UE, atunci când sunt aplicabile următoarele motive: (i) solicitantul are cetățenia unei țări terțe sau este un apatrid și anterior a avut reședința obișnuită în țara respectivă, desemnată ca țară de origine sigură în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure instituită în temeiul Regulamentului [propunerea COM(2015) 452 din 9 septembrie 2015]; sau (ii) solicitantul poate fi considerat, din motive întemeiate, un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru ori solicitantul a fost expulzat forțat din motive grave de securitate publică sau ordine publică în conformitate cu dreptul intern. (4) [...] (5) Statul membru care a examinat cererea de protecție internațională, inclusiv în cazurile menționate la alineatul (3), este responsabil de examinarea oricăror altor declarații sau a unei cereri ulterioare a solicitantului respectiv, în conformitate cu articolele 40, 41 și 42 din Directiva 2013/32/UE, indiferent dacă solicitantul a părăsit sau a fost îndepărtat de pe teritoriul statelor membre.	(a) examinează dacă cererea de protecție internațională este inadmisibilă în temeiul articolului 33 alineatul (2) literele (b) și (c) din Directiva 2013/32/UE, atunci când o țară care nu este stat membru este considerată ca prima țară de azil sau ca o țară terță sigură pentru solicitant; prezenta prevedere nu se aplică atunci când rata medie de recunoaștere a cererilor de azil pentru țara de origine a solicitantului depășește 33,33 % la nivelul Uniunii Europene; și (b) examinează cererea prin procedura accelerată în temeiul articolului 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32/UE, atunci când sunt aplicabile următoarele motive: (i) solicitantul are cetățenia unei țări terțe sau este un apatrid și anterior a avut reședința obișnuită în țara respectivă, desemnată ca țară de origine sigură în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure instituită în temeiul Regulamentului [propunerea COM(2015) 452 din 9 septembrie 2015]; sau (ii) solicitantul poate fi considerat, din motive întemeiate, un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru ori solicitantul a fost expulzat forțat din motive grave de securitate publică sau ordine publică în conformitate cu dreptul intern. (4) [...] (5) Statul membru care a examinat cererea de protecție internațională, inclusiv în cazurile menționate la alineatul (3), este responsabil de examinarea oricăror altor declarații sau a unei cereri ulterioare a solicitantului respectiv, în conformitate cu articolele 40, 41 și 42 din Directiva 2013/32/UE, indiferent dacă solicitantul a părăsit sau a fost îndepărtat de pe teritoriul statelor membre.

Expunere de motive

Considerăm că trebuie găsit un echilibru între necesitatea ca sistemul să fie rapid și eficient și protecția drepturilor fundamentale. Introducerea verificării preliminare a eligibilității, care răspunde primei necesități, nu trebuie, prin urmare, să ducă la privarea de dreptul la examinarea efectivă a cererilor formulate de persoane care provin din țări pentru care rata de recunoaștere a cererilor rămâne relevantă. În acest sens, se reamintește că majoritatea minorilor, chiar și neînsoțiți, provin din țări pentru care nivelul de recunoaștere a cererilor este de aproximativ 50 %.

Amendamentul 2

COM(2016) 270 final

Articolul 7 alineatul (1)

Interviul individual

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(1) Pentru a facilita procesul de determinare a statului membru responsabil, statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil organizează un interviu individual cu solicitantul, cu excepția cazurilor în care solicitantul s-a sustras de la procedură sau informațiile furnizate de solicitant în temeiul articolului 4 alineatul (2) sunt suficiente pentru determinarea statului membru responsabil. Interviul permite, de asemenea, înțelegerea corespunzătoare a informațiilor oferite solicitantului în conformitate cu articolul 6.	(1) Pentru a facilita procesul de determinare a statului membru responsabil, statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil organizează un interviu individual cu solicitantul, cu excepția cazurilor în care solicitantul s-a sustras de la procedură fără un motiv valabil și justificat sau informațiile furnizate de solicitant în temeiul articolului 4 alineatul (2) sunt suficiente pentru determinarea statului membru responsabil. Interviul permite, de asemenea, înțelegerea corespunzătoare a informațiilor oferite solicitantului în conformitate cu articolul 6.

Expunere de motive

Se consideră că, dată fiind gravitatea consecințelor prevăzute de propunerea Comisiei în caz de sustragere (nerealizarea interviului și neefectuarea procedurii accelerate de examinare), solicitantul trebuie să aibă posibilitatea de a face dovada unui motiv valabil și să își recupereze, astfel, drepturile sale depline.

Amendamentul 3

COM(2016) 270 final

Articolul 7

Interviul individual

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	Se adaugă următorul alineat, după alineatul (5): (6) În timpul interviului menționat la prezentul articol, solicitantul trebuie să fie informat cu privire la posibilitatea de a solicita să fie primit într-un anumit stat membru (și de a indica, cu titlu subsidiar, un număr maxim de două alte state membre). În acest caz, solicitantului trebuie să i se adreseze întrebări specifice, cu scopul de a evalua competențele sale lingvistice, șederile sale anterioare, contactele sale cu comunități care provin din țara sau din regiunea sa și care își au reședința legală în statul membru respectiv, competențele profesionale și orice alt element cu relevanță specială pentru a demonstra că integrarea socială, chiar și temporară, a solicitantului în statul membru respectiv este utilă și facilă.

Expunere de motive

Pentru a descuraja deplasările secundare, se consideră că este mai util să se țină seama de la bun început de preferința solicitantului pentru una sau mai multe țări (cel mult trei) și să se evalueze cunoștințele, contactele și competențele care ar putea facilita integrarea sa, chiar și temporară, în țara respectivă/țările respective în beneficiul echilibrului social al țării-gazdă.

Amendamentul 4

COM(2016) 270 final

Articolul 8 alineatul (2)

Garanții acordate minorilor

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Fiecare stat membru în care un minor neînsoțit are obligația de a fi prezent se asigură că un reprezentant reprezintă și/sau asistă minorul neînsoțit pe parcursul procedurilor relevante prevăzute de prezentul regulament.	Fiecare stat membru se asigură că un reprezentant reprezintă și/sau asistă minorul neînsoțit pe parcursul procedurilor relevante prevăzute de prezentul regulament.

Expunere de motive

Se consideră că, având în vedere vulnerabilitatea lor, minorilor trebuie să li se asigure întotdeauna asistență și reprezentare, chiar și în cazul în care, indiferent din ce cauză, nu se află în statul membru responsabil de examinarea cererii lor.

Amendamentul 5

COM(2016) 270 final

Articolul 10

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(1) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, se aplică numai criteriile din prezentul articol, în ordinea în care sunt prevăzute la alineatele (2)-(5).	(1) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, se aplică numai criteriile din prezentul articol, în ordinea în care sunt prevăzute la alineatele (2)-(5).
(2) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, Statul membru responsabil este acela unde un membru de familie sau un frate sau o soră al minorului neînsoțit se află în mod legal, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului. În cazul în care solicitantul este un minor căsătorit al cărui soț/a cărui soție nu este prezent(ă) în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru responsabil este acela unde tatăl, mama sau un alt adult responsabil de minor fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din acel stat membru, sau sora sau fratele acestuia sunt prezenți în mod legal.	(2) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, Statul membru responsabil este acela unde un membru de familie sau un frate sau o soră al minorului neînsoțit se află în mod legal, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului. În cazul în care solicitantul este un minor căsătorit al cărui soț/a cărui soție nu este prezent(ă) în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru responsabil este acela unde tatăl, mama sau un alt adult responsabil de minor fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din acel stat membru, sau sora sau fratele acestuia sunt prezenți în mod legal.
(3) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit care are o rudă prezentă în mod legal în alt stat membru și dacă se stabilește, pe baza unei examinări individuale, că ruda poate avea grijă de el, respectivul stat membru reunește minorul cu ruda sa și este statul membru responsabil, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului.	(3) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit care are o rudă prezentă în mod legal în alt stat membru și dacă se stabilește, pe baza unei examinări individuale, că ruda poate avea grijă de el, respectivul stat membru reunește minorul cu ruda sa și este statul membru responsabil, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(4) Când membrii de familie sau rudele, astfel cum sunt menționați la alineatele (2) și (3), locuiesc în mai multe state membre, statul membru responsabil este stabilit în funcție de ceea ce este în interesul superior al minorului neînsoțit.	(4) Când membrii de familie sau rudele, astfel cum sunt menționați la alineatele (2) și (3), locuiesc în mai multe state membre, statul membru responsabil este stabilit în funcție de ceea ce este în interesul superior al minorului neînsoțit.
(5) În absența unui membru de familie sau a unei rude, astfel cum sunt menționați la alineatele (2) și (3), statul membru responsabil este acela în care minorul neînsoțit și-a prezentat prima dată cererea de protecție internațională, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al minorului.	(5) În absența unui membru de familie sau a unei rude, astfel cum sunt menționați la alineatele (2) și (3), statul membru responsabil este acela pe teritoriul căruia minorul neînsoțit se găsește în momentul respectiv, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al minorului.
(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 57, privind identificarea membrilor de familie sau a rudelor minorului neînsoțit; criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite; criteriile pentru evaluarea capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre. În exercitarea competențelor sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera principiului interesului superior al copilului astfel cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (3).	(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 57, privind identificarea membrilor de familie sau a rudelor minorului neînsoțit; criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite; criteriile pentru evaluarea capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre. În exercitarea competențelor sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera principiului interesului superior al copilului astfel cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (3).
(7) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 56 alineatul (2).	(7) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 56 alineatul (2).

Expunere de motive

Amendamentul se corelează cu decizia Curții de Justiție a UE (sentința M.A. et al., cauza C-648/11) și vizează garantarea faptului că procedura de stabilire a statului membru competent nu este prelungită inutil.

Amendamentul 6

COM(2016) 270 final

Se adaugă un articol nou, după articolul 14

Preferințe, capacități și legături relevante

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	(1) În cazul în care, în cadrul interviului prevăzut la articolul 7, solicitantul a indicat preferința sa pentru un stat membru (sau, cu titlu subsidiar, pentru un număr maxim de două alte state membre) și există elemente demonstrate sau plauzibile, cum ar fi competențele lingvistice, contactele cu comunitățile din aceeași țară sau aceeași regiune de proveniență, competențele profesionale specifice și oportunitățile de angajare, sau alte informații considerate relevante pentru integrarea sa, chiar și temporară, în statul membru respectiv, în conformitate cu indicațiile furnizate anual de Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), statul membru respectiv va fi responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, cu condiția ca, pentru acest stat, să nu se fi depășit deja, în anul respectiv, pragul de 50 % din cifra de referință determinată în conformitate cu cheia de referință menționată la articolul 35. (2) În cazul în care, în anul respectiv, s-a depășit deja pragul mai sus menționat, vor fi responsabili de examinarea cererii de protecție internațională, în ordine: (a) statul membru indicat în cadrul interviului ca a doua preferință, cu condiția să se respecte condițiile mai sus menționate și să nu se fi depășit deja, în anul respectiv, pragul prevăzut la alineatul precedent; (b) statul membru indicat ca a treia preferință, cu condiția să se respecte condițiile mai sus menționate și să nu se fi depășit deja, în anul respectiv, pragul prevăzut la alineatul precedent; (3) În cazul în care pragul menționat la alineatul (1) a fost depășit și pentru statele menționate la alineatul (2), statul membru responsabil de examinarea cererii va fi determinat pe baza articolelor următoare din prezentul capitol.

Expunere de motive

În conformitate cu respectarea drepturilor fundamentale și cu principiile solidarității și repartizării echitabile și pentru a descuraja deplasările secundare, se consideră că, în ierarhia criteriilor de stabilire a statului membru responsabil, legăturile și posibilitățile de integrare evidențiate de solicitant și capacitatea de primire a fiecărei țări (determinată conform cheii de referință a fiecărei țări, așa cum se prevede la articolul 35 ar trebui să prevaleze asupra țării de sosire. În plus, acest lucru pare să respecte în mai mare măsură logica de ansamblu a ierarhiei criteriilor prevăzute la capitolul III (care privilegiază, în primul rând, criteriile legate de caracteristicile și parcursul de viață ale solicitantului: în ordine, vârsta minoră, legăturile familiale și deținerea de documente – chiar și expirate, cu condiția să fi expirat de mai puțin de doi ani – eliberate de un stat membru).

Cu toate acestea, pentru respectarea principiilor repartizării echitabile și solidarității, este oportun ca aplicarea acestui criteriu să se limiteze la pragul de 50 % din capacitatea fiecărei țări, pentru a se evita ca, în perioadele cu fluxuri mai reduse de solicitanți, greutatea să cadă doar pe umerii statelor considerate mai atractive, posibilitățile lor de primire atingând pragul de saturație.

Doar dincolo de pragul menționat mai sus (și până la atingerea pragului ulterior, mai ridicat, menționat la alineatul (3), responsabilitatea de a examina cererea rămâne ancorată în prima țară de sosire.

NB: Notificarea de către EASO, prevăzută la articolul 43, va trebui să aibă loc și în ipoteza prevăzută la alineatul (1) din prezentul amendament.

Amendamentul 7

COM(2016) 270 final

Articolul 28 alineatul (2)

Căi de atac

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(2) Statele membre prevăd un termen de șapte zile de la notificarea unei decizii de transfer în care persoana în cauză să își poată exercita dreptul de a recurge la o cale eficientă de atac eficientă în temeiul alineatului (1).	(2) Statele membre prevăd un termen de cincisprezece zile de la notificarea unei decizii de transfer în care persoana în cauză să își poată exercita dreptul de a recurge la o cale eficientă de atac eficientă în temeiul alineatului (1).

Expunere de motive

Este necesar să se respecte principiul potrivit căruia trebuie acordat un termen adecvat, de cel puțin 14 zile (cauza *Diouf*).

Amendamentul 8

COM(2016) 270 final

Articolul 34 alineatul (2)

Principiu general

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(2) Alineatul (1) se aplică atunci când sistemul automat prevăzut la articolul 44 alineatul (1) indică faptul că numărul cererilor de protecție internațională pentru care un stat membru este responsabil pe baza criteriilor din capitolul III, articolul 3 alineatul (2) sau (3), articolul 18 și articolul 19, împreună cu numărul persoanelor relocate efectiv, depășește 150 % din cifra de referință pentru statul membru respectiv determinată prin cheia menționată la articolul 35.	(2) Alineatul (1) se aplică atunci când sistemul automat prevăzut la articolul 44 alineatul (1) indică faptul că numărul cererilor de protecție internațională pentru care un stat membru este responsabil pe baza criteriilor din capitolul III, articolul 3 alineatul (2) sau (3), articolul 18 și articolul 19, împreună cu numărul persoanelor relocate efectiv, depășește 120 % din cifra de referință pentru statul membru respectiv determinată prin cheia menționată la articolul 35.

Expunere de motive

Este necesar ca pragul de activare a mecanismului automat de repartizare să fie fixat la un nivel care, deși superior capacității de primire a unui stat membru [determinată în temeiul articolului 34 alineatul (2)], să facă utilă și posibilă aplicarea sa.

Într-adevăr, având în vedere rigiditatea sporită a sistemului în ansamblu în lumina modificărilor propuse de Comisie și ținând seama de statisticile privind ultimii trei ani, există riscul ca pragul propus de Comisie (150 % din cifra de referință pentru fiecare stat membru) să nu fie depășit niciodată, însă mecanismul s-ar activa, totuși, atunci când sistemul de primire și capacitatea de prelucrare ale celor mai expuse state membre ar ajunge la nivelul de saturație, încetinind astfel întregul sistem și ducând la tensiuni sociale inevitabile.

NB: Notificarea de către EASO, prevăzută la articolul 43, va trebui adaptată la valoarea modificată a pragului, în conformitate cu prezentul amendament.

Amendamentul 9

COM(2016) 270 final

Articolul 35

Cheia de referință

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(1) În scopul mecanismului corectiv, numărul de referință pentru fiecare stat membru este determinat prin aplicarea unei chei.	(1) În scopul mecanismului corectiv, numărul de referință pentru fiecare stat membru este determinat prin aplicarea unei chei.
(2) Cheia de referință menționată la alineatul (1) se bazează pe următoarele criterii pentru fiecare stat membru, conform cifrelor Eurostat:	(2) Cheia de referință menționată la alineatul (1) se bazează pe următoarele criterii pentru fiecare stat membru, conform cifrelor Eurostat:
(a) dimensiunea populației (pondere de 50 %);	(a) dimensiunea populației statului membru respectiv (pondere de 50 %);
(b) PIB-ul total (pondere de 50 %).	(b) PIB-ul total al statului membru respectiv (pondere de 50 %);
	Cheia de referință va fi corectată prin reducerea cotei respective pentru anul următor cu 20 % din diferența dintre cota bazată pe PIB și populație și media procentuală a refugiaților primiți în statul respectiv în ultimii trei ani, în cazul țărilor care în ultimii trei ani au avut o cotă medie de sosiri mai ridicată decât cea determinată pe baza literelor (a) și (b).
(3) Criteriile de la alineatul (2) sunt aplicate conform formulei prevăzute în anexa I.	(3) Criteriile de la alineatul (2) sunt aplicate conform formulei prevăzute în anexa I.
(4) Agenția pentru Azil a Uniunii Europene stabilește cheia de referință și adaptează anual cifrele corespunzătoare criteriilor utilizate pentru aceasta, precum și cheia de referință menționată la alineatul (2), pe baza cifrelor Eurostat.	(4) Agenția pentru Azil a Uniunii Europene stabilește cheia de referință și adaptează anual cifrele corespunzătoare criteriilor utilizate pentru aceasta, precum și cheia de referință menționată la alineatul (2), pe baza cifrelor Eurostat.

Expunere de motive

Pentru a determina capacitatea de primire efectivă și actuală a unui stat membru, trebuie să se țină seama de numărul migranților primiți deja și de impactul fenomenului migrației în ansamblu asupra structurii economice și sociale a statului membru. Amendamentul introduce o modificare în calculul cheii de referință, pentru a reduce riscul compromiterii obiectivelor de solidaritate și de repartizare echitabilă, declarate prioritare în cadrul propunerii de regulament. Amendamentul răspunde și necesității de a adopta o abordare globală, care să țină cont de toate politicile în materie de azil și de fenomenul migrației în ansamblul său.

NB: Bineînțeles, și formula menționată la anexa 1 [la care face trimitere alineatul (3)] va trebui adaptată în funcție de modificarea introdusă prin prezentul amendament.

Amendamentul 10

COM(2016) 270 final

Articolul 37 alineatul (3)

Solidaritatea financiară

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(3) La sfârșitul perioadei de douăsprezece luni menționate la alineatul (2), sistemul automat comunică statului membru care nu a participat la mecanismul de repartizare corectiv numărul de solicitanți pentru care altfel acesta ar fi fost statul membru de repartizare. Statul membru plătește apoi o contribuție de solidaritate de 250 000 EUR pentru fiecare solicitant care i-ar fi fost altfel repartizat în cursul respectivei perioade de douăsprezece luni. Contribuția de solidaritate este plătită de statul membru determinat drept responsabil pentru examinarea cererilor respective.	(3) La sfârșitul perioadei de douăsprezece luni menționate la alineatul (2), sistemul automat comunică statului membru care nu a participat la mecanismul de repartizare corectiv numărul de solicitanți pentru care altfel acesta ar fi fost statul membru de repartizare. Statul membru plătește apoi o contribuție de solidaritate de 60 000 EUR pentru fiecare solicitant care i-ar fi fost altfel repartizat în cursul respectivei perioade de douăsprezece luni. Contribuția de solidaritate este plătită de statul membru determinat drept responsabil pentru examinarea cererilor respective.

Expunere de motive

Impunerea unei contribuții de solidaritate pentru statele membre care refuză (chiar și temporar) transferurile este justificabilă și pare să aibă la bază un principiu corect. Cu toate acestea, valoarea contribuției trebuie stabilită la un nivel sustenabil și echitabil, evitându-se astfel exacerbarea sentimentelor opiniei publice, care ar duce la respingerea, din start, de către diverse state membre, a însuși principiului solidarității. Prin urmare, se consideră că valoarea contribuției trebuie menținută la un nivel (60 000 EUR) care să reflecte o serie de parametri de echitate, cum ar fi, de exemplu, costul mediu anual de primire și asistență pentru fiecare solicitant, inclusiv cheltuielile medicale, înmulțit cu durata medie a permisului de ședere acordat acestuia.

Amendamentul 11

COM(2016) 271 final

Articolul 2

Sarcini

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Agenția efectuează următoarele sarcini: (a) [...] (b) [...] (c) sprijină statele membre în procesul de punere în aplicare a SECA; (d) sprijină statele membre să formeze experți din cadrul tuturor administrațiilor, instanțelor judecătorești și organelor jurisdicționale naționale, precum și al serviciilor naționale competente în materie de azil, inclusiv în ceea ce privește elaborarea unei programe comune de bază; (e) [...] (f) [...]	Agenția efectuează următoarele sarcini: (a) [...] (b) [...] (c) sprijină statele membre și autoritățile locale și regionale în procesul de punere în aplicare a SECA; (d) sprijină statele membre și autoritățile locale și regionale să formeze experți din cadrul tuturor administrațiilor, instanțelor judecătorești și organelor jurisdicționale naționale, precum și al serviciilor naționale competente în materie de azil, inclusiv în ceea ce privește elaborarea unei programe comune de bază; (e) [...] (f) [...]

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(g) acordă asistență operativă și tehnică eficace statelor membre, în special atunci când sistemele de azil și de primire ale acestora sunt supuse unei presiuni disproporționate;	(g) acordă asistență operativă și tehnică eficace statelor membre și autorităților locale și regionale , în special atunci când sistemele de azil și de primire ale acestora sunt supuse unei presiuni disproporționate;
[...]	[...]

Expunere de motive

Având în vedere că, adesea, autoritățile locale și regionale sunt cele care furnizează, în întregime sau în parte, serviciile de asistență și de primire, se consideră că EASO ar trebui să le asigure și acestora sprijinul său.

Amendamentul 12

COM(2016) 271 final

Articolul 3 alineatul (2)

Obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(2) Agenția colaborează strâns cu autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului, cu serviciile naționale de imigrație și de azil și cu alte servicii naționale, precum și cu Comisia. Agenția își îndeplinește obligațiile fără a aduce atingere obligațiilor care le revin altor organe relevante ale Uniunii și colaborează strâns cu organele respective și cu Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).	(2) Agenția colaborează strâns cu autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului, cu serviciile naționale de imigrație și de azil și cu alte servicii naționale, regionale și locale , precum și cu Comisia. Agenția își îndeplinește obligațiile fără a aduce atingere obligațiilor care le revin altor organe relevante ale Uniunii și colaborează strâns cu organele respective și cu Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

Expunere de motive

Având în vedere că, adesea, autoritățile locale și regionale sunt cele care furnizează, în întregime sau în parte, solicitanților serviciile de asistență și de primire, se consideră că EASO ar trebui să coopereze direct și cu acestea.

Amendamentul 13

COM(2016) 272 final

Articolul 38

Transferul datelor către țările terțe în scopul returnării

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	Se adaugă următoarele alineate, după alineatul (3): (4) Nicio informație nu va putea fi în niciun caz transferată sau pusă la dispoziția unor țări terțe care nu sunt considerate țări terțe sigure în temeiul Directivei 2013/32/UE. (5) Nicio informație privind minorii nu va putea fi în niciun caz furnizată țărilor terțe, nici după ce aceștia au atins vârsta majoratului.

Expunere de motive

Deși urmărește să înlesnească efectuarea returnărilor, întregul articol pare să expună solicitanții la posibile represalii în momentul returnării în țările de origine, mai ales atunci când aceste țări nu sunt capabile să asigure o protecție corespunzătoare a datelor. Ar trebui să rămână interzise, cel puțin, schimbul de date cu țările terțe care nu sunt considerate sigure și schimbul de date cu orice țară terță în ceea ce îi privește pe minori.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Abordarea generală și obiectivele pachetului de reformă

1. întâmpină cu satisfacție decizia Comisiei Europene de a propune o reformă a întregii legislații în materie de azil, subliniind legătura dintre propunerile incluse în primul pachet, prezentat la 4 mai 2016, și cele cuprinse în cel de-al doilea pachet, prezentat la 13 iulie 2016 (regulamentul privind criteriile pentru recunoașterea dreptului de azil; regulamentul de instituire a unei proceduri uniforme în materie de azil; standarde comune în materie de asistență); într – adevăr, actualele divergențe dintre sistemele juridice, procedurale și de asistență ale statelor membre influențează alegerile pe care le fac solicitanții de azil și sporesc deplasările secundare, având consecințe asupra eficienței sistemului de determinare a statului membru responsabil și sporind necesitatea de a face apel la EURODAC și de a beneficia de sprijinul Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO);

2. salută unele dintre obiectivele primului pachet de propuneri, precum limitarea deplasărilor secundare neautorizate, repartizarea mai echitabilă a solicitanților de azil între statele membre, consolidarea EASO și transformarea sa în Agenție;

3. consideră insuficientă abordarea adoptată de Comisie în propunerea de reformare a Regulamentului Dublin, conform căreia punctele slabe ale sistemului sunt datorate unor crize imprevizibile, care pot fi soluționate prin introducerea, pe de o parte, a unor modificări, și pe de altă parte, a unor măsuri de consolidare a criteriului fundamental (responsabilitatea primei țări de sosire în UE); ne confruntăm, de fapt, cu o criză structurală (numărul anual de cereri s-a triplat în ultimii trei ani, între 2013 și 2015, depășind 1 200 000, un număr de nouă ori mai mare decât cel înregistrat în 1985), iar gestionarea acestei stări de urgență trebuie să se facă în paralel cu introducerea unui sistem stabil, eficient și mai integrat;

4. observă că, în diverse privințe, punerea în aplicare a sistemului actual a devenit și mai rigidă, prin mecanisme coercitive (lipsa eligibilității; refuzarea, în consecință, a acordării de asistență; procedurile accelerate); prin urmare, invită colegiutorii să verifice cu atenție în ce măsură aceste măsuri sunt compatibile cu drepturile fundamentale, în special cu cele ale persoanelor mai vulnerabile;

5. consideră că primirea timpurie, prelucrarea rapidă a cererilor depuse de solicitanți și prevenirea deplasărilor secundare reprezintă factori-cheie pentru stabilitatea sistemului de gestionare și repartizare a cererilor de azil;

6. recomandă integrarea aspectelor pozitive ale propunerii Comisiei (extinderea noțiunii de familie, pentru a-i include pe frați sau surori, precum și nucleele constituite în urma plecării; relevanța documentelor emise de un stat membru, chiar și atunci când acestea sunt expirate), ținându-se în mai mare măsură seama de parcursul de viață, de experiența profesională și de aspirațiile solicitanților și descurajându-se, astfel, deplasările secundare; subliniază, în acest sens, că stimulentele pozitive ar trebui preferate sancțiunilor, ori de câte ori e posibil, în încercarea de a evita deplasările secundare nedorite;

7. salută introducerea de proceduri accelerate și simplificate, subliniind, însă, că acestea trebuie să fie utilizate pentru a îmbunătăți eficiența și a spori rapiditatea sistemului, dar nu pot induce încălcarea unor drepturi fundamentale; în plus, consideră că, la calcularea cifrei de referință cu ajutorul cheii de referință menționate la articolul 36, trebuie să se țină seama și de cererile considerate inadmisibile sau care au făcut obiectul procedurii accelerate;

8. este convins de faptul că cele trei propuneri respectă principiul subsidiarității, dat fiind că abordează în mod clar probleme de natură transnațională, cum ar fi solidaritatea între statele membre, construirea unui sistem de azil mai integrat și intensificarea schimbului de informații între statele membre. Astfel de obiective nu ar putea fi urmărite de statele membre luate individual. Mai mult, măsurile propuse sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivului de a stabili norme uniforme aplicabile în întreaga Uniune Europeană; în acest sens, propunerile respectă și principiul proporționalității.

Principiile directoare și mecanismele de repartizare corective

9. consideră că introducerea, ca factor relevant în scopul stabilirii responsabilității pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, a capacității de primire a fiecărei țări, pe baza unor parametri obiectivi, menționată deja ca posibilă opțiune în comunicarea Comisiei din 6 aprilie 2016 [COM(2016) 197], reprezintă un progres important; regretă, însă, că se recurge foarte rar, doar în situații de criză, la acest criteriu;

10. este dezamăgit de faptul că, în propunerea Comisiei, nu se acordă nicio importanță aspirațiilor solicitanților, nici măcar în prezența unor elemente obiective (competențe lingvistice, competențe profesionale, șederi anterioare) care ar fi în favoarea stabilirii unui anumit stat membru ca destinație;

11. recomandă, prin urmare, restabilirea unui echilibru între criteriul capacității de primire (compatibil, ca atare, cu luarea în considerare a preferințelor și a parcursului de viață ale solicitantului) și cel al primei țări de sosire, atribuind celor două criterii o importanță cel puțin egală și ținând seama, în scopul aplicării lor în orice situație, de cheia de referință menționată la articolul 35;

12. sugerează, în plus, ca, pentru a determina capacitatea de primire efectivă și actuală a unui stat membru, să se ia în considerare, totodată, numărul de sosiri înregistrate în statul respectiv, care influențează, în mod concret, capacitatea de primire și gestionare, integrându-se acest parametru în cheia de referință menționată la articolul 35;

13. de asemenea, tot pentru a ține seama de capacitatea de primire efectivă și actuală, propune menținerea unei limite de timp dincolo de care încetează competența statului membru care a examinat o cerere de protecție internațională, pentru examinarea oricăror altor declarații sau a unei cereri ulterioare a solicitantului respectiv, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5). Această limită ar putea fi stabilită la cinci ani, perioadă cu mult mai lungă decât cea aflată în vigoare în prezent;

14. invită statele membre să conceapă sisteme interne fiabile, transparente și echitabile de partajare a sarcinii pe care o reprezintă primirea migranților pe teritoriile lor, ținând seama de datele socioeconomice pertinente, de experiențele anterioare în materie de primire ale diferitelor orașe și regiuni și de necesitățile de integrare și perspectivele migranților, dar și să sprijine în special acele orașe sau regiuni care sunt expuse din punct de vedere geografic și care sunt supuse, așadar, unei presiuni deosebite;

15. salută introducerea unui mecanism corectiv de repartizare a solicitanților de protecție internațională. Observă, însă, că pragul propus de Comisie pentru activarea acestui mecanism este atât de ridicat (ținând seama, de exemplu, de datele din ultimii trei ani), încât există riscul ca el să nu fie activat nici chiar în caz de criză și, prin urmare, să nu atragă după sine niciun beneficiu structural;

16. consideră că este fundamental ca, pentru a nu zădărnici solidaritatea prin majorarea excesivă a sarcinilor ce le revin statelor membre, să fie aplicate eficient normele în materie de migrație legală, cu respectarea statului de drept;

17. observă că contribuția de solidaritate pe care trebuie să o plătească statele care își suspendă, temporar, participarea la mecanismul automat de corectare este prea ridicată și nu ține seama de unii parametri obiectivi și de echitate, cum ar fi cheltuielile legate de acordarea asistenței pentru o anumită perioadă de timp; prin urmare, sugerează scăderea valorii acestei contribuții și calcularea sa în funcție de rata medie anuală a cheltuielilor per beneficiar (evaluată la 20 000 EUR, conform datelor disponibile) și de durata medie a unei șederi legale (între 3 și 5 ani);

18. remarcă, de asemenea, că contribuția de solidaritate propusă de Comisie este limitată la ipoteza autosuspendării din sistem, în timp ce nu există nicio prevedere în ce privește neexecutarea deciziilor în materie de transfer sau preluare a solicitanților sau beneficiarilor, în pofida faptului că, conform datelor disponibile, rata de executare a acestor decizii este absolut insuficientă (în jur de 25 %); prin urmare, sugerează ca, în contextul consolidării EASO și al transformării sale în Agenție, acestui organism să i se atribue sarcina de a supraveghea și a semnaliza cazurile de neexecutare a deciziilor, inclusiv în vederea impunerii de sancțiuni de către Comisia Europeană; ca alternativă, solicită consolidarea Fondului pentru azil, migrație și integrare sau crearea unui nou fond de solidaritate în favoarea statelor membre și a autorităților locale și regionale defavorizate de lipsa transferurilor și a statelor care înregistrează rezultate mai bune în ce privește executarea obligațiilor și primirea solicitanților;

19. subliniază, de asemenea, că reducerea contribuției de solidaritate, mai sus menționată, în raport cu suma propusă de Comisia Europeană (în măsura propusă de prezentul aviz), este necesară și pentru a evita neînțelegeri și riscul reducerii încrederii cetățenilor europeni în Uniunea Europeană;

20. reiterează solicitarea ca fondurile UE relevante care vin în sprijinul primirii și integrării migranților să devină direct accesibile autorităților locale și regionale, care au responsabilități esențiale în aceste privințe.

Măsurile de consolidare a sistemului, procedurile și termenele

21. recomandă eliminarea măsurilor preponderent punitive (cum ar fi refuzul acordării asistenței, cu excepția asistenței medicale), care aduc atingere drepturilor fundamentale ale solicitanților a căror cerere este declarată inadmisibilă sau care se deplasează în alte state membre în așteptarea examinării cererii în țara responsabilă;

22. sugerează să se mențină totuși un termen – mult mai lung decât cel prevăzut în prezent (de exemplu, 5 ani în loc de 12 luni) – dincolo de care responsabilitatea statului membru responsabil pentru examinarea cererii inițiale încetează;

23. solicită scurtarea termenelor pentru obținerea statutului de rezident pe termen lung de către beneficiarii de protecție internațională, mai ales în prezența unor legături relevante cu alte țări decât cea în care este examinată cererea de azil, ceea ce ar contribui, probabil, totodată, la descurajarea deplasărilor secundare;

24. dată fiind legătura dintre repartizarea cererilor de azil între statele membre și criteriile și procedurile adoptate de acestea din urmă (care influențează alegerile făcute de solicitanți, determinând o „uniformizare în jos” menită să descurajeze sosirile), consideră că este esențial ca, pe termen mediu, să se ajungă la recunoașterea reciprocă între țările europene a deciziilor în materie de azil și la prelucrarea directă a cererilor și de către Agenția pentru Azil a Uniunii Europene (împreună cu autoritățile statelor membre);

25. recomandă ca termenul „reprezentanți ai minorilor”, folosit în textul normativ, să fie interpretat și interpretabil și, dacă este cazul, modificat în direcția sensului de „garanți” sau a unui alt termen prin care, în contextul național respectiv, se înțelege o persoană sau un organ independent în raport cu administrația și desemnat în temeiul legii sau de către o autoritate judiciară să acționeze exclusiv pentru a proteja interesul minorului;

Minorii neînsoțiți

26. având în vedere datele referitoare la sosirea în Europa a minorilor neînsoțiți (în 2015, numărul acestora a fost de 88 000, adică 6,7 % din numărul total de solicitanți de azil), recomandă consolidarea structurilor și a condițiilor de asistență în ceea ce îi privește (în acest sens, este, cu siguranță, relevantă propunerea de reformare a Directivei privind condițiile de primire, inclusă în cel de-al doilea pachet de propuneri prezentat la 13 iulie, dat fiind că, adesea, autoritățile locale sunt cele care trebuie să asigure asistența);

27. recomandă consolidarea asistenței psihologice și a atenției acordate minorilor neînsoțiți și înlesnirea accesului lor la asistență juridică și a înțelegerii acesteia, precum și susținerea activității garanților reprezentanților minorilor, îmbunătățind formarea acestora și consolidându-le independența, printre altele, cu sprijinul EASO și al societății civile;

28. recomandă promovarea unei informări adecvate și a medierii culturale în zonele de reședință ale minorilor neînsoțiți, pentru a preveni, printre altele, apariția sentimentelor de neîncredere și suspiciune față de aceștia;

29. recomandă identificarea unor soluții alternative de tranziție în ceea ce privește perspectiva returnării imediate la vârsta majoratului (precedată de acordarea generalizată a protecției temporare), ținându-se seama de eventualele parcursuri de educație aflate în curs;

30. consideră că supremația principiului conform căruia minorii nu trebuie să fie deplasați din locul în care se află trebuie menținută chiar dacă aceștia sunt localizați într-un stat membru altul decât statul membru de intrare, ca urmare a unor deplasări secundare neautorizate;

31. consideră că protecția și asistența trebuie menținute și în cazul în care există îndoieli în ce privește vârsta minoră, până când sunt disponibile căi de atac și până când contestarea în instanță este soluționată.

Agencia pentru Azil a Uniunii Europene

32. salută faptul că Agenției pentru Azil a Uniunii Europene (în prezent EASO) i s-au atribuit sarcini în materie de formare și de asistență tehnică și operativă, precum și introducerea posibilității de intervenție (articolul 16, chiar și în absența unei solicitări din partea unui stat membru, în cazul în care acesta este supus unei presiuni deosebite (articolul 22;

33. solicită sporirea rapidității și creșterea gradului de omogenitate și exhaustivitate a datelor transmise agenției Eurostat, sub supravegherea EASO, inclusiv, printre altele, a datelor privind procentul de detenții în scopul transferării sau returnării și motivele aferente și procentul de transferuri efectuate, și a datelor statistice privind minorii;
34. sugerează să se investească mai multe resurse în sistemele de primire și de integrare ale statelor membre, ale regiunilor și ale autorităților locale, promovând activarea acestora încă din timpul procedurii de azil, precum și schimbul de soluții și bune practici, cu sprijinul EASO, inclusiv între autoritățile locale;
35. recomandă să se consolideze cooperarea transfrontalieră în ce privește schimbul de informații între autoritățile statelor membre, autoritățile regionale și cele locale și identificarea legăturilor familiale;
36. recomandă consolidarea punctelor de acces (zonele hotspot), pentru a asigura rapiditatea și corectitudinea procedurilor de transfer prevăzute în acest regulament.

Eurodac

37. se declară de acord atât cu reducerea vârstei de luare în evidență a minorilor (de la 14 la 6 ani), prevăzută în propunerea de regulament privind Eurodac, având în vedere numărul ridicat de persoane a căror dispariție este semnalată tardiv, cât și cu schimbul de date cu agențiile europene și autoritățile statelor membre; consideră, însă, spre deosebire de cele propuse de Comisie, că schimbul de date cu țări terțe ar trebui să rămână interzis.

Bruxelles, 8 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Migrația legală

(2017/C 185/13)

Raportor: domnul Olgierd GEBLEWICZ (PL-PPE), mareșalul voievodatului Pomerania Occidentală

Document de referință: Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate

COM(2016) 378 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 2 litera (h)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
„calificare dobândită în cadrul învățământului superior” înseamnă orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare emis de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea învățământului superior postliceal sau a unui ciclu de învățământ terțiar echivalent, și anume o serie de cursuri furnizate de o instituție de învățământ recunoscută de către statul în care se află drept instituție de învățământ superior sau instituție de învățământ terțiar echivalentă, unde studiile necesare pentru a dobândi calificările au durat cel puțin trei ani și corespund cel puțin nivelului 6 din clasificarea ISCED 2011 sau nivelului 6 din Cadrul european al calificărilor, în conformitate cu legislația națională;	„calificare dobândită în cadrul învățământului superior” înseamnă orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare emis de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea învățământului superior postliceal sau a unui ciclu de învățământ terțiar echivalent, și anume o serie de cursuri furnizate de o instituție de învățământ recunoscută de către statul în care se află drept instituție de învățământ superior sau instituție de învățământ terțiar echivalentă, unde studiile necesare pentru a dobândi calificările au durat cel puțin trei ani și corespund cel puțin nivelului 6 din clasificarea ISCED 2011 sau nivelului 6 din Cadrul european al calificărilor, în conformitate cu legislația națională; în cazul persoanelor care au statut de refugiat și al persoanelor care au statut conferit prin protecție subsidiară și care se află pe teritoriul UE, dar care nu au documentele necesare pentru a-și confirma calificările, statele membre vor efectua proceduri suplimentare adecvate pentru stabilirea nivelului de competențe și a experienței profesionale;

Expunere de motive

Pare a fi necesară redefinirea termenului citat, pentru a lua în considerare faptul că este posibil ca un eventual mare grup de refugiați să nu aibă cum să își demonstreze calificările profesionale dobândite. Prevederile propuse în directivă necesită, în acest sens, o abordare cu mult mai flexibilă decât cea aplicată în prezent. În acest context, CoR atrage atenția asupra documentelor deja existente care cumulează experiența în acest domeniu și, mai ales, asupra documentului „A Skills Profile Tool Kit for Third Country Nationals”, în curs de apariție, care a fost propus în „Noua agendă pentru competențe în Europa”. De asemenea, propune folosirea experiențelor regiunilor europene în acest domeniu.

Amendamentul 2*Articolul 2 litera (i)*

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
„competențe profesionale superioare” înseamnă competențe atestate prin cel puțin trei ani de experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior și care sunt relevante în profesia sau în sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;	„competențe profesionale superioare” înseamnă competențe atestate prin cel puțin trei ani de experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior și care sunt relevante în profesia sau în sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare; în cazul persoanelor care au statut de refugiat și al persoanelor care au statut conferit prin protecție subsidiară și care se află pe teritoriul UE, dar care nu au documentele necesare pentru a-și confirma calificările, statele membre vor efectua proceduri suplimentare adecvate pentru stabilirea nivelului de competențe și a experienței profesionale;

Expunere de motive

A se vedea punctul precedent.

Amendamentul 3*Articolul 6 alineatul (4)*

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre pot respinge o cerere de carte albastră a UE pentru a asigura un proces de recrutare etic în sectoarele afectate de lipsa de lucrători calificați în țările de origine.	Statele membre pot respinge o cerere de carte albastră a UE pentru a asigura un proces de recrutare etic în sectoarele afectate de lipsa de lucrători calificați în țările de origine. Pentru a se asigura o luare în calcul adecvată a aspectelor etice în procesul de recrutare, statele membre fac referire la standardele internaționale, ca, de exemplu, cele ale Organizației Internaționale pentru Migrație sau cele din sistemul de monitorizare IRIS.

Expunere de motive

Aspectele etice au o semnificație deosebită în contextul atragerii unor lucrători cu înaltă calificare. Acest lucru se datorează faptului că angajatorii europeni își manifestă foarte frecvent cererea pentru persoane cu astfel de calificări, care sunt adesea deficitare și totodată necesare și în țările terțe. Exodul lor masiv și necontrolat poate conduce la înrăutățirea pe termen lung a situației socioeconomice în țările de origine și poate mări *de facto* nivelul migrației. Se propune ca prevederile apărute în contextul recrutării etice să fie completate cu principiile practice elaborate, printre altele, de către organizațiile internaționale. În acest sens, inițiativa „A Private Public Alliance for Fair and Ethical Recruitment” (RPA) și sistemul de monitorizare IRIS, elaborate de către Organizația Internațională pentru Migrație (IOM), merită avute în vedere în cadrul acestei analize.

Amendamentul 4**Articolul 12 alineatul (1)**

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Angajatori recunoscuți: statele membre pot decide să prevadă proceduri de recunoaștere pentru angajatori în conformitate cu legislația sau cu practicile administrative naționale în scopul aplicării unor proceduri simplificate pentru obținerea unei cărți albastre a UE. În cazul în care un stat membru decide să prevadă proceduri de recunoaștere, acesta furnizează informații clare și transparente angajatorilor în cauză, printre care condițiile și criteriile de autorizare, perioada de valabilitate a recunoașterii și consecințele nerespectării condițiilor, inclusiv posibila retragere și refuzul reînnoirii, precum și sancțiunile aplicabile.	Angajatori recunoscuți: statele membre pot decide să prevadă proceduri de recunoaștere pentru angajatori în conformitate cu legislația sau cu practicile administrative naționale în scopul aplicării unor proceduri simplificate pentru obținerea unei cărți albastre a UE. Criteriile acestea vor lua în considerare aspectele etice ale procesului de recrutare (în special experiențele anterioare ale întreprinderii respective în ceea ce privește angajarea de resortisanți cu înaltă calificare din țările terțe), iar lista întreprinderilor va fi creată cu implicarea instituțiilor regionale sau locale. În cazul în care un stat membru decide să prevadă proceduri de recunoaștere, acesta furnizează informații clare și transparente angajatorilor în cauză, printre care condițiile și criteriile de autorizare, perioada de valabilitate a recunoașterii și consecințele nerespectării condițiilor, inclusiv posibila retragere și refuzul reînnoirii, precum și sancțiunile aplicabile.

Expunere de motive

Se propune să se adauge anumite condiții pentru dobândirea statutului de „angajator recunoscut”, luându-se în considerare dimensiunea locală/regională, precum și aspectele etice de recrutare. Comitetul Regiunilor propune să se elaboreze o listă a întreprinderilor de acest tip care beneficiază de proceduri simplificate, cu implicarea autorităților locale și regionale, luându-se în considerare aspectele etice ale recrutării.

II. RECOMANDĂRI POLITICE**COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR****Recomandări generale**

1. apreciază eforturile organismelor Uniunii Europene destinate să asigure o ofertă adecvată de forță de muncă cu înaltă calificare printr-o consolidare a standardelor comune ale UE și prin proceduri pentru accesul migranților cu astfel de calificări pe piața forței de muncă din UE. În acest context, soluțiile propuse sunt un pas în direcția potrivită și un răspuns, măcar parțial, la criticile formulate la adresa directivei în vigoare;
2. constată că promovarea și crearea unor canale eficiente de admisie legală/documentată pentru resortisanții țărilor terțe ar trebui să rămână una dintre prioritățile politicii în domeniul migrației la nivelul UE, dar și la nivelul fiecărui stat membru și al regiunilor. În acest sens, un cadru juridic îmbunătățit pentru migranții cu înaltă calificare reprezintă un element important pentru elaborarea – necesară – a unei politici cuprinzătoare a UE în domeniul migrației, pe baza principiului respectării drepturilor omului și obligațiilor internaționale și al solidarității;
3. consideră că obiectivul pe termen lung al Uniunii Europene, și anume menținerea poziției de actor competitiv la nivel global, necesită crearea și modificarea unei strategii ample de atragere a de capitalului uman, precum și investiții financiare din țările terțe. Ultimul element menționat este semnificativ în cazul fiecărui sistem economic interesat de mărirea nivelului de inovație, a nivelului tehnologic și a competitivității. De asemenea, acesta este deosebit de important în contextul demografic în care se află o parte dintre statele membre și în contextul problemelor cu care se confruntă piețele forței de muncă din UE;
4. observă că acum Uniunea Europeană se confruntă deja cu deficite structurale privind angajații din anumite sectoare, iar aceste lipsuri se vor accentua odată cu procesele demografice nefavorabile. În același timp, Uniunea Europeană pierde cursa pentru atragerea talentelor, în favoarea unor jucători globali, precum Statele Unite, Canada sau Australia;

5. observă că acțiunile destinate angajării de lucrători din țări terțe nu pot și nu ar trebui să înlocuiască investițiile ample și planificate pe termen lung în educație și în formarea profesională a locuitorilor din UE. Având în vedere faptul că multe țări, mai ales cele est-europene, se confruntă cu fenomenul exodului de creiere (emigrarea persoanelor calificate), ceea ce generează riscuri de depopulare și de exod al intelectualității pentru astfel de țări/regiuni, aceste investiții ar trebui orientate, într-o măsură mai mare decât în prezent, către profesiile importante din punct de vedere strategic sau cele în care se identifică un deficit și către elaborarea unor măsuri specifice pentru a stimula persoanele dornice să se formeze tocmai în aceste domenii;

6. apreciază procesul amplu de consultare derulat pentru elaborarea directivei în varianta actuală, dar își exprimă îngrijorarea față de faptul că acesta a fost implementat într-o măsură mult prea limitată la nivel regional, aceasta însemnând că autoritățile regionale și locale, care cunosc cel mai bine nevoile piețelor forței de muncă locale și regionale, au fost implicate prea puțin;

7. reamintește că autoritățile locale și regionale joacă un rol deosebit de important în prestarea serviciilor publice pentru imigranți în ceea ce privește accesul lor la piața forței de muncă, dar și la alte aspecte legate de integrare (educație, locuințe, sistemul de sănătate etc.);

8. subliniază că rolul instituțiilor de la nivel regional este esențial în ceea ce privește recunoașterea nevoilor de pe piața forței de muncă, dar și în ceea ce privește identificarea condițiilor care necesită introducerea unor proceduri de salvagardare (testare a pieței forței de muncă). De asemenea, aceste instituții ar putea avea un rol suplimentar, care ar consta în crearea unui climat pozitiv în jurul soluțiilor propuse și în formarea masei critice necesare pentru a mări gradul de recunoaștere a procedurilor pentru cartea albastră;

Evaluarea soluțiilor introduse până în prezent

9. observă că soluțiile introduse în anul 2009 nu și-au atins obiectivul; unul dintre motive a fost faptul că s-a permis coexistența unor sisteme paralele bazate pe soluții naționale cu sistemele introduse prin directivă;

10. constată că experiențele de până în prezent în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurii pentru cartea albastră indică faptul că, așa cum Comisia Europeană urmărește „europenizarea” politicii în domeniul migrației și a soluțiilor sectoriale, așa și statele membre sunt deosebit de interesate să-și mențină și să promoveze soluțiile naționale;

11. observă că nici reglementările introduse în anul 2009 nu au îndeplinit multe din nevoile și așteptările migranților, dar și ale angajatorilor, perpetuând în schimb un sistem fragmentar în UE, cu o ofertă de drepturi pentru lucrătorii cu înaltă calificare și familiile lor care, în ansamblu, este insuficientă, cu costuri ridicate pentru solicitantul unui loc de muncă, pentru angajator și pentru autoritățile statelor membre, precum și cu o vizibilitate mai scăzută a sistemului din afara UE, ofertă care, astfel, a rămas neatrăgătoare;

Soluțiile propuse – riscuri și lacune potențiale

12. este de acord cu propunerea de a reduce pragurile de venit, cu introducerea instrumentelor care promovează mobilitatea internă, cu facilitățile legate de accesul la dreptul de ședere pe termen lung și cu integrarea imigranților care se află deja pe teritoriul UE;

13. se întreabă dacă, având în vedere concurența din ce în ce mai acerbă pentru talente, nu ar merita să fie luată în considerare introducerea în sistemul european pentru migrație a elementelor unui sistem bazat pe cerere [*supply-driven system/point based system (PBS)*] sau ale unui sistem hibrid, inspirat de statele mai eficiente în ceea ce privește atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare (Australia, Canada);

14. subliniază că, în cazul persoanelor cu înaltă calificare, un rol important într-un proces de luare a deciziei îl au aspecte precum posibilitatea de a se realiza în cariera profesională, accesul la infrastructură, limba de comunicare, dar și munca adaptată calificărilor acestora. Comitetul Regiunilor își exprimă îngrijorarea că soluțiile propuse în continuare includ aceste aspecte doar în mică măsură;

15. este satisfăcut de clarificarea faptului că acordarea cărții albastre va fi posibilă nu numai pentru lucrătorii care vin pe teritoriul UE, ci și pentru cei care deja se află aici;

16. în același timp, consideră totuși că trebuie explicat de ce această opțiune ar fi disponibilă doar pentru refugiații cu statut recunoscut. Directiva propusă exclude în mod explicit de la această posibilitate lucrătorii sezonieri sau delegați, precum și persoanele în cazul cărora există o procedură în curs pentru obținerea statutului de refugiat. Înțelegând condiționarea politică a unei astfel de decizii, Comitetul Regiunilor observă totuși faptul că deschiderea căilor spre angajare conform calificărilor și pentru alte categorii de persoane care locuiesc pe teritoriul UE ar putea permite existența unor perspective mai stabile pentru migranți și angajatorii respectivi și, astfel, o mai bună folosire a capitalului uman;

17. observă că acțiunile legate de angajarea resortisanților țărilor terțe pe locuri de muncă înalt calificate ar trebui să urmărească nu numai atragerea imigranților, ci și crearea unor condiții în care s-ar mări șansele acestora de a rămâne în UE și de a se integra eficient;

18. susține o abordare holistică și cuprinzătoare a problemei angajării persoanelor cu înaltă calificare, corespunzător logicii procesului de migrație: de la recrutare, admisie și recunoașterea competențelor până la integrarea eficientă și în final libertatea de circulație în cadrul pieței forței de muncă din UE;

19. în contextul soluțiilor propuse, consideră necesară elaborarea unei metode unitare, acceptate la nivel global pentru colectarea datelor privind cererea de lucrători cu înaltă calificare pentru diverse profesii și pe diverse piețe. Crearea unor mecanisme care să permită o acoperire mai eficientă decât în prezent a lacunelor de pe piețele forței de muncă ale statelor membre necesită dezvoltarea în continuare a unor inițiative precum portalul EURES, EuroPass și acțiunile prevăzute în prezent în Agenda pentru noi competențe, astfel încât angajatorii aflați în căutare de forță de muncă să poată lua legătura cu potențialii angajați cu calificări corespunzătoare; de asemenea, subliniază un potențial rol fundamental al regiunilor europene în procesul de colectare a datelor de acest tip;

20. își exprimă îngrijorarea cu privire la măsura în care soluțiile propuse permit luarea suficientă în considerare a tinerilor absolvenți, al căror nivel de salarizare ar putea fi insuficient pentru îndeplinirea criteriilor stabilite prin directivă;

21. subliniază că recunoașterea calificărilor – și aspectele practice ale acestui proces – va fi o etapă deosebit de semnificativă în cazul persoanelor care apar pentru prima dată drept beneficiari potențiali ai sistemului: refugiații cu statut recunoscut și persoanele cu statut conferit prin protecție subsidiară. Ne putem aștepta ca, în cazul acestor persoane, documentarea calificărilor să fie deosebit de dificilă și complicată;

22. subliniază că trebuie acordată mai multă atenție aspectelor etice legate de recrutarea lucrătorilor cu înaltă calificare care provin din țările terțe și trebuie urmărită elaborarea unor metode eficiente pentru a evita exodul din statele mai puțin dezvoltate, cu un nivel scăzut de angajare a capitalului uman;

23. susține realizarea unei analize aprofundate și credibile în ceea ce privește emigrarea lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe și efectele potențiale ale exodului de creiere. Concluziile acestei analize trebuie să fie utilizate pentru a stabili acțiuni comune – ale UE și ale țărilor de origine ale migranților – menite să evite impactul negativ al migrației, precum și, dacă este posibil, pentru a elabora soluții avantajoase pentru toate părțile, de tip *win-win-win* (migrație favorabilă pentru țările de origine, pentru țările de destinație, precum și pentru migranții înșiși);

24. observă că fiecare proces de migrație este un fenomen complex care se desfășoară pe mai multe niveluri și în care un rol semnificativ îl joacă țările de destinație, dar și țările de origine ale migranților. Printre altele, în contextul aspectelor etice indicate anterior, solicită consolidarea, dezvoltarea și strângerea relațiilor de cooperare dintre instituțiile UE și instituțiile din țările de origine ale migranților, dar și cu instituțiile din țările de tranzit, atât la nivel regional cât și local. Întemeiată pe instrumentele de drept internațional public, această cooperare ar trebui să folosească organele și platformele deja existente, precum ARLEM, CORLEAP, Grupul operativ pentru Ucraina, comitetele consultative mixte și grupurile de lucru; în ceea ce privește sprijinirea mecanismelor de migrație circulară, merită folosite experiențele Fundației Europene de Formare;

25. consideră că propunerea respectă principiul subsidiarității, întrucât obiectivul urmărit – acela de a lua parte cu succes la competiția internațională pentru atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare – nu poate fi atins în măsură suficientă prin acțiunea pe cont propriu a statelor membre, dar poate fi, din rațiuni de scară, realizat cu mai mult succes la nivelul UE. Măsurile propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru îmbunătățirea capacității UE de a atrage și păstra resortisanți ai țărilor terțe care dispun de calificări ridicate, precum și pentru a spori mobilitatea și posibilitățile acestora de a circula între locuri de muncă din diverse state membre; de asemenea, măsurile permit o anumită flexibilitate, astfel încât statele membre să poată adapta sistemul la situația lor națională. Astfel, propunerea este conformă cu principiul proporționalității;

Rolul regiunilor

26. dorește să sublinieze că eventualele consecințe socioeconomice ale migrației, precum impactul acesteia asupra funcționării piețelor forței de muncă și asupra sferei sociale sau culturale, sunt resimțite cel mai puternic la nivel regional sau local. De asemenea, competitivitatea Europei la nivel global poate fi tratată ca un concept abstract, însă un aspect fundamental se referă la garantarea competitivității și a nivelului ridicat de inovare al orașelor și regiunilor europene, pe baza activității de zi cu zi a organizațiilor fără scop lucrativ și a sectorului terțiar;
27. observă că introducerea perspectivei regionale în discuția privind soluțiile propuse atrage atenția asupra unei varietăți de paradoxuri. Unul dintre acestea este faptul că imigranții cu înaltă calificare pot fi atrași de cele mai dezvoltate regiuni, dar de ei pot să aibă cel mai mult nevoie acele regiuni care nu au posibilitatea să ofere condiții de muncă și de ședere la fel de atrăgătoare;
28. este de acord cu menținerea procedurilor prudențiale care pot fi introduse în cazul înrăutățirii situației pe piața forței de muncă a statului respectiv;
29. dorește să sublinieze că, la nivel local și regional, deosebit de semnificativ devine un aspect care este abordat în propunerea Comisiei doar într-o mică măsură: în ce mod se pot eficientiza acțiunile de integrare și cum se pot folosi bunele practici existente în acest domeniu;
30. propune ca rolul partenerilor la nivel local și regional să fie evidențiat din mai multe puncte de vedere, inclusiv în ceea ce privește crearea de sisteme simplificate experimentale (*fast-track*) în cadrul parteneriatului dintre regiuni, țări și sectorul privat, schimbul eficient de bune practici în special în domeniul recunoașterii calificărilor, reducerea neconcordanțelor structurale și eficiența integrării, dar și în ceea ce privește implementarea unor soluții prin care calificările formale să corespundă în mod optim nevoilor piețelor forței de muncă locale și regionale;
31. subliniază necesitatea stabilirii unor relații mai directe cu întreprinderile în materie de comunicare, asociindu-le la elaborarea unor inițiative care urmăresc integrarea pe piața muncii.

Bruxelles, 8 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO